

คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขต
ภาคเหนือ

CHARACTERISTICS OF EFFECTIVE FOOTBALL COACHES OF A NATIONAL SPORTS
UNIVERSITY IN NORTHERN THAILAND REGION

ชัยชนะ นิมสุวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2562

คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในเขตภาคเหนือ

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

CHARACTERISTICS OF EFFECTIVE FOOTBALL COACHES OF A NATIONAL
SPORTS UNIVERSITY IN NORTHERN THAILAND REGION

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF EDUCATION (Health Education & Physical Education)
Faculty of Physical Education Srinakharinwirot University

2019

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขต

ภาคเหนือ

ของ

ชัยชนะ นิมสุวรรณ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(อาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภิตย์)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์) (อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน)

ชื่อเรื่อง	คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ
ผู้วิจัย	ชัยชนะ นิมสุวรรณ
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ภาณุ กุศลวงศ์

การศึกษาเชิงคุณภาพนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ สัมภาษณ์จากนักกีฬาฟุตบอลและผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตลำปาง มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตสุโขทัย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเพชรบูรณ์ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละ 6 คน แยกตามตำแหน่ง กองหน้า กองกลาง กองหลัง ผู้รักษาประตู หัวหน้าทีม และผู้ฝึกสอน รวมทั้งหมด 24 คน ใช้เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) โดยสัมภาษณ์นักกีฬา 15 ข้อคำถาม และสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล 3 ข้อคำถาม วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Inductive Analysis) ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) การครองตน โดยจะต้องมีสมรรถนะด้านกีฬาฟุตบอล มีความรู้ด้านทักษะการสอนและมีความรู้ด้านอื่น ๆ (2) การครองคน จะต้องมีความรู้ด้านการสื่อสารและประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และ(3) การครองงาน จะต้องรู้จักบริหารจัดการเวลา และสามารถประสานงานได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : คุณลักษณะ, ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพ, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, ภาคเหนือ

Title	CHARACTERISTICS OF EFFECTIVE FOOTBALL COACHES OF A NATIONAL SPORTS UNIVERSITY IN NORTHERN THAILAND REGION
Author	CHAICHANA NIMSUWAN
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2019
Thesis Advisor	Dr. Phanu Kusolwong

This research was a qualitative study of the characteristics of effective football coaches at a National Sports University in the Northern region of Thailand. The data was collated from football players and coaches from four National Sports Universities, including Chiang Mai National Sports University, Lampang National Sports University, Sukhothai National Sports University, and Phetchabun National Sports University. The data were collected from six samples of each university, separated by position, forward, midfielder, quarterback, goalkeeper, team captain and coach, a total of twenty four people. In-depth interviews were used to interview athletes by using semi-structured questionnaires, with fifteen items for athletes, three items for coaches, and inductive analysis were used to analyze the data. The results showed that the characteristics of effective football coaches in national sports universities in the northern region consist of three areas which included (1) self-management of football capacity, knowledge of teaching skills and other knowledge; (2) good communication skills and behavior skills to help manage others; and (3) career management, a knowledge of time management and able to cooperate in terms of work

Keyword : Characteristics, Effective Football Coaches, National Sports University,
Northern Region

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยได้รับความกรุณาจากอาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์ และอาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความเมตตา และให้โอกาสแก่ผู้วิจัยในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ปรียาภรณ์ กุลศิริรัตน์ ที่ให้คำปรึกษาและยังให้ความกรุณาถ่ายทอดวิชาความรู้ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งให้แง่คิดในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และแนะนำให้คำปรึกษาในงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้ติดต่อประสานงาน อาจารย์ธัชชนท์ จินดาปุก และอาจารย์เด่น ครองคำภีร์ ที่คอยประสานงานกับมหาวิทยาลัยให้แก่ผู้วิจัยและอำนวยความสะดวกระหว่างการติดต่อขอเข้าร่วมเก็บข้อมูลในวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลและนักกีฬาฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตลำปาง มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตสุโขทัย และมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเพชรบูรณ์ ที่ได้เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ชัยชนะ นิมสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
คำถามในการวิจัย	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความรู้เกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬา	7
1. ความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬา	7
2. บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน.....	9
3. ความชำนาญในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา.....	14
4. การวางแผนการฝึกซ้อม	22
5. ลักษณะของการทำงาน	30
6. คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอน.....	33

ความรู้เกี่ยวกับวิจัยเชิงคุณภาพ	40
1.วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)	40
2.วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Inductive Analysis)	41
ความรู้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	43
1.ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	43
2.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ	49
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเพชรบูรณ์	49
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเชียงใหม่	50
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดลำปาง	51
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดสุโขทัย	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
1. งานวิจัยในประเทศ	52
2. งานวิจัยต่างประเทศ	59
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	64
กลุ่มตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	64
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การวิเคราะห์ข้อมูล	65
การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล	66
สรุปขั้นตอนการทำวิจัย	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	92
สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	92
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	101

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	102
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก.....	107
ประวัติผู้เขียน.....	126

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูล.....	68
ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเชียงใหม่	70
ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตลำปาง	72
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเพชรบูรณ์	73
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตสุโขทัย	75

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลตามที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ กำหนดแต่ละระดับ.....	15
ภาพประกอบ 2 ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่มาช่วยสนับสนุนการฝึกซ้อมกีฬา	19
ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนในการทำวิจัย	67
ภาพประกอบ 4 คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพในด้านการครองตน	77
ภาพประกอบ 5 คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพในด้านการครองคน	84
ภาพประกอบ 6 คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพในด้านการครองงาน	87
ภาพประกอบ 7 คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ	90

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีความนิยมขึ้นชอบทั่วโลก มีการจัดการแข่งขันในแต่ระดับ ตั้งแต่ระดับเยาวชนจนถึงระดับประชาชนทั่วไป ซึ่งการจัดการแข่งขันก็จะมีตั้งแต่ระดับภูมิภาคไปจนถึงระดับโลก กีฬาฟุตบอลจึงกลายเป็นกีฬาที่มีอิทธิพลกับนานาประเทศทั่วโลก และเป็นกีฬาที่มีกระแสความนิยมจนทำให้เกิดการพัฒนา กีฬาฟุตบอลของแต่ละประเทศและเกิดการแข่งกันอย่างมากเพื่อก้าวสู่ความเป็นที่หนึ่งในเวทีระดับโลก ด้วยการแข่งขันในโลกยุคปัจจุบันที่ประเทศต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาโดยนำเอาศาสตร์สมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ สร้างระบบการพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานฟุตบอลของชาติตนเองให้แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น จึงทำให้การแข่งขันสูงขึ้นตามไปด้วย

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา ด้านวิสัยทัศน์ “การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วน และเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคม และส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ” โดยมีหลักแนวคิดเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วน โดยส่งเสริมให้ประชาชนทุกคน มีความตระหนักถึงประโยชน์ของกีฬาโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน เพิ่มโอกาสให้ประชาชนทุกคนได้เล่นกีฬาหรือชมกีฬา ที่ตนเองต้องการอย่างเท่าเทียม 2) การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคม โดยสร้างปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อาทิ บุคลากรการกีฬา โครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา กิจกรรมด้านการกีฬา องค์การกีฬา องค์ความรู้วิทยาศาสตร์การกีฬา และนโยบายในการผลักดันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อันจะสร้างแรงบันดาลใจและนำมา ซึ่งความสามัคคีแก่คนในชาติ 3) การกีฬาเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการกีฬาที่มีมาตรฐานและอยู่ในระดับชั้นนำของภูมิภาคเอเชีย รวมทั้งการสร้างกิจกรรมด้านการกีฬาในทุกระดับ เพื่อเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจไทย ผลักดันให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการสร้าง ส่งเสริม และสนับสนุน อุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และส่งเสริมการบริหารจัดการกีฬาให้มีมาตรฐานที่ดี ทำให้การกีฬาไทย เป็นที่น่าสนใจสำหรับคนไทยและต่างชาติ ทั้งนักกีฬา ภาครัฐกิจ และภาคประชาชน (แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560-2564), 2560)

กรมพลศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินการผลิตครูพลศึกษา โดยรับโอนโรงเรียนพลศึกษากลาง มาดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2479 และได้มีการจัดตั้ง วิทยาลัยพลศึกษา ขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2498 ต่อมากรมพลศึกษาได้เปิดดำเนินการผลิตครูพลศึกษาในส่วนภูมิภาค โดยเริ่มเปิด วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 เปิด วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม และมีการเปิดเพิ่มขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ เรื่อยมา จนกระทั่งมีวิทยาลัยพลศึกษารวมทั้งสิ้น 17 แห่ง (สถาบันการพลศึกษา, 2562) ในปัจจุบันได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 เปลี่ยนชื่อจากสถาบันการพลศึกษามาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2562 เป็นปีที่ 4 ในรัชกาลปัจจุบัน ลงราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 เป็นต้นมา (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2562)

สถาบันอุดมศึกษาหลาย ๆ สถาบันที่มีกีฬาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนานักกีฬาคบคู่ไปกับการเรียนหนึ่งในกีฬาที่ทั่วโลกนิยมคือกีฬาฟุตบอลซึ่งเป็นกีฬาที่สมัยนี้สามารถสร้างชื่อเสียง รายได้มากมายและสามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ อีกทั้งฟุตบอลยังเป็นอาชีพให้กับนักกีฬามากมายในการหันมาเล่นกีฬาฟุตบอล อีกทั้งยังมีรายการแข่งขันฟุตบอลในระดับอุดมศึกษามากมายเพื่อมุ่งเน้นให้นักกีฬาฟุตบอลระดับอุดมศึกษาได้มีเวทีในการแสดงความสามารถในด้านกีฬาและเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาในประเทศไทยให้ทัดเทียมกับประเทศชั้นนำหลาย ๆ ประเทศ ซึ่งประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติอยู่ทั้งหมด 17 แห่งที่มุ่งเน้นในการสร้างนักกีฬาสู่อชีพ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ แต่ละภาคจะประกอบด้วย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 แห่ง ได้แก่ 1.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ 2.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตมหาสารคาม 3.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตศรีสะเกษ 4.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตอุดรธานี ภาคกลางมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 5 แห่ง ได้แก่ 1.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตกรุงเทพมหานคร 2.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชลบุรี 3.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตสมุทรสาคร 4.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตสุพรรณบุรี 5.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตอ่างทอง ภาคใต้มีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 แห่ง ได้แก่ 1.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตกระบี่ 2.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชุมพร 3.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตตรัง 4.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตยะลา และภาคเหนือมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 แห่ง ได้แก่ 1.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเชียงใหม่ 2.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดลำปาง 3. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดสุโขทัย 4.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเพชรบูรณ์ ในแต่ละภาคก็จะมีจัดการแข่งขันฟุตบอลเพื่อให้นักกีฬาได้มีเวทีในการแสดงความสามารถในด้านกีฬา เช่น การแข่งขันฟุตบอลในเขตภาคเหนือจะมีรายการแข่งขันต่าง ๆ เช่น กีฬามหาวิทยาลัยรอบคัดเลือก กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย การส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลลีกภูมิภาค Thailand Amateur League (T5) เพื่อพัฒนาฟุตบอลไทยไปสู่ฟุตบอลลีกอาชีพ และรายการอื่น ๆ ที่จัดขึ้นภายในเขตภาคเหนือ เป็นต้น หากมีความสามารถในด้านกีฬาฟุตบอลก็สามารถเข้าร่วมคัดเลือกเพื่อเข้าร่วมเป็นนักกีฬาของทีมสโมสรในเขตภาคเหนือและมีอาชีพและรายได้เป็นของตัวเองอีกด้วย

การพัฒนานักกีฬาให้ไปสู่ระดับอาชีพได้นั้นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงมีบทบาทในการเข้ามาพัฒนานักกีฬาให้ประสบความสำเร็จในด้านกีฬา รวมไปถึงการให้ความรู้ในด้านวิชาการด้วยนั้น สถาบันที่ผลิตนักกีฬาและได้เปลี่ยนชื่อจากสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพราะเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง มีภารกิจในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพอย่างสูงสุดของแต่ละบุคคลในการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาอย่างมีพลวัตในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาและบัณฑิตของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้ดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.2550-2555 ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2556-2560 และมีการทบทวนปรับปรุงยุทธศาสตร์เมื่อสิ้นสุดของทุกปีงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาสถาบันการพลศึกษา, 2550)

การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ยังไม่สามารถพัฒนานักกีฬาไทยให้ประสบความสำเร็จในมหกรรมกีฬานานาชาติได้อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากขาดบุคลากรการกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับนานาชาติโดยเฉพาะผู้ฝึกสอน ทำให้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้ทัดเทียมกับประเทศชั้นนำอีกทั้งยังไม่มีระบบการจัดการที่ชัดเจนและต่อเนื่องในการพัฒนานักกีฬาจากขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ จึงทำให้การพัฒนานักกีฬาไทยในปัจจุบันขาดความยั่งยืน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

ปัจจุบันได้มีผู้ฝึกสอนกีฬาหลาย ๆ ท่านที่ประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับว่าเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนานักกีฬาและพาทีมให้ประสบความสำเร็จ ยกตัวอย่างเช่น (José Mário

dos Santos Mourinho Félix) หรือ โชเซ มูรินโญ ตามการออกเสียงในภาษาอังกฤษ เขาได้รับการยกย่องจากผู้เล่น ผู้ฝึกสอน และผู้ประกาศข่าวกีฬาหลายคนว่าเป็นหนึ่งในผู้ฝึกสอนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ได้รับเกียรติจากสหพันธ์ฟุตบอลโปรตุเกสในปี ค.ศ.2015 ว่าเป็นผู้ฝึกสอนชาวโปรตุเกสที่ดีที่สุดแห่งศตวรรษนี้ หรือ เซอร์อเล็กซ์ เฟอริกูสัน (Sir Alexander “Alex” Chapman Ferguson) อดีตผู้จัดการทีมและเป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอนสโมสร แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด ที่ทำให้ทีมประสบความสำเร็จและได้รางวัลมากมาย เป็นต้น สำหรับผู้ฝึกสอนฟุตบอลในประเทศไทยที่มีชื่อเสียงก็จะหนีไม่พ้นเกียรติศักดิ์ เสนาเมือง หรือร้อยตำรวจโท เกียรติศักดิ์ เสนาเมือง ซึ่งอดีตเคยเป็นนักกีฬาฟุตบอลให้กับประเทศไทยจนประกาศอำลาการเป็นผู้เล่นหันมาเป็นผู้ฝึกสอนได้พาทีมชาติไทยประสบความสำเร็จหลายรายการจนตอนนี้หันมาพัฒนานักกีฬาในระดับเยาวชนเพื่อสร้างรากฐานให้กับฟุตบอลในประเทศไทยให้ทัดเทียมกับต่างประเทศ (พิชัย ปิตุวงศ์, 2550) ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องว่า ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชมีความสำคัญต่อทีมและมีความจำเป็นที่ต้องหาแนวทางพัฒนานักกีฬาให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนต่อไป

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีนั้นมีหลายประการ อย่างไรก็ตาม การวิจัยส่วนมากในทางพลศึกษาจะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจหรือเชิงทดลอง ซึ่งใช้แบบสอบถามหรือแบบทดสอบเพื่อศึกษา มีการใช้วิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาน้อยมากเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬาต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของสโมสรต่าง ๆ หรือศึกษากับผู้ฝึกสอนฟุตบอลอาชีพอย่างเดียว แต่ศึกษาเกี่ยวกับ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีบทบาทเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึง คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ โดยสัมภาษณ์นักกีฬาฟุตบอลและผู้ฝึกสอนจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือจำนวน 4 มหาวิทยาลัยคือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตลำปาง มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตสุโขทัยและมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ได้รางวัลชนะเลิศกีฬาฟุตบอลประเภททีมชายรายการ “กีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ” 4 ปี ต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 จนถึงปี พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยจากภาคเหนือทั้งหมด ในขณะที่กลุ่มอื่น ๆ ที่จะต้องเป็นส่วนสนับสนุนที่จะพัฒนาให้เกิดการแข่งขันมากขึ้น ซึ่งในภาพรวมยังไม่ประสบความสำเร็จอย่างที่ควร ผู้วิจัยพบว่าโดยส่วนใหญ่การที่ทีมจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับกระบวนการฝึกซ้อม โดยตัวของคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนจึงเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะทำให้ทีมและนักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้ ดังนั้นด้วยสาเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้สงสัยว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

ทั้ง 4 มหาวิทยาลัยภาคเหนือมีคุณลักษณะอย่างไร มีอะไรบ้างที่เป็นปัจจัยที่ทำให้กระบวนการของทีมประสบความสำเร็จ ซึ่งกระบวนการศึกษาเหล่านี้ ไม่สามารถตอบได้ด้วยวิธีการเชิงปริมาณได้ด้วยแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงได้กำหนดการที่จะเลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เข้ามาเพื่อเก็บข้อมูลในเชิงลึกและเพื่อที่จะตอบเรื่องคุณลักษณะได้ นั่นจึงเป็นคำตอบในความมุ่งหมายของผู้วิจัยเพื่อศึกษาคุณลักษณะผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพ การศึกษาจะเป็นประโยชน์และแนวทางกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคอื่น ๆ และเป็นประโยชน์ต่อ ผู้จัดการทีม หัวหน้าผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และกีฬาอื่น ๆ เช่น วอลเลย์บอล ฟุตบอล ตะกร้อ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตอื่น ๆ ตลอดจนหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล เพื่อร่วมกันพัฒนากีฬาฟุตบอลให้มีศักยภาพที่สมบูรณ์และเพื่อพัฒนากีฬาฟุตบอลของประเทศไทยให้ก้าวไปสู่ความเป็นเลิศและต่อยอดไปสู่ระดับอาชีพต่อไปในอนาคต

คำถามในการวิจัย

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือมีคุณลักษณะอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลชายและผู้ฝึกสอนของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดสุโขทัย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดลำปาง และมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยละ 6 คน รวม 24 คน ประกอบด้วยนักกีฬา 20 คน แยกตามตำแหน่ง กองหน้า กองกลาง กองหลัง ผู้รักษาประตู หัวหน้าทีม และผู้ฝึกสอน 4 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักกีฬาที่อยู่ในช่วงอายุ 20-23 ปี และผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้ฝึกสอนปัจจุบันและมีประสบการณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างน้อย 1 ปี ก่อนเริ่มดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่างทุกคนลงลายมือชื่อในหนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย (Informed Consent Form) และเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย (Participant Information Sheet) เพื่อเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าและเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างออกมีดังนี้

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria)

1. กลุ่มตัวอย่างทุกคนยังคงสภาพเป็นนักกีฬาฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 4 สถาบัน
2. กลุ่มตัวอย่างต้องมีประสบการณ์ในการแข่งขันฟุตบอลมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี
3. กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในปัจจุบันและมีประสบการณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างน้อย 1 ปี

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria) คือ กลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลาหากรู้สึกว่าจะไม่สบายใจในการตอบคำถาม

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณลักษณะ หมายถึง นิสัย ความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพ คุณสมบัติ รวมไปถึงกิริยามารยาท การแสดงออกที่รวมไปถึงผลที่เกิดจากประสบการณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในเขตภาคเหนือ

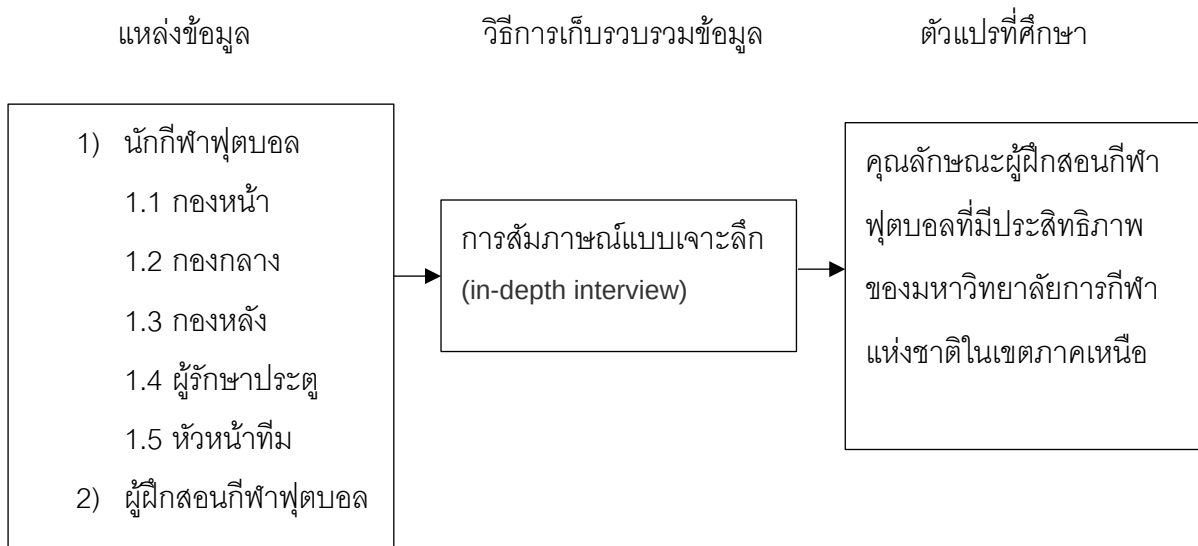
ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนการเล่น กำหนดตัวผู้เล่นในการลงแข่งขัน และแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับนักกีฬาทั้งในด้านการฝึกซ้อม และการแข่งขันของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือทั้ง 4 มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเขตภาคเหนือ หมายถึง มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดสุโขทัย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดลำปาง และมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเพชรบูรณ์

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง ผู้ที่มีคุณลักษณะ 3 ด้านดังต่อไปนี้

- 1.ด้านการครองตน
- 2.ด้านการครองคน
- 3.ด้านการครองงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

ความรู้เกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬา

1. ความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬา
2. บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน
3. ความชำนาญในการเป็นผู้ฝึกสอน
4. การวางแผนการฝึกซ้อม
5. ลักษณะของการทำงาน
6. คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอน

ความรู้เกี่ยวกับวิจัยเชิงคุณภาพ

1. วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)
2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Inductive Analysis)

ความรู้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ
2. งานวิจัยต่างประเทศ

ความรู้เกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬา

1. ความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬา

ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชกีฬาเป็นบุคคลที่สำคัญต่อนักกีฬาต่อทีมหรือแม้กระทั่งต่อองค์กรที่ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชทำงานอยู่ซึ่งหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องทำมีมากมายไมใช่แค่การฝึกนักกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศเท่านั้นยังต้องมีหน้าที่อบรมให้นักกีฬามีระเบียบวินัยสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างถูกต้อง เป็นทั้งผู้ฝึกสอนและครูในเวลาเดียวกันซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านที่ให้ ความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬาไว้ดังนี้

ประโยค สุทธิสง่า (2541) ได้อธิบายความหมายของโค้ชหรือผู้ฝึกสอนกีฬาในหนังสือการบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอลไว้ว่า

1. ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องเป็นผู้สร้างแรงจูงใจและเป็นครูของนักกีฬาในการฝึกภาคทฤษฎีและปฏิบัติและเป็นผู้ถ่ายทอดเทคนิคกีฬา
2. ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นครูผู้ฝึกสถานการณ์ต่าง ๆ ในการแข่งขันเขาควรจะต้องมีความรู้ด้านพลศึกษา และมีความรู้เกี่ยวกับกีฬาโดยเฉพาะ
3. ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นนักการศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับร่างกายและสามารถสร้างขวัญและกำลังใจให้กับนักกีฬาได้
4. ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ที่มีความพยายามในการฝึกซ้อมให้มีประสิทธิภาพและเป็นนักปฏิบัติที่เข้มแข็ง สามารถปฏิบัติเพื่อเป็นแบบอย่างกับนักกีฬาได้

นพพร จันทรนำชู, คุณัตว์ พิทรชัยกุล, นาสรณี ละไพจิตร, และ นรินทรา จันทศร (2558) ได้สรุปผลการวิจัยและให้ความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬา หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่ที่รับผิดชอบตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือนกัน แต่ความสามารถตามหน้าที่ต่างกัน และหมายถึง สมรรถนะที่บุคคลที่ทำงานในสายงานใดต้องมีเพิ่มจากสมรรถนะหลัก มีลักษณะเป็นความรู้เฉพาะทาง และทักษะในการปฏิบัติหน้าที่หนึ่ง ๆ สามารถพัฒนาได้โดยการฝึกอบรมและจากประสบการณ์ทำงาน

สนธยา สีละมาด (2560) ได้ให้ความหมายของคำว่าผู้ฝึกสอนกีฬาว่า “ผู้ฝึกสอน” (Coach) เมื่อใช้แทนกริยา (Verb) จะหมายถึง การให้คำสอนหรือคำแนะนำ ขณะที่คำว่า การฝึกซ้อม (Train) เมื่อใช้แทนกริยา (Verb) จะอ้างอิงถึงอะไรที่นักกีฬาทำ เช่น การได้มาซึ่งความสามารถทางการกีฬาโดยการออกกำลังกาย และอ้างอิงอะไรที่ผู้ฝึกสอนทำ เช่น การให้คำฝึกหัดและคำสอน การฝึกซ้อม การปฏิบัติ หรือการออกแบบเพื่อให้เกิดความชำนาญจากตรงนี้อาจจะสรุปได้ว่า ทั้งนักกีฬาและผู้ฝึกสอนเป็นผู้ฝึกซ้อม (Trainers) หรือบุคคลที่ทำการฝึกซ้อม (เพื่อตนเองหรือผู้อื่น) ขณะเดียวกันคำว่า ผู้ฝึกซ้อม (Trainer) เมื่อใช้แทนนาม (Noun) จะสามารถอ้างอิงได้ทั้ง “บุคคลที่ฝึกซ้อม” หรือ “บุคคลที่ทำการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา” อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงไม่มีบุคคลใดที่จะเป็นทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬาในเวลาเดียวกันแม้ว่าบางครั้งนักกีฬบางคนจะสามารถทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนที่ดีได้ด้วยก็ตาม นอกจากนี้ คำว่าผู้ฝึกซ้อม (Trainer) ยังสามารถอ้างอิงถึงบุคคลที่ทำงานอยู่ให้ทีมกีฬา ในการให้การรักษายาบาลเบื้องต้นและการให้การฟื้นฟูสภาพผู้เล่นที่ได้รับบาดเจ็บ และเหมือนกับบุคคลที่ทำหน้าที่ฝึกม้าแข่งหรือสัตว์สำหรับการประกวด การโชว์ หรือการแสดงได้อีกด้วย และที่สำคัญการเป็นผู้ฝึกซ้อมกีฬาเป็นเพียงบทบาท

หนึ่งของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา (ประโยค สุทธิสง่า, 2541) โค้ชหรือผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ฝึกกีฬาแต่ละประเภท ๆ ไป ซึ่งเป็นการฝึกนอกเวลาหรือฝึกเพื่อแข่งขันก็ได้ การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาไม่เพียงแต่เป็นผู้พัฒนาศักยภาพสูงสุดทางกาย (Physical Potential) ให้กับนักกีฬา แต่ยังรวมถึงการเป็นผู้ขัดเกลาและยกระดับจิตใจและร่างกายของนักกีฬาให้เป็นผู้ที่มีความสามารถและมีความประพฤติเหมาะสมดำรงตนเองอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี การทำงานร่วมกับนักกีฬาจึงมีบทบาทหลายอย่างที่ต้องทำฉะนั้น การใช้คำว่าผู้ฝึกสอน (Coach) ในการอ้างอิงบุคคลที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือนักกีฬาให้ก้าวขึ้นไปสู่ความสำเร็จน่าจะมีความเหมาะสมและสื่อความหมายได้ดีกว่าคำว่าผู้ฝึกซ้อม (Trainer)

จากข้อความที่กล่าวมาเบื้องต้นผู้ฝึกสอนกีฬาจึงหมายถึง บุคคลที่ฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาแต่ละประเภทอย่างเป็นระบบโดยใช้ศาสตร์และศิลป์ต่าง ๆ ตามกลยุทธ์วิธีของผู้ฝึกสอนโดยมุ่งให้เกิดประสิทธิภาพต่อนักกีฬามากที่สุด และไม่เพียงแต่เป็นผู้พัฒนาศักยภาพสูงสุดทางกาย (Physical Potential) ให้กับนักกีฬา แต่ยังรวมถึงการเป็นผู้ขัดเกลาและยกระดับจิตใจและร่างกายของนักกีฬาให้เป็นผู้ที่มีความสามารถและสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักกีฬาในการฝึกซ้อมและแข่งขันเพื่อให้ นักกีฬา มีความประพฤติที่เหมาะสมดำรงตนเองอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

2. บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนมีหลากหลายทั้งหน้าที่ในสนามและหน้าที่นอกสนาม หน้าที่นอกเวลาและหน้าที่ในเวลา ซึ่งหากจะเปรียบเทียบอาจจะเปรียบได้ว่าผู้ฝึกสอนมีบทบาทในทุก ๆ เรื่องของนักกีฬาซึ่งบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนมีมีหลายแบบ

ประโยค สุทธิสง่า (2541) ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอลได้เขียนถึงบทบาทในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาไว้ว่า การที่จะพัฒนาทีมไปสู่ความเป็นเลิศของการเป็นโค้ชฟุตบอลที่ดีนั้นจะต้องเข้าใจและมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวและพลศึกษา เพราะจะทำให้การฝึกมีประสิทธิภาพและนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างแท้จริง ซึ่งความรู้เกี่ยวกับพลศึกษาเป็นคุณสมบัติของโค้ชฟุตบอลทุกคนที่จะต้องมี เพราะจะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวและหลักในการฝึกที่ถูกต้อง (training) ผู้ที่มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศในการเป็นโค้ชจึงควรได้รับการฝึกอบรมวิชาการทางด้านสรีระการออกกำลังกายและการพลศึกษามาแล้ว หรือเป็นผู้ที่จบจากวิทยาลัย มหาวิทยาลัยที่เตรียมบุคลากรออกมาทางด้านนี้โดยตรงเพราะรู้บทบาทและหน้าที่เป็นอย่างดีดังนั้นโค้ชฟุตบอลจึงต้องมีแบบแผนเป็นที่ยอมรับของสังคมว่าถูกต้อง

อัมภพร สงค์เกื้อ (2558) ในเรื่องของบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนในการพัฒนา นักกีฬาของโรงเรียนกีฬานั้นบทบาทหน้าที่ที่คาดหวังและปฏิบัติจริงของผู้ฝึกสอนกรีฑาของ โรงเรียนกีฬาในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ระหว่างบทบาทหน้าที่ที่คาดหวังและปฏิบัติจริง ของนักกีฬากรีฑาต่อผู้ฝึกสอนกรีฑาของโรงเรียนกีฬาสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติด้าน ความรู้ ด้านทักษะ ด้านพฤติกรรม และด้านทัศนคติ รวมทุกด้านพบว่าค่าที่ปฏิบัติจริงมีค่าสูงกว่า ระดับที่คาดหวัง แสดงให้เห็นว่านักกีฬากรีฑาพอใจบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนในระดับที่ปฏิบัติ จริงมากกว่าระดับที่คาดหวังไว้ ปัจจัยเชิงบริหารที่สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกรีฑาด้าน การสรรหาทรัพยากรขององค์กรทางโรงเรียนส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้ารับการอบรมต่าง ๆ ด้านการ อารมณ์รักษาทรัพยากรมนุษย์ ทางโรงเรียนมีนโยบายสนับสนุนด้านการจัดหาตำแหน่งให้บุคลากรที่มี ความสามารถในการปฏิบัติงานที่ดี มีความรับผิดชอบและมีผลงานดีเด่น

สนธิยา สีละมาด (2560) ได้อธิบายบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ว่า บทบาทของ ผู้ฝึกสอนกีฬา (The Role of a Coach) ก็คือการพัฒนาให้นักกีฬาเป็นผู้ที่มีศักยภาพสูงสุดทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งในการทำหน้าที่ดังกล่าวผู้ฝึกสอนมีบทบาทหลายอย่างที่ต้อง ทำ บทบาทบางอย่างผู้ฝึกสอนรู้สึกพอใจแต่บางบทบาทบางอย่างผู้ฝึกสอนกีฬาอาจจะไม่ชอบทำ แต่ในฐานะผู้ฝึกสอนกีฬาที่เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทำให้ได้ถ้าปรารถนาที่จะทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนให้ ประสบความสำเร็จ ผู้ฝึกสอนต้องตอบคำถามตัวเองว่าบทบาทต่อไปนี้จะทำอยู่หรือไม่ หรือ สามารถทำได้หรือไม่ ซึ่งบทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาจะประกอบด้วย

- 1.หน้าที่ครู (Teacher) ให้ความรู้ ทักษะ และความคิดใหม่ ๆ กับนักกีฬาทั้ง ทางการกีฬาและการใช้ชีวิต
- 2.หน้าที่ผู้ฝึกซ้อม (Trainer) การปรับปรุงสมรรถภาพ ทักษะ และเทคนิค ให้กับนักกีฬา
- 3.หน้าที่ผู้ให้คำแนะนำ (Instructor) แนะนำกิจกรรมและการฝึกปฏิบัติที่ เหมาะสมและปลอดภัย
- 4.หน้าที่ผู้ให้แรงจูงใจ (Motivator) พัฒนาให้นักกีฬาเป็นบุคคลที่มีความ เชื่อมั่นและมีกำลังใจ
- 5.หน้าที่ผู้สร้างวินัย (Disciplinarian) มีความยุติธรรมและให้ความเสมอภาค กับนักกีฬาทุกคน
- 6.หน้าที่นักจัดการ (Manager) จัดระบบ และวางแผนการฝึกซ้อมและการ แข่งขัน

- 7.หน้าที่ผู้บริหาร (Administrator) จัดดำเนินการฝึกซ้อมให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม
- 8.หน้าที่ตัวแทนชุมชน (Publicity agent) การให้ข่าวกับสื่อมวลชนการเป็นนักสื่อสารที่ดี
- 9.หน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ (Social worker) การให้คำปรึกษาและแนะนำช่วยเหลือนักกีฬา
- 10.หน้าที่เป็นเพื่อน (Friend) ให้ความสนิทสนมกับนักกีฬาเหมือนเพื่อนคนหนึ่ง
- 11.หน้าที่นักวิทยาศาสตร์ (Scientist) การวิเคราะห์ การประเมินผล และแก้ไขปัญหานักกีฬา

12.หน้าที่นักเรียน (Student) รับฟัง เรียนรู้ และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ

ในการทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเปรียบเทียบบุคคลที่แสดงให้ได้อย่างได้หลายบทบาท บางครั้งต้องแสดงบทบาทหนึ่งในสถานการณ์หนึ่ง แต่บางครั้งก็ต้องแสดงหลายบทบาทในคราวเดียวกัน การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจึงควรจะต้องแสดงบทบาทให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การตัดสินใจส่วนใหญ่ในชีวิตประจำวันจะกระทำตามปรัชญาของตน แต่การเป็นผู้ฝึกสอนจะต้องใช้ปรัชญาของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามาตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นในฐานะที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาดังนั้น การฝึกสอนกีฬาจึงจำเป็นต้องมีทักษะหลาย ๆ อย่างทั้งที่ได้มาจากระบบการฝึกและความรู้ในตำรามาช่วยแก้ปัญหา

นิรันดร์ กำจัดภัย และ ชาญชัย ชันติศิริ (2560) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาซึ่งอธิบายว่า ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีอำนาจเต็มในการควบคุมดำเนินเกี่ยวกับการสอนและการฝึกซ้อมทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขันสำหรับแนวความคิดของผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกัน เพราะสาเหตุหลายประการ เช่น การศึกษาพื้นฐานของครอบครัว สภาพแวดล้อมวิธีการในการสอน ปัจจัยเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ฝึกสอน บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน จึงไม่ใช่บทบาทใดบทบาทหนึ่งเพียงอย่างเดียว หากต้องมีหลายบทบาทเพื่อพัฒนานักกีฬาและความสามารถของนักกีฬาไปพร้อมกัน ดังนั้น บทบาทผู้ฝึกสอนจึงควรเป็นหลายอย่างดังนี้

1.ผู้ฝึกสอนเป็นแม่แบบ (As a Role Model) ผู้ฝึกสอนเป็นผู้มีอิทธิพลมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะถ่ายทอดจัดปรับและส่งผ่านปรัชญา ค่านิยม

ทัศนคติ การรับรู้ตนเองทั้งต่อการแข่งขันกีฬาและการกีฬาโดยรวมตลอดจนการดำเนินชีวิตของการกีฬา

2. ผู้ฝึกสอนเป็นแรงจูงใจ (As a Motivator) ผู้ฝึกสอนควรมีบทบาทเป็นแรงจูงใจเพื่อให้นักกีฬามุ่งมั่นในการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาทักษะ และความสามารถในการเล่นกีฬามีสมาชิกเป็นแรงจูงใจของผู้ฝึกสอนจึงมีความจำเป็นและความสำคัญต่อนักกีฬาอย่างยิ่ง

3. ผู้ฝึกสอนเป็นแหล่งเรียนรู้ (As a Resource Person) ซึ่งแน่นอนที่สุด ผู้ฝึกสอนต้องไฝหาความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถนักกีฬาที่สำคัญที่สุด คือ ความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้น ๆ ทั้งด้านสมรรถภาพ กลวิธี (Technique) กลยุทธ์ (Tactic) และการวิเคราะห์ความสามารถนักกีฬาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพปลอดภัยในเวลาอันสั้น

4. ผู้ฝึกสอนที่รู้บทบาทหน้าที่ (Roles and Rights) ผู้ฝึกสอนที่ดีควรมีการศึกษาหรือมีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการแข่งขันกีฬานักกีฬาเพื่อจะให้ทราบและกำหนดบทบาทของตนได้ถูกต้อง

5. ผู้ฝึกสอนที่เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) บทบาทสุดท้ายที่ไม่ลดความสำคัญเลยคือ ความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านแรงจูงใจ ความพยายาม อารมณ์ ความสามารถในการเรียนรู้ ความฉลาด และความคิดตลอดจนทักษะสมรรถภาพร่างกายและสมรรถภาพจิต ซึ่งมีผลต่อการเล่นกีฬาทั้งสิ้น

สนธิยา สีละมาด (2560) ได้อธิบายแบบของโค้ชกีฬาไว้ว่า แบบของโค้ช (Coaching Style) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่โค้ชจะต้องตัดสินใจเลือกเพราะแบบของโค้ชเป็นตัวแสดงให้เห็นว่าโค้ชใช้ทักษะและยุทธวิธีอะไรในการสอนนักกีฬา บริหารการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างไร อะไรเป็นวิธีที่โค้ชนำมาใช้ในการฝึกหัดนักกีฬาและสิ่งสำคัญที่สุด อะไรเป็นบทบาทของโค้ชที่แสดงกับนักกีฬา โดยทั่ว ๆ ไปเราจะสามารถจำแนกแบบของโค้ชได้เป็น 3 แบบ คือ แบบออกคำสั่ง แบบยินยอม และแบบร่วมมือ

แบบออกคำสั่ง (Command Style) ผู้ฝึกสอนที่มีการทำงานแบบออกคำสั่ง ผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้ตัดสินใจเองทุกอย่าง นักกีฬาจะเป็นผู้ทำตามคำสั่งของผู้ฝึกสอนผู้ฝึกสอนประเภทออกคำสั่งจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการบอกนักกีฬาว่าจะต้องทำอะไรนักกีฬาจะมีบทบาทเป็นผู้ฟัง รับฟัง และทำตาม ผู้ฝึกสอนที่มีการทำงานแบบออกคำสั่งสามารถพบเห็นได้ทั่วไปทั้งระดับชาติ มหาวิทยาลัย มัธยม ผู้ฝึกสอนที่ไม่มีประสบการณ์ส่วนมากจะใช้การทำงานแบบออกคำสั่งเพราะรับอิทธิพลมาจากผู้ฝึกสอนของเขาหรือบุคคลอื่นแต่ผู้ฝึกสอนบางท่านก็อาจใช้การ

ทำงานแบบออกคำสั่งเพราะเป็นการช่วยปกปิดความไม่แน่นอน เกี่ยวกับความสามารถของตนเอง ถ้าผู้ฝึกสอนไม่เปิดโอกาสให้นักกีฬาถามคำถามและสามารถหลีกเลี่ยงการอธิบายเหตุผลว่าทำไม นักกีฬาก็ต้องทำ เมื่อนั้นการตอบคำถามอันเป็นที่ไม่พึงพอใจก็จะไม่เกิดขึ้นหรือไม่นักกีฬาได้ได้แค่ คิดแต่ไม่แน่ใจเท่านั้น

แบบยินยอม (Submissive Style) ผู้ฝึกสอนที่มามีการทำงานแบบยินยอมจะทำการตัดสินใจ จัดเตรียมการสอน ชี้แนะแนวทางในการจัดกิจกรรมเพียงเล็กน้อยและจะตัดสินใจอย่างเด็ดขาดเพียงเมื่อการฝึกหัดมีปัญหาซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้จริง ๆ ผู้ฝึกสอนที่มามีการทำงานแบบยินยอมจะขาดความสามารถในการจัดการเกี่ยวกับการสอนและการชี้แนะ ขาดความรับผิดชอบ ผู้ฝึกสอนที่ทำงานแบบยินยอมจะเป็นแค่พี่เลี้ยงเด็ก หรือเป็นผู้ฝึกสอนที่ด้อยค่า

แบบร่วมมือ (Cooperative Style) ผู้ฝึกสอนที่มามีการทำงานแบบร่วมมือจะให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แม้ว่าผู้ฝึกสอนเองจะเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการจัดการ เป็นผู้ฝึกสอนและชี้แนะทางให้กับนักกีฬาก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ก็ตาม ผู้ฝึกสอนก็จะรับฟังความคิดเห็นและให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทั้งนี้ผู้ฝึกสอนรู้ว่าเยาวชนจะไม่สามารถเจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบได้ถ้าปราศจากการเรียนรู้การตัดสินใจ การทำงานแบบร่วมมือจะสนับสนุนผู้ฝึกสอนที่มีจุดมุ่งหมาย “นักกีฬามาอันดับหนึ่ง ชัยชนะมาอันดับสอง” ผู้ฝึกสอนบางคนมีความเชื่อว่า การทำงานแบบร่วมมือหมายถึงผู้ฝึกสอนไม่มีความรับผิดชอบในการทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนหรือไม่ก็ปล่อยให้ให้นักกีฬาทำทุก ๆ อย่างที่นักกีฬาต้องการ แต่ความจริงการทำงานแบบร่วมมือไม่ได้หมายความว่าเช่นนั้น ผู้ฝึกสอนที่มามีการทำงานแบบร่วมมือจะมีโครงสร้างและหลักเกณฑ์ที่ยอมให้นักกีฬาสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายของตนเองและเพียรพยายามที่จะปฏิบัติตาม การเป็นผู้ฝึกสอนที่มามีการทำงานแบบร่วมมือไม่ได้หมายความว่า คุณจะไม่มีหลักเกณฑ์ และการควบคุมผู้ฝึกสอนที่มามีการทำงานแบบร่วมมือจะบอกแนวทางและการสอนเมื่อนักกีฬาต้องการ แต่ก็ยอมให้นักกีฬามีอำนาจที่จะตัดสินใจ การทำงานแบบร่วมมือจะได้รับความเชื่อถือจากนักกีฬาอย่างมากซึ่งจะมีผลดีต่อภาพลักษณ์ของผู้ฝึกสอนสนับสนุนการแสดงความคิดเห็นในสังคมและปรับปรุงทั้งการสื่อสารและแรงจูงใจ แรงจูงใจของนักกีฬามีได้เกิดขึ้นจากการเกรงกลัวผู้ฝึกสอน แต่เกิดขึ้นโดยความพึงพอใจของแต่ละบุคคล ดังนั้น การทำงานแบบร่วมมือจึงเป็นวิธี ที่สามารถทำให้นักกีฬามีความสนุกสนานในการฝึกซ้อมกีฬา อย่างไรก็ตาม เป็นรางวัลที่ต้องมีข้อแลกเปลี่ยนสำหรับการเลือกการทำงานแบบร่วมมือ การทำงานแบบร่วมมือผู้ฝึกสอนจะต้องมีทักษะในระดับสูงหมายความว่าผู้ฝึกสอนต้องสามารถควบคุมตนเอง มีความชำนาญการหมายความว่าไม่มีทางเลือกใดที่จะถูกหรือผิดอย่างสมบูรณ์ในการทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้

ฝึกสอนที่มีการทำงานแบบร่วมมือต้องมีการทำงานที่ใช้ความเป็นส่วนตัวมากกว่าผู้ฝึกสอนที่มีการทำงานแบบออกคำสั่ง

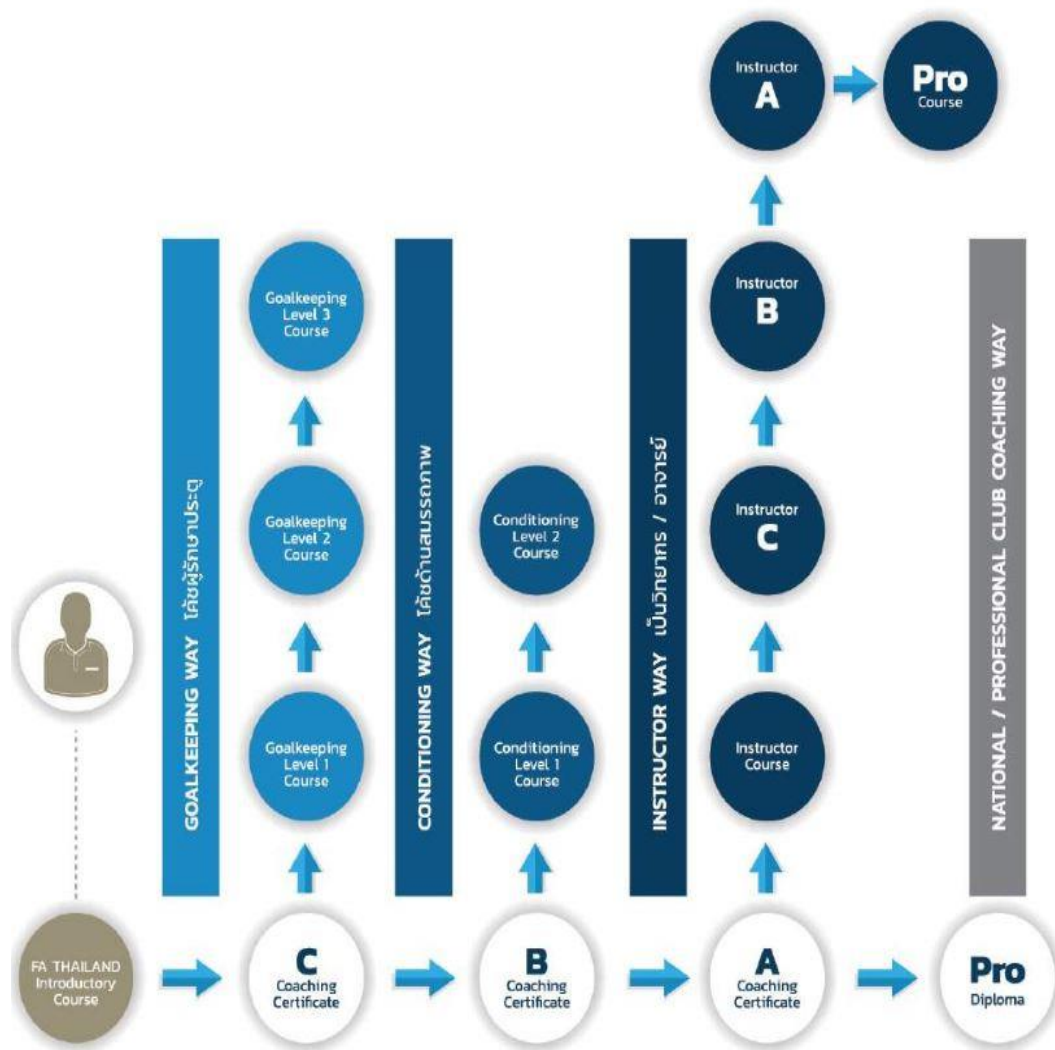
จากการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาหน้าที่หลักคือการพัฒนาให้นักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศและไม่ใช้การทำหน้าที่เป็นผู้พัฒนาให้นักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬาเพียงอย่างเดียวการพัฒนาให้นักกีฬาเป็นผู้ที่มีศักยภาพสูงสุดทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมอาจจะต้องพัฒนาควบคู่กันไปด้วย ซึ่งบทบาททั้งหมดนี้จะต้องผ่านการสื่อสารหรือต้องถ่ายทอดให้นักกีฬาเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ง่ายและเข้าใจ และการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องปลูกฝังในเรื่องต่าง ๆ ให้นักกีฬาได้ เพราะนักกีฬาและผู้ฝึกสอนจะใกล้ชิดกันมากที่สุดทั้งในสนามและนอกสนาม

3. ความชำนาญในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา

ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีความชำนาญในกีฬาที่ผู้ฝึกสอนสนใจ และจะต้องรู้จักวิธีนำความรู้ที่มีในกีฬานั้นมาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดซึ่งมีการศึกษามากมายในด้านความชำนาญในผู้ฝึกสอนกีฬาซึ่งมีดังต่อไปนี้

แผนแม่บทพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติระยะยาว 20 ปี (2559) สมคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีแนวคิดให้จัดทำแผนแม่บทพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติ ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) เพื่อให้การพัฒนาของวงการฟุตบอลไทย ก้าวเดินต่อไปอย่างมีระบบแบบแผน มีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยกำหนดแผนยุทธศาสตร์ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว เพื่อเป็นเส้นทางให้เราเดินไปสู่เป้าหมาย ที่วางไว้ในแผนแม่บทก็จะมีหัวข้อการบริหารจัดการผู้ฝึกสอน (Coach) เพื่อพัฒนาผู้ฝึกสอนให้มีประสิทธิภาพและมีความชำนาญในการทำงานด้านผู้ฝึกสอนอย่างเป็นระบบ ซึ่งก็จะมีลำดับการอบรมที่ต่างกัน มีการพัฒนานักกีฬาในแต่ละช่วงอายุ วางเป้าหมายการพัฒนาในนักกีฬาในระดับเยาวชน รวมไปถึงการพัฒนาฟุตบอลลีกอาชีพเพื่อให้มีการต่อยอดให้กับนักกีฬามากขึ้น

โครงสร้างระดับผู้ฝึกสอนฟุตบอลชายและฟุตบอลหญิง เริ่มต้นปี ค.ศ. 2017
FA THAILAND COACHING PATHWAYS

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลตามที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ กำหนดแต่ละระดับ

ที่มา : แผนแม่บทพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติระยะยาว 20 ปี (2559)

ซึ่งทางสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้กำหนดคุณสมบัติของการเข้าร่วมการอบรมในแต่ละระดับเพื่อให้ง่ายต่อการคัดเลือกและให้ง่ายต่อการอบรมซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระดับ FA Thailand Introductory Course หรือ T- License

คุณสมบัติ เป็นบุคคลธรรมดา มีประวัติการเล่นกีฬาฟุตบอล ร่างกาย สมบูรณ์แข็งแรง สามารถเข้าอบรมได้ครบตามระยะเวลาที่กำหนด ถ่ายทอดการสอนฟุตบอลได้ และสามารถอ่านออกและเขียนได้

เนื้อหาของหลักสูตร หลักสูตรเบื้องต้นของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล เน้นการสอนเยาวชนและบุคคลทั่วไป และเพื่อให้พิจารณาว่าจะสามารถเป็นผู้ฝึกสอนอาชีพได้หรือไม่ ในเนื้อหาสาระจะเป็นในเรื่อง การพัฒนาเยาวชน เทคนิคการเล่นกีฬาฟุตบอลเกมรุกและเกมรับ การสื่อสารกับนักกีฬาและการจัดการแข่งขัน

จบหลักสูตรแล้วสามารถเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนตาม ศูนย์ฝึกกีฬาต่าง ๆ ได้ และสามารถเข้าร่วมอบรมในระดับที่สูงขึ้นได้

2. ระดับ AFC C Coaching Certificate Course หรือ C-License

คุณสมบัติ จบหลักสูตร FA Thailand Introductory Course หรือ T- License และมีประวัติการเล่นกีฬาฟุตบอลและประวัติการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา

เนื้อหาหลักสูตร เน้นการพัฒนาเทคนิคขั้นพื้นฐานและทักษะกีฬาฟุตบอล ให้แก่นักฟุตบอลในระดับเริ่มต้น หรือระดับเยาวชน ในสาระจะเป็นเรื่อง บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล การฝึกสมรรถภาพของร่างกาย การพัฒนาเทคนิค การพัฒนาแผนการเล่นสำหรับการแข่งขัน และการวางแผนการฝึกซ้อมในแต่ละช่วงเวลา

จบหลักสูตรแล้วสามารถเป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอนดูแลสโมสรในระดับไทยลีก 3 หรือระดับไทยลีก 4 และสามารถดูแลทีมในระดับ Youth league ได้

3. ระดับ AFC B Coaching Certificate Course หรือ B-License

คุณสมบัติ จบหลักสูตร AFC C Coaching Certificate Course หรือ C- License แล้ว มีประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลหลังจบหลักสูตร C-License อย่างน้อย 2 ปี มี Logbook การฝึกสอนหลังจบ C-License อย่างน้อย 2 ปี

เนื้อหาหลักสูตร สาระในหลักสูตรเป็นในเรื่องการฝึกนักฟุตบอลทั้งแบบ กลุ่ม (Group) และรายบุคคล (Individual) เน้นเรื่องของแทคติก และพื้นฐานทุกอย่างของเกมฟุตบอล อบรมทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ มีการนำเสนอรายงานงานในการอบรม

จบหลักสูตรแล้วสามารถเป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับสโมสร ในระดับไทยลีก 2 สามารถเรียนหลักสูตร Conditioning Level 1 และ 2 เพื่อสามารถเป็นผู้ฝึกสอน ฟิตเนสของทีมได้ (ต้องจบปริญญาตรีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา)

4. ระดับ AFC A Coaching Certificate Course หรือ A-License

คุณสมบัติจบหลักสูตร ระดับ AFC B Coaching Certificate Course หรือ B-License แล้ว มีประสบการณ์การฝึกสอนหลังจบ B-License อย่างน้อย 1 ปี มี Logbook การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลหลังจบ B-License อย่างน้อย 1 ปี

เนื้อหาหลักสูตร เน้นในเรื่องภาคทฤษฎี และปฏิบัติระดับสูง เนื้อหาสาระจะเป็นเรื่องการจัดการทีมฟุตบอล ศึกษากลยุทธ์ต่าง ๆ ในกีฬาฟุตบอล ศึกษารูปแบบการเล่น คุณสมบัติทางกายภาพและสภาพจิตใจที่จำเป็นกับนักกีฬาฟุตบอล และสามารถทำความเข้าใจในเกมการแข่งขันได้

จบหลักสูตรแล้วสามารถเป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในสโมสรในระดับไทยลีก 1 และสามารถอบรมหลักสูตรการเป็นวิทยากรการอบรมการสอนผู้ฝึกสอนในระดับ Instructor Course, C- License, B- License, A- License ได้

5. ระดับ AFC Pro Coaching Certificate Course หรือ Pro-License

คุณสมบัติ จบหลักสูตร AFC A Coaching Certificate Course หรือ A-License แล้ว มีประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลหลังจบ A-License แล้วอย่างน้อย 2 ปี มี Logbook การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลหลังจบ A-License อย่างน้อย 1 ปี

เนื้อหาหลักสูตร เป็นหลักสูตรระดับสูงสุดของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจะแบ่งเป็น 4 ช่วงคือ ช่วงที่ 1 อบรมภาคทฤษฎี และปฏิบัติ ช่วงที่ 2 ศึกษาดูงานต่างประเทศ ช่วงที่ 3 ฝึกปฏิบัติงานจริง ช่วงที่ 4 รวบรวมงานทั้งหมดตลอดระยะเวลาที่อบรมเพื่อนำเสนอและทำข้อสอบเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

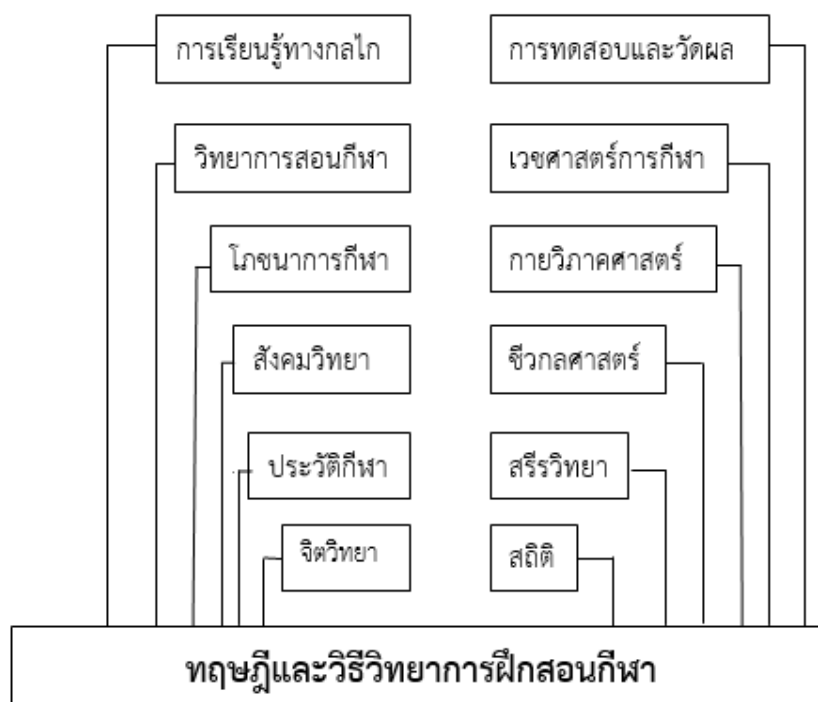
จบหลักสูตรแล้วสามารถเป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของสโมสรระดับ ไทยลีก 1 ที่ไป AFC หรือระดับนานาชาติได้

สนธยา สีละมาด (2560) ได้ทำการศึกษาและได้เขียนสรุปความหมายในเรื่องความชำนาญการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา (Coaching Know-how) ไว้ว่า การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นงานที่มีความซับซ้อนเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสภาพชีวิตความเป็นอยู่ การพัฒนานักกีฬาให้ก้าวขึ้นไปสู่การเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเชิงกีฬาจึงต้องอาศัยผู้ที่มีความชำนาญการอย่างแท้จริง ในการพัฒนานักกีฬาผู้ฝึกสอนมีหน้าที่หลายประการ การจะปฏิบัติหน้าที่แต่ละอย่างให้สำเร็จ ผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้ที่มีความรู้หลายด้าน ปัจจุบันการฝึกสอนกีฬาผู้ฝึกสอนสามารถได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน นักวิทยาศาสตร์การกีฬา แพทย์ประจำทีม หรือนักกายภาพบำบัด แต่อย่างไรก็ตามผู้ฝึกสอนจะเป็นบุคคลที่มีบทบาทและ

อิทธิพลต่อตัวนักกีฬามากที่สุดและเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงในการพัฒนานักกีฬา จึงจำเป็นที่ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญการในการฝึกสอนกีฬา ซึ่งการจะได้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ฝึกสอนที่มีความชำนาญการในการฝึกสอนกีฬา ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นผู้ที่มีองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสามประการต่อไปนี้ คือ ความรู้ (Knowledge) ความสามารถหรือทักษะ (Competencies or Skill) และทัศนคติหรือปรัชญา (Attitudes or Philosophies) ในการทำงาน

ความรู้ (Knowledge) การฝึกสอนกีฬาเป็นวิทยาศาสตร์สังคมประยุกต์ (Applied Social Science) ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องมีความเป็นนักวิทยาศาสตร์ ขณะเดียวกันก็ต้องมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ให้เข้ากับสภาพสังคม เพราะผู้ฝึกสอนเกี่ยวข้องกับงานหลายด้าน การเข้าไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มคน การมีอิทธิพลต่อกลุ่มคน การจะเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่ประสบความสำเร็จจึงต้องเป็นผู้ที่มีองค์แห่งความรู้ (Body of Knowledge) ที่หลากหลาย เป็นผู้ที่มีแนวความคิดหลักการ และการบริหารหรือการจัดการที่ดี ผู้ฝึกสอนสามารถพัฒนาตนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ได้จากหนทางที่หลากหลาย เช่น จากประสบการณ์การเข้าร่วมการกีฬาในอดีต จากเกมการแข่งขัน จากผู้ฝึกสอนด้วยตนเอง จากการฝึกซ้อม การศึกษาอบรม หรือจากการทำงานร่วมกับผู้ช่วยหรือผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถเป็นต้น

ทฤษฎีและวิธีวิทยาการฝึกสอน (Theory and Methodology) มีขอบข่ายที่กว้างขวาง ความรู้ที่ได้รับจากวิทยาศาสตร์แต่ละแขนงจะทำให้ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีความชำนาญการในการฝึกสอนมากขึ้น การทำงานของผู้ฝึกสอนกีฬาจึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นวิทยาศาสตร์ (The Sciences of Coach) เพราะวิทยาศาสตร์ช่วยให้ผู้ฝึกสอนใช้ความรู้ที่มีอยู่อย่างเป็นระบบและสนับสนุนให้การทำงานของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และนำความรู้ที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้กับงานของตนได้อย่างเหมาะสม

ภาพประกอบ 2 ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่มาช่วยสนับสนุนการฝึกซ้อมกีฬา
ที่มา : สนธยา สีละหมาด, 2560.

ความสามารถหรือทักษะ (Competencies or Skills) ในขณะที่เป็นวิทยาศาสตร์ จะเกี่ยวข้องกับความรู้ ศิลปะ จะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ การฝึกสอนกีฬาซึ่งเป็นวิทยาศาสตร์สังคมประยุกต์จึงต้องอาศัยความรู้และทฤษฎีที่เป็นวิทยาศาสตร์เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติซึ่งต้องอาศัยศิลปะในการถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่ ผู้ฝึกสอนกีฬาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเชิงทักษะเนื่องจากเคยเป็นผู้เล่นมาก่อนหรือจากการศึกษาอบรม ทดลองปฏิบัติ แต่ก็มีผู้ฝึกสอนจำนวนมากที่ขาดความสามารถหรือทักษะการถ่ายทอดความรู้ทักษะที่ตนเองมีอยู่ให้กับนักกีฬา จึงทำให้ไม่สามารถพัฒนาทักษะที่ดีให้กับนักกีฬาและไม่สามารถสร้างความเชื่อถือให้กับนักกีฬาได้ นอกจากนี้ ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานอกจากความสามารถหรือทักษะกีฬาที่ตนเองเป็นผู้ควบคุมดูแลอยู่แล้ว ผู้ฝึกสอนยังจะต้องมีทักษะการสอน ทักษะการสร้างแรงจูงใจ การสังเกต และการวางแผนเป็นอย่างดีอีกด้วย หรือกล่าวได้ว่าการฝึกสอนกีฬานอกจากผู้ฝึกสอนจะต้องมีความเป็นนักวิทยาศาสตร์แล้ว การฝึกสอนกีฬายังต้องอาศัยความเป็นนักศิลปะอีกด้วย (The Art of Coaching)

ปรัชญาของการฝึกสอนกีฬา (Coaching Philosophy) คำว่า “ปรัชญา” (Philosophy) มาจากภาษากรีก คือ Philos ซึ่งหมายถึง ความรักหรือเพื่อน รวมกับคำว่า Sophos

ซึ่งหมายถึง ความฉลาดหรือความรอบรู้ ปรัชญาจึงหมายถึง ความรักในความรู้ ซึ่งถ้าจะแปลตามตัวแล้วคงจะไม่สื่อความหมายแต่อย่างใด ปรัชญาจึงน่าจะหมายถึง ความเชื่อหรือหลักการที่จะเป็นแนวทางสู่การปฏิบัติ สำหรับผู้ฝึกสอนการมีปรัชญาของการฝึกสอนกีฬา (Philosophy of Sports) จะช่วยให้ผู้ฝึกสอนมีแนวคิดหรือแนวทางที่ยึดถือปฏิบัติต่อไปในชีวิตภายหน้า ซึ่งตรงกันข้ามของผู้ฝึกสอนที่ไม่มีปรัชญาของการฝึกสอนกีฬาจะทำให้ขาดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อไปสู่จุดหมายปลายทาง โดยความจริงแล้วแม้การเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องมีองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการกีฬา และการเสริมสร้างเทคนิคและแทคติก แต่ปรัชญาของการฝึกสอนกีฬาจะเป็นตัวกำหนดว่า ผู้ฝึกสอนจะใช้องค์ความรู้ที่มีอยู่อย่างชาญฉลาดได้อย่างไร ปรัชญาจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการที่จะช่วยให้ผู้ฝึกสอนได้มองเห็นตัวเองว่าเป็นผู้ฝึกสอนอย่างไร กำลังจะทำอะไร ทำเพื่ออะไร ทำกับใคร และจะทำอย่างไร มีคำกล่าวที่ว่า “ถ้าคุณไม่รู้ว่า คุณจะไปที่ไหนก็จะมีถนนสายไหนที่จะพาคุณไปได้” (ประโยค สุทธิสง่า, 2541) ได้อธิบายเกี่ยวกับปรัชญาของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเพิ่มเติมว่า โค้ชฟุตบอลที่จะประสบความสำเร็จหรือประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีปรัชญาเป็นของตนเองโดยจะต้องระลึกอยู่เสมอว่างานของโค้ชนั้นหนักมา มีปัญหายุ่งยากสลับซับซ้อน และมีทั้งผิดหวังและสมหวังตลอดเวลา ไม่มีอะไรแน่นอน เปรียบเสมือนชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นหากตั้งใจเป็นโค้ชฟุตบอลอย่างจริงจังแล้วต้องทำใจได้ว่า ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะฝึกซ้อมหรือแข่งขันหรือก่อนหรือหลังเหตุการณ์รอบ ๆ ตัวเราที่ไม่คาดคิดจะเกิดย่อมเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา จึงต้องทำใจให้ได้และพยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยความสุ่มรอบครอบและพัฒนาทีมไปสู่เป้าหมายให้ได้โดยเร็วที่สุดทั้งนั้นจะต้องคิดตลอดเวลา ปรัชญาเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่จะช่วยเป็นเครื่องยึดถือ หรือเป็นกำลังใจของโค้ชได้

อิษฎิ กุญอินทร์ (2561) ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2026 ซึ่งจะจัดขึ้นทุก ๆ 4 ปี โดยจะต้องผ่านการคัดเลือกในระดับเอเชียจึงสามารถเข้าร่วมฟุตบอลโลกได้ จากการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารจัดการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยกับแนวปฏิบัติที่ดีของทีมฟุตบอลทีมชาติญี่ปุ่น เบลเยียม และเยอรมนี จะเห็นได้ว่าที่ผ่านมาประเทศไทยได้ให้ความสำคัญค่อนข้างน้อยต่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนในระดับรากหญ้าจนไปถึงผู้ฝึกสอนระดับสูง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญทำให้คุณภาพของนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทยมีความสามารถที่ด้อยกว่าทีมชั้นนำในระดับเอเชีย ทั้ง ๆ ที่การขึ้นชอบในการเล่นกีฬาฟุตบอลของประชาชนและเยาวชนไทยอยู่ในระดับที่สูง โดยในการฝึกในระดับเยาวชนและระดับรากหญ้าเน้นผลการแข่งขันมากกว่าการพัฒนาทักษะที่ถูกต้อง นอกจากนี้ในการบริหารจัดการทีมชาติไทยในแต่ละชุดยังขาดการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องและขาดการประสานงานที่ดีกับฤดู

การแข่งขันภายในประเทศ ซึ่งต่างจากประเทศชั้นนำทั้ง 3 ประเทศที่มีการประสานงานระหว่างรายการแข่งขันในแต่ละระดับจนเป็นแผนการแข่งขันฟุตบอลสำหรับเยาวชนในแต่ละรุ่น นอกจากนี้ทั้ง 3 ประเทศได้พัฒนานักกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนให้มีความสามารถในระดับสูงที่ เพื่อที่จะสามารถไปเล่นในลีกอาชีพระดับสูงได้ ซึ่งจะเพิ่มประสบการณ์และพัฒนาความสามารถของนักฟุตบอลทีมชาติขึ้นไปอีกระดับ เนื่องจากการแข่งขันสูงและได้ฝึกซ้อมและแข่งขันกับนักกีฬาที่มีความสามารถสูงอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ ทั้ง 3 ประเทศยังได้ให้ความสำคัญในการกำหนดตารางการแข่งขันของทีมชาติในแต่ละชุด และพัฒนาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนานักกีฬาฟุตบอลทีมชาติแต่ละชุดให้สามารถแสดงศักยภาพออกมาให้มากที่สุด

สรุปจากเรื่องความชำนาญในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่กล่าวมาเบื้องต้นนั้น การเป็นผู้รอบรู้ในเรื่องกีฬาเป็นผลดีต่อผู้ฝึกสอนกีฬาซึ่งการจะได้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ฝึกสอนที่มีความชำนาญการในการฝึกสอนกีฬา (Coaching Know-How) ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นผู้ที่มีองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสามประการต่อไปนี้ คือ ความรู้ (Knowledge) ความสามารถหรือทักษะ (Competencies or Skill) และทัศนคติหรือปรัชญา (Attitudes or Philosophies) ในการทำงาน ซึ่งความรู้ในเรื่องของวิทยาศาสตร์การกีฬา ความรู้ทางด้านสรีรวิทยาทางการกีฬา ความรู้ทางด้านโภชนาการทางการกีฬา ความรู้ทางด้านจิตวิทยาการกีฬา ความรู้ทางด้านเวชศาสตร์ทางการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ในเบื้องต้น แต่ปัจจุบันการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลผู้ฝึกสอนเองสามารถได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬา แพทย์ประจำทีม หรือนักกายภาพบำบัด แต่อย่างไรก็ตามผู้ฝึกสอนจะเป็นบุคคลที่มีบทบาทและอิทธิพลต่อตัวนักกีฬามากที่สุด และอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่ชำนาญผู้ฝึกสอนต้องเข้ารับการอบรมในระดับต่าง ๆ ของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ได้จัดขึ้น (Football License Course) เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกซ้อมนักกีฬาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ และต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนและนักกีฬาในระดับรากหญ้าเพื่อต่อยอดในการพัฒนานักกีฬาฟุตบอลให้มีศักยภาพสูงสุดเพื่อยกระดับกีฬาฟุตบอลในประเทศให้มีคุณภาพที่สูงมากขึ้น ทั้งนี้ก็ต้องมีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ในยุคนี้ด้วยเช่นกัน

4. การวางแผนการฝึกซ้อม

การวางแผนการฝึกซ้อมเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเล่นกีฬาซึ่งผู้ฝึกสอนก็ต้องรู้จักการวางแผนเพื่อให้รู้ว่าในแต่ละวันจะต้องฝึกแบบไหน ฝึกอะไร และนักกีฬาจะได้อะไรแต่แบบฝึกเพื่อให้ นักกีฬาพัฒนาไปในแต่ละช่วงตามที่ผู้ฝึกสอนกำหนดซึ่งมีผู้ให้ความหมายดังนี้

ประโยค สุทธิสง่า (2541) ได้อธิบายการวางแผนการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลไว้ว่าการวางแผนฝึกซ้อมฟุตบอล เปรียบเสมือนหัวใจของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล เป็นเรื่องสำคัญมาก การวางแผนการฝึกซ้อมที่ดี เหมาะกับนักฟุตบอลที่มีอยู่เท่ากับสร้างทีมสำเร็จไปแล้วร้อยละ 75 สิ่งที่คุณฝึกสอนควรคำนึงถึงเพื่อเป็นหลักในการวางแผนการฝึกซ้อม คือ

1.ระยะเวลาของการฝึกซ้อม เช่น 1 สัปดาห์ 1 เดือน 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี เป็นต้น

2.ตารางการฝึกประจำวัน สำหรับตารางการฝึกซ้อมในระยะการแข่งขันหรือฤดูกาลแข่งขันต้องจัดแยกไว้ต่างหาก ทั้งติดประกาศไว้ให้เห็นเด่นชัดเพื่อทุกคนได้ทราบทั่วกันและนักฟุตบอลทั้งหลายจะได้เตรียมพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจด้วย

3.หลักการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาในการฝึกซ้อมที่ถูกต้อง
สนธยา สีละมาต (2560) ได้อธิบายความหมายและวิธีการการวางแผนการฝึกซ้อมไว้ว่าการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นการวางแผนระบบการซ้อมของทีมให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมและเป็นระบบ ซึ่งในการวางแผนการฝึกซ้อมกีฬาทั้งกีฬาประเภทเดี่ยวและกีฬาประเภททีมจะมีแบบแผนที่เหมือนกันแต่จะต่างกันที่โปรแกรมฝึกในแต่ละชนิดกีฬา ในการแบ่งช่วงเวลากการฝึกซ้อมและวางแผนพัฒนาสมรรถภาพทางกลไก (Biomotor Ability) ทักษะ (Skills) และสภาพจิตใจ (Psychology) อย่างเหมาะสมและเป็นลำดับขั้นตอน อย่างไรก็ตาม การจะบริหารและวางแผนการฝึกซ้อมให้ได้อย่างที่ต้องการไม่ใช่เรื่องที่จะกระทำได้ง่าย ในหลายครั้งที่ความสมบูรณ์ทางกายสูงสุดของนักกีฬาอาจจะเกิดขึ้นก่อนการแข่งขันที่สำคัญเนื่องจากการวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ไม่มีการสลับการฟื้นฟูสภาพอย่างเหมาะสม การวางแผนการฝึกซ้อมรายปีจึงเป็นสิ่งที่มีความท้าทายและเป็นปัญหาที่ซับซ้อนในการที่จะทำให้นักกีฬาก้าวขึ้นไปถึงขีดความสามารถสูงสุด (Peak) ในวันที่วางแผนไว้

การวางแผนการฝึกซ้อมรายปี (The Annual Planning) แนวทางการจัดการฝึกซ้อมของนักกีฬาตลอดทั้งปี ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนการแบ่งช่วงเวลากการฝึกซ้อม (Periodization) และหลักของการฝึกซ้อม (Principles of Training) การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมรายปีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการที่จะทำให้นักกีฬาได้รับความสมบูรณ์ทางกายสูงสุดในช่วงเวลาที่สำคัญ ซึ่ง

ตามหลักของการฝึกซ้อมในรอบหนึ่งปีนักกีฬาจะต้องมีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาประมาณ 11 เดือน ขณะที่อีก 1 เดือนที่เหลือนักกีฬาจะมีการฝึกซ้อมโดยลดปริมาณและความหนักของการทำงานลงและใช้การฝึกซ้อมที่หลากหลายเพื่อที่จะช่วยให้สภาพสรีรวิทยา สภาพจิตใจ และระบบประสาทส่วนกลางมีการพักและมีการฟื้นฟูสภาพกลับคืน (Regeneration) อย่างสมบูรณ์ก่อนที่การฝึกซ้อมในปีต่อไปจะเริ่มต้นขึ้นสำหรับการแบ่งช่วงเวลากการฝึกซ้อมรายปี (The Annual Planning) จะแบ่งช่วงการฝึกซ้อมจากรอบการฝึกซ้อมใหญ่สุดลงไปถึงรอบการฝึกซ้อมเล็กสุดได้ดังต่อไปนี้คือ

- การฝึกซ้อมรายปี (Macrocycles)
- การฝึกซ้อมรายเดือน (Mesocycles)
- การฝึกซ้อมรายสัปดาห์ (Microcycles)
- การฝึกซ้อมในแต่ละครั้ง (Training Session)

การวางแผนการฝึกซ้อมรายปี (The Macrocycles Planning) เป็นช่วงเวลาที่ยาวนานที่สุดในการฝึกซ้อมประจำปี ตลอดรอบการฝึกซ้อมรายปีมีช่วงการฝึกซ้อมแตกต่างกัน 3 ช่วง คือ การฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขัน (Preparation) การฝึกซ้อมช่วงการแข่งขัน (Competition) และการฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขัน (Transition) การจัดการฝึกซ้อมรายปีเป็นการวางแผนเพื่อให้ก้าวขึ้นไปถึงความสมบูรณ์ทางกายสูงสุดในช่วงเวลาที่สำคัญ ประเภทการแข่งขันที่ใช้พลังระเบิด (Explosive Events) เช่น วิ่งระยะสั้น กระโดด และกีฬาประเภทการแข่งขันอื่น ๆ ควรจัดให้มีการก้าวขึ้นไปถึงความสมบูรณ์ทางกายสูงสุดเพียงหนึ่งหรือสองครั้งต่อปี และสำหรับประเภทการแข่งขันที่ความอดทน เป็นสมรรถภาพทางกายที่สำคัญต่อการได้รับความสามารถทางการกีฬา ผู้ฝึกสอนควรวางแผนให้ความสมบูรณ์ทางกายสูงสุดของนักกีฬาก้าวขึ้นไปถึงจุดสูงสุดในช่วงเวลาที่สำคัญเพียงหนึ่งครั้งต่อปี การกำหนดการฝึกซ้อมรายปี (Macrocycles) จะสามารถกระทำได้หลังจากทราบช่วงเวลาแข่งขันที่สำคัญของปี โดยในแต่ละรายการแข่งขันที่สำคัญจะต้องการการฝึกซ้อมรายปีหนึ่งรอบและรอบการฝึกซ้อมรายปีสิ้นสุดลงหลังจากการฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขันจบลง (1-4 สัปดาห์หลังจากช่วงเวลาการแข่งขันที่สำคัญ)ก่อนที่การฝึกซ้อมรายปีรอบใหม่จะเริ่มขึ้น

การวางแผนช่วงการฝึกซ้อม (The Training Period Planning) ในแต่ละช่วงการฝึกซ้อม (การฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขัน การฝึกซ้อมช่วงการแข่งขัน และการฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขัน) ควรมีวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อมที่เฉพาะเจาะจงสอดคล้องกับความต้องการพื้นฐานทางด้านสมรรถภาพทางกายของประเภทกีฬา และในแต่ละช่วงการฝึกซ้อมควรกำหนด

วัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อมไว้ตามระดับความสำคัญของสมรรถภาพทางกายเพื่อที่ผู้ฝึกสอนจะสามารถประเมินพัฒนาการของนักกีฬาได้ตลอดวงจรรอบการฝึกซ้อม โดยรูปแบบการฝึกซ้อมควรมีการกำหนดไว้หลากหลายวิธีการเพื่อที่ว่าในกรณีที่สภาพสิ่งแวดล้อมไม่เป็นไปตามที่คาดหมายจะได้ทราบว่าจะต้องกระทำอย่างไรในสถานการณ์ดังกล่าว

การฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขัน (Preparation Period) เป็นช่วงของการพัฒนาสมรรถภาพทางกายและเทคนิคพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการแข่งขัน ระยะเวลาของการฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขันปกติจะใช้เวลาประมาณ 3 ถึง 6 เดือน ขึ้นอยู่กับประเภทของการวางแผนและระดับสมรรถภาพของนักกีฬา นักกีฬาที่มีความสามารถมากมีทักษะสูงต้องการเวลาการฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขันน้อยกว่านักกีฬาที่มีอายุและประสบการณ์น้อยหรือนักกีฬาอายุที่มากแต่เป็นผู้ที่ขาดความสามารถในช่วงเริ่มต้นของการฝึกซ้อมรายปี สำหรับกีฬาประเภทบุคคลควรจะใช้เวลามากกว่าช่วงของการแข่งขันหนึ่งถึงสองเท่า สำหรับกีฬาประเภททีมควรจะใช้เวลาน้อยกว่า แต่ไม่ควรน้อยกว่า 2 ถึง 3 เดือน

การฝึกซ้อมช่วงการแข่งขัน (Competition Period) เป็นช่วงของการฝึกซ้อมที่มีรูปแบบการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันเพื่อทดสอบนักกีฬาก่อนที่จะก้าวขึ้นไปถึงช่วงเวลาที่สำคัญของปี โดยหลังจากแต่ละเกมการแข่งขันควรจะมีการประเมินพัฒนาการของนักกีฬาและพัฒนาให้ดีขึ้นในการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ต่อไป โดยในการกำหนดวันทำการแข่งขันเพื่อทดสอบนักกีฬาผู้ฝึกสอนจะต้องพิจารณาถึงช่วงเวลาการฟื้นฟูสภาพระหว่างการแข่งขันแต่ละครั้งเป็นหลัก เนื่องจากการฟื้นฟูสภาพจะเป็นตัวกำหนดระดับการพัฒนาของนักกีฬา โดยช่วงเวลาการฟื้นฟูสภาพของนักกีฬาจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับอายุ ระดับความสามารถ ประสบการณ์ของนักกีฬา มาตรฐานและความหนักของการแข่งขัน

การฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขัน (Transition Period) เป็นช่วงของการฝึกซ้อมที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูสภาพจากช่วงการแข่งขันขณะเดียวกันก็เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเริ่มต้นการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ต่อไป ถ้าในหนึ่งปีมีมากกว่าหนึ่งรอบการฝึกซ้อมรายปี การฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขันกลางปีอาจจะใช้ช่วงเวลาสั้นๆ หนึ่งถึงสองสัปดาห์หรือน้อยกว่าและใช้เวลาอย่างน้อย 1 เดือน สำหรับการฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขันในตอนท้ายของการฝึกซ้อมประจำปี

การวางแผนการฝึกซ้อมรายเดือน (The Mesocycles Planning)

การวางแผนการฝึกซ้อมรายเดือน (Mesocycles) เป็นแนวทางการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมภายในระยะเวลาประมาณหนึ่งเดือนของการวางแผนการฝึกซ้อมภายในแต่ละระยะ

ของการฝึกซ้อม (Phase) ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 2 ถึง 6 สัปดาห์ หรือการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ (Microcycles)

ระยะเวลาของการฝึกซ้อมรายเดือน (The Mesocycles Duration) ระยะเวลาของการฝึกซ้อมรายเดือนปกติจะขึ้นอยู่กับประเภทของกีฬาและช่วงของการฝึกซ้อม สำหรับการฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขัน (Preparation Period) การฝึกซ้อมรายเดือนจะมีระยะเวลาประมาณ 4 ถึง 6 สัปดาห์ โดยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อมและระยะของการฝึกซ้อม ขณะที่การฝึกซ้อมรายเดือนในช่วงการแข่งขัน (Competition Period) ปกติจะสั้นกว่าประมาณ 2 ถึง 4 สัปดาห์ ในแต่ละรอบการฝึกซ้อมรายเดือน ผู้ฝึกสอนควรวางแผนกำหนดให้นักกีฬามีการทดสอบความสมบูรณ์ทางกายเมื่อเริ่มต้นการฝึกซ้อมรายสัปดาห์แรกและสุดท้ายของแต่ละรอบการฝึกซ้อมรายเดือน และถ้าผู้ฝึกสอนต้องการให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันควรกำหนดไว้ในช่วงสัปดาห์สุดท้ายของการฝึกซ้อมรายเดือน เพื่อที่จะทำให้ผู้ฝึกสอนสามารถทราบข้อมูลอัตราการพัฒนานักกีฬาในแต่ละรอบการฝึกซ้อมรายเดือนได้ และนำไปใช้วางแผนการฝึกซ้อมรายเดือนต่อไป

การฝึกซ้อมรายเดือนในช่วงก่อนการแข่งขัน (Mesocycles for the Preparation Period) การฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขัน (Preparation) ส่วนใหญ่จะมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาการฝึกซ้อมเพื่อการพัฒนา (Development) และการฝึกซ้อมที่มีความหนัก (Shock) จะเป็นการฝึกซ้อมรายเดือนที่เหมาะสมสำหรับการฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขัน การฝึกซ้อมรายเดือนเพื่อการพัฒนาจะดำเนินไปตามหลักของการเพิ่มความหนัก โดยมีโครงสร้าง 4 : 1 ซึ่งหมายความว่าความถี่ในการเพิ่มความหนักของการฝึกซ้อมขึ้นสี่สัปดาห์และตามด้วยหนึ่งสัปดาห์ของการสร้างขึ้นกลับคืนสำหรับการฝึกซ้อมในช่วงเริ่มต้นของการฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนควรวางแผนการฝึกซ้อมด้วยความหนักปานกลางและให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ทักษะเทคนิคและเทคนิคใหม่ ๆ และปรับปรุงเทคนิคเก่าให้ดีขึ้นและวางพื้นฐานการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย และบางครั้งอาจสลับด้วยการฝึกซ้อมรายเดือนที่มีความหนัก (Shock Mesocycles) ถ้าสังเกตเห็นว่าการพัฒนานักกีฬาอยู่ในสภาพคงที่ (Plateau) การวางแผนใช้ช่วงรอบการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ที่มีความหนักติดต่อกันสองถึงสามครั้งจะช่วยกระตุ้นให้ร่างกายนักกีฬามีการพัฒนาสูงขึ้นตามการฝึกซ้อมที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้ฝึกสอนจะต้องมีการตรวจสอบการตอบสนองทางด้านสรีรวิทยาและจิตใจของนักกีฬาที่มีต่อการฝึกซ้อมเป็นอย่างดี เพราะแม้ว่าจะมีการสร้างขึ้นกลับคืนหนึ่งสัปดาห์ แต่นักกีฬาอาจจะต้องใช้เวลาถึงสองสัปดาห์ของการสร้างขึ้นกลับคืนและการฟื้นฟูสภาพเพราะความเมื่อยล้าอาจจะเกิดขึ้นในระดับสูง

การฝึกซ้อมรายเดือนในช่วงการแข่งขัน (Mesocycles for the Competition Period) การฝึกซ้อมรายเดือนของการฝึกซ้อมช่วงการแข่งขัน การกำหนดโครงสร้างของการฝึกซ้อมจะมีความแตกต่างกันตามความเฉพาะเจาะจงของชนิดกีฬา กีฬาประเภททีม (มีการแข่งขันหนึ่งหรือสองครั้งต่อสัปดาห์ตลอดฤดูกาลแข่งขัน) การกำหนดโครงสร้างการฝึกซ้อมควรมีความคงที่ตลอดฤดูกาลแข่งขัน ความแตกต่างของความหนักส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นเฉพาะภายในรอบการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ เช่น วันที่มีการแข่งขัน วันสำหรับการสร้างขึ้นกล้ามเนื้อ และวันที่ฝึกซ้อมด้วยความหนักต่ำและปานกลาง เป็นต้น เพราะฉะนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมควรมีการสลับความหนักของการฝึกซ้อมเฉพาะภายในรอบการฝึกซ้อมรายสัปดาห์เท่านั้น สำหรับกีฬาประเภทบุคคลโครงสร้างการฝึกซ้อมรายเดือนอาจจะประกอบด้วย 4:1 3:1 2:1 1:1 2:2 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาที่มีอยู่ก่อนการแข่งขันจะเริ่มขึ้น

การฝึกซ้อมรอบเดือนเพื่อก้าวขึ้นไปสู่ขีดความสามารถสูงสุดสำหรับการแข่งขัน (Mesocycles for Tapering for Competition) โปรแกรมการฝึกซ้อมเพื่อก้าวขึ้นไปสู่ขีดความสามารถสูงสุดเป็นโปรแกรมการฝึกซ้อมที่มีความสำคัญสำหรับการเตรียมความพร้อมทางกายให้พร้อมสำหรับการแข่งขันที่สำคัญ โดยเป็นการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมเพื่อกำจัดของเสียออกจากร่างกายและสนับสนุนให้มีการปรับชดเชยมากกว่าปกติด้วยการลดระดับปริมาณและความหนักของการฝึกซ้อมลง (Unloading) ประมาณสองสัปดาห์ก่อนที่การแข่งขันจะเริ่มขึ้น

การฝึกซ้อมรายเดือนสำหรับการฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขัน (Mesocycles for the Transition)

หลักจากการฝึกซ้อมที่ยาวนานและการแข่งขันที่มีความหนัก สภาพสรีรวิทยาและจิตใจของนักกีฬามีความเมื่อยล้าอยู่ในระดับสูง การพักจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการที่จะทำให้สภาพสรีรวิทยาและจิตใจของนักกีฬารู้สึกสดชื่นขึ้น ก่อนที่การฝึกซ้อมครั้งใหม่จะเริ่มขึ้น นักกีฬาควรมีการสร้างขึ้นกล้ามเนื้ออย่างสมบูรณ์และพร้อมที่จะรับการฝึกซ้อม นักกีฬาควรมีความรู้สึกต้องการที่จะฝึกซ้อมอีกครั้งหลังจากการฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขันจบลง อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่านักกีฬาต้องมีการพักตลอดเวลา นักกีฬาควรหยุดพักเพียงหนึ่งสัปดาห์หลังการแข่งขันจบลง ก่อนที่จะเริ่มการฝึกซ้อมที่มีความหนักต่ำในสัปดาห์ที่สองสาม และคงระดับความหนักของการฝึกซ้อมไว้ที่ระดับปานกลาง

การวางแผนการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ (The Microcycles Planning) การวางแผนฝึกซ้อมรายสัปดาห์ (Microcycles) เป็นการวางแผนการฝึกซ้อมภายในแต่ละวงจรรอบการฝึกซ้อมรายเดือน (Mesocycles) ซึ่งการฝึกซ้อมรายสัปดาห์จะมีระยะเวลาดังตั้ง 7 ถึง 9 วันแต่โดยทั่วไปการวางแผนจะใช้เวลา 7 วันเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากในวันที่เจ็ดของการฝึกซ้อมจะตรงกับวันหยุด

(วันอาทิตย์) จึงเป็นการเหมาะที่จะหยุดการฝึกซ้อมและปล่อยให้นักกีฬาได้มีการพักผ่อนหรือผ่อนคลายความตึงเครียดจากการฝึกซ้อมมาตลอดสัปดาห์ ในแต่ละการฝึกซ้อมรายสัปดาห์จะประกอบด้วยวันที่มีการฝึกซ้อมและวันที่ไม่มีการฝึกซ้อม ในวันที่มีการฝึกซ้อม นักกีฬาอาจจะมีการฝึกซ้อม 1-3 ครั้งต่อวัน และทุกครั้งหลังจากการฝึกซ้อมนักกีฬาจะต้องมีช่วงของการฟื้นฟูสภาพที่ยาวนานเพียงพอที่จะกำจัดความเมื่อยล้าจากการฝึกซ้อม และเพื่อให้ระดับความสมบูรณ์ของนักกีฬากลับคืนมาสู่ระดับปกติพร้อมสำหรับการฝึกซ้อมในครั้งต่อไป โดยความนานของการพักจะขึ้นอยู่กับลักษณะของการฝึกซ้อม เช่น นักกีฬาอาจไม่จำเป็นต้องฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์ ถ้าการฝึกซ้อมในครั้งต่อไปเป็นการฝึกซ้อมทางด้านความอดทน หรือไม่จำเป็นที่นักกีฬาจะต้องมีช่วงเวลาการพักที่ยาวนานถ้าผู้ฝึกสอนวางแผนการฝึกซ้อมด้วยงาน รูปแบบ และความหนักที่หลากหลาย เพราะความเครียดของร่างกายจะไม่คงอยู่ในระดับสูง การวางแผนการฝึกซ้อมโดยการสลับระบบพลังงานหรือสลับกลุ่มกล้ามเนื้อ (Two-way Split Routine) เช่น ทำการฝึกความแข็งแรงของร่างกายส่วนบนในการฝึกซ้อมครั้งก่อนหน้าหรือใช้การฝึกซ้อมที่พัฒนาระบบแอโรบิค ในการฝึกซ้อมวันจันทร์และฝึกซ้อมระบบแอโรบิค ในวันอังคารสลับกันไปเช่นนี้ตลอดทั้งสัปดาห์ และบางครั้งอาจจะวางแผนการฝึกซ้อมในแต่ละครั้งด้วยงานที่มีลักษณะเหมือนกันแทนที่จะเป็นการฝึกซ้อมแบบผสมผสานลักษณะกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น การฝึกซ้อมความเร็วและความอดทน ซึ่งมีคุณลักษณะแตกต่างกันทางด้านระบบพลังงานและความเครียดต่อร่างกาย

การฝึกซ้อมในการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ (Sequencing Training Session in Microcycles) การฝึกซ้อมในแต่ละการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ควรเริ่มต้นการฝึกซ้อมด้วยการซ้อมทางด้านความเร็ว (Speed) ความเร็ว-แข็งแรง (Speed-strength) และเทคนิคที่สมบูรณ์แบบ (Perfect Technique) เป็นอันดับแรก ๆ ก่อนการฝึกซ้อมทางด้านความอดทน (Endurance) การออกกำลังกายใดก็ตามที่อาศัยการทำงานของระบบประสาทกล้ามเนื้อเป็นสำคัญควรนำมาฝึกซ้อมในครั้งแรก ๆ ของวงรอบการฝึกซ้อม โดยเฉพาะการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาเทคนิคที่ซับซ้อน ประสิทธิภาพของการฝึกซ้อมเทคนิคสูงสุดจะขึ้นอยู่กับชนิดและความหนักของการฝึกซ้อมที่เกิดขึ้นในการฝึกซ้อมครั้งหน้า ถ้าการฝึกซ้อมเป็นการพัฒนาความอดทนหรือเป็นการฝึกซ้อมที่มีความหนักการฝึกซ้อมในครั้งต่อไปไม่ควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเทคนิคที่ซับซ้อนเพราะนักกีฬาและโดยเฉพาะระบบประสาทส่วนกลาง (CNS) จะไม่มีเวลาฟื้นฟูสภาพเพียงพอ สำหรับการทำงานที่ซับซ้อน ซึ่งความเมื่อยล้าของระบบประสาทจะต้องการเวลาฟื้นฟูสภาพมากกว่า 6 ชั่วโมงในทางกลับกันถ้าเป็นการพัฒนาความอดทนเหมือนว่าจะมีประสิทธิภาพอย่างมากถ้าการฝึกซ้อมเกิดขึ้นหลังการฝึกซ้อมทางด้านความเร็วโดยทั่วไปการฝึกซ้อมในแต่ละครั้งที่มีความเหมาะสม ร่างกายจะ

ใช้เวลาในการฟื้นฟูสภาพมากกว่า 24 ชั่วโมง การฝึกซ้อมที่มีลักษณะเหมือนกันระบบพลังงานเหมือนกันหรือก่อให้เกิดความเครียดกับร่างกายเหมือนกันการฝึกซ้อมในครั้งต่อไปควรเกิดขึ้นในช่วงขณะที่ร่างกายมีการปรับชดเชยมากกว่าปกติ (Supercompensation) ซึ่งปกติจะใช้เวลา 2 หรือ 3 วัน หลังการฝึกซ้อมที่มีความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ระหว่างนี้นักกีฬาสามารถใช้การฝึกซ้อมที่มีลักษณะแตกต่างออกไป ใช้ระบบพลังงานอื่น และเกิดความเครียดต่อร่างกายที่แตกต่างออกไปได้

การฝึกซ้อมรายสัปดาห์ในช่วงการแข่งขัน (Microcycles during Competition Period) สำหรับประเภทกีฬาที่มีช่วงการแข่งขันยาวนาน เช่น ฟุตบอล การฝึกซ้อมจะเป็นสิ่งสำคัญต่อนักกีฬาในการที่จะรักษาระดับความสามารถสูงสุดไว้ให้ได้ตลอดรายการแข่งขัน การฟื้นฟูสภาพและการสร้างขึ้นกลับคืนจะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับการฝึกซ้อมช่วงการแข่งขันเทคนิคการผ่อนคลายร่างกายและจิตใจ การรับประทานอาหารที่เหมาะสมก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการกำหนดระดับพลังงาน หลังจากการแสดงความสามารถสูงสุดในแต่ละการแข่งขัน นักกีฬาจึงต้องมีการคงสภาพความสมบูรณ์ทางกายด้วยการเปิดโอกาสให้มีการสร้างขึ้นกลับคืนและตามด้วยการฝึกซ้อม ซึ่งถ้าการปฏิบัติดังกล่าวไม่เกิดขึ้นช่วงเวลาการรักษาสภาพขีดความสามารถสูงสุดจะสั้นลง จำนวนของการแข่งขันก็เป็นปัจจัยหนึ่ง การแข่งขันที่มากเกินไปจะเป็นสาเหตุทำให้ระดับความสมบูรณ์ทางกายคงที่ (Plateau) แทนที่จะมีการพัฒนามากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ เพราะฉะนั้น การหลีกเลี่ยงการสะสมความเมื่อยล้าและการรักษาระดับความสามารถระหว่างการฝึกซ้อมช่วงการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนควรวางแผนการฝึกซ้อมที่มีแบบแผนดังต่อไปนี้ คือ การแข่งขัน การสร้างขึ้นกลับคืน การฝึกซ้อม การไม่ได้รับความหนัก และการแข่งขันครั้งต่อไป

การวางแผนวงรอบการฝึกซ้อมรายสัปดาห์เพื่อก้าวขึ้นไปสู่ขีดความสามารถสูงสุด (The Peaking Microcycles Planning) สำหรับประเภทกีฬาที่มีช่วงการแข่งขันสั้น ๆ (สัปดาห์) ก่อนการแข่งขันจะเริ่มขึ้นนักกีฬาต้องมีการฟื้นฟูสภาพทางด้านสรีรวิทยาและสภาพจิตใจอย่างสมบูรณ์จากวงรอบการฝึกซ้อมและการฝึกซ้อมครั้งสุดท้าย นักกีฬาคควรรู้สึกว่ามีสภาพร่างกายและจิตใจที่พร้อมและอยู่ในสภาวะการปรับชดเชยมากกว่าปกติ นักกีฬาสามารถกระทำได้สองวิธีการ คือ หนึ่ง ลดปริมาณและความหนักของการฝึกซ้อมลงระหว่าง 5-8 วัน ก่อนการแข่งขันจะเริ่มขึ้น เพื่อให้ระดับพลังงานที่ใช้ไปในการฝึกซ้อมถูกสร้างขึ้นกลับคืนอย่างสมบูรณ์ สอง เป็นการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ที่ไม่มีความหนักสองวงรอบ คือ วงรอบของการฝึกซ้อมแรกคงระดับความหนักไว้ที่ระดับสูงกว่าปานกลางและใช้การฝึกซ้อมที่มีความหนักสูง 1 หรือ 2 ครั้ง ขณะที่วงรอบที่สองจะเป็นการฝึกซ้อมที่ระดับต่ำกว่าซึ่งเฉลี่ยแล้วจะต่ำกว่าปานกลาง แม้ว่าวงรอบแรก

อาจจะยังคงมีความเมื่อยล้าปรากฏอยู่แต่ในที่สุดจะไม่ปรากฏในวงรอบที่สอง การปฏิบัติด้วยวงรอบทั้งสองจะนำไปสู่ความสมบูรณ์ของสภาพร่างกายและจิตใจที่เหมาะสม วิธีแรกจะมีความเหมาะสมสำหรับชนิดกีฬาที่ต้องการความสมบูรณ์ทางกายจากการเคลื่อนไหวขณะที่วิธีที่สองอาจจะมีความเหมาะสมกับชนิดกีฬาที่ความอดทนเป็นสมรรถภาพที่สำคัญ

การวางแผนการฝึกซ้อมในแต่ละครั้ง (The Training Sessions Planning) การวางแผนการฝึกซ้อมในแต่ละครั้ง (Training Session) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดของการวางแผนการฝึกซ้อม เป็นการถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่ของผู้ฝึกสอนให้กับนักกีฬา การฝึกซ้อมในแต่ละครั้งจะแบ่งออกเป็น การฝึกซ้อมเพื่อการเรียนรู้ (Learning Session) เพื่อการปฏิบัติ (Repetition Session) เพื่อการพัฒนาทักษะที่สมบูรณ์ (Skill Session) และเพื่อการประเมินผล (Assessment Session) การฝึกในแต่ละครั้งเพื่อการเรียนรู้มีจุดประหมายเพื่อการฝึกซ้อมทักษะใหม่หรือเทคนิคใหม่ ขณะที่การฝึกซ้อมในแต่ละครั้งเพื่อการปฏิบัติซ้ำเป็นการเรียนรู้ทักษะเพื่อปรับปรุงให้พัฒนามากยิ่งขึ้น ส่วนการฝึกซ้อมในแต่ละครั้งเพื่อการพัฒนาทักษะที่สมบูรณ์จะจัดเมื่อทักษะของนักกีฬาพัฒนาขึ้นไปถึงระดับที่ยอมรับได้และเมื่อนักกีฬาก้าวไปถึงความเชี่ยวชาญของเทคนิค เทคนิค และการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย ผู้ฝึกสอนควรมีการจัดการฝึกซ้อมในแต่ละครั้งเพื่อการประเมินผล โดยใช้การทดสอบหรือการเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อเป็นการประเมินระดับความสมบูรณ์ทางกายของนักกีฬาที่ได้รับในแต่ละระยะการฝึกซ้อม

ระยะเวลาของการฝึกซ้อมในแต่ละครั้ง (Duration of Session) การฝึกซ้อมในแต่ละครั้งทั่ว ๆ ไปจะใช้เวลา 2 ชั่วโมง ถึงแม้ว่าบ่อยครั้งจะสามารถขึ้นไปถึง 4-5 ชั่วโมง แต่การฝึกซ้อมในแต่ละครั้งหลัก ๆ จะใช้เวลาอยู่ระหว่างน้อยสุด 30-90 นาที ปานกลาง 2-3 ชั่วโมง และมากที่สุด มากกว่า 3 ชั่วโมง เวลาของการฝึกซ้อมในแต่ละครั้งจะขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย ชนิดลักษณะกิจกรรมและระดับความพร้อมทางร่างกายของนักกีฬา จำนวนครั้งของการปฏิบัติ และความนานของระยะเวลาพัก

Bompa & Carlo Buzzichelli (2018) อธิบายการวางแผนการฝึกซ้อมว่า Tudor O. Bomba ผู้บุกเบิกการฝึกอบรมด้านการจัดช่วงเวลาการฝึกซ้อมและ Carlo A. Buzzichelli หนึ่งในผู้เชี่ยวชาญชั้นนำของโลกด้านวิธีการฝึกซ้อม ได้ให้ความหมายของการจัดช่วงเวลาการฝึกซ้อมว่า วิทยาศาสตร์การกีฬาและการเตรียมนักกีฬามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง วิวัฒนาการนี้มีพื้นฐานมาจากความเข้าใจที่เพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับการที่ร่างกายปรับตัวเข้ากับความเครียดทางร่างกายและจิตใจที่แตกต่างกัน นักวิทยาศาสตร์การกีฬาสสมัยใหม่ยังคงสำรวจผลกระทบทางสรีรวิทยาและประสิทธิภาพของการแทรกแซงการฝึกซ้อมที่แตกต่างกันวิธีการกู้คืนการตอบโต้ทาง

โภชนาการและปัจจัยทางชีวกลศาสตร์เพื่อเพิ่มความเครียดที่แตกต่างกันได้เติบโตขึ้นทฤษฎีการฝึกสมัยใหม่ของนักวิทยาศาสตร์การกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาสามารถขยายพัฒนาได้ ซึ่งแนวคิดพื้นฐานที่ดีที่สุดของการฝึกซ้อมกีฬา ศูนย์กลางของทฤษฎีการฝึกซ้อมคือความคิดที่ว่าจะมีการจัดตั้งระบบการฝึกซ้อมที่มีโครงสร้างไว้ซึ่งรวมเอากิจกรรมการฝึกซ้อมที่มุ่งเน้นลักษณะทางสรีรวิทยาจิตวิทยาและสมรรถนะที่เฉพาะเจาะจงของกีฬาแต่ละบุคคลและนักกีฬาแต่ละคน เป็นไปได้ว่าจะปรับกระบวนการ การปรับตัวและกำหนดผลลัพธ์การฝึกซ้อมที่เฉพาะเจาะจง ขั้นตอนการปรับและทิศทางนี้ได้รับการอำนวยความสะดวกโดยการทำความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของ bioenergetic (ร่างกายจะให้พลังงาน) เพื่อตอบสนองความต้องการทางกายภาพของกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ผู้ฝึกสอนที่เข้าใจเกี่ยวกับชีวเคมีของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาลดลงจนผลกระทบของช่วงเวลาในการนำสิ่งที่เกิดขึ้นกับสิ่งเร้าของการฝึกซ้อมในช่วงเวลาของการปรับตัวทางกายภาพจะมีโอกาสมากขึ้นในการพัฒนาแผนฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพ

จากการสรุปการวางแผนการฝึกซ้อมได้ว่า การวางแผนการฝึกซ้อมเป็นเรื่องสำคัญในการพัฒนานักกีฬาผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องของการเขียนโปรแกรมการฝึกซ้อมทั้งรายปี รายเดือน รายสัปดาห์และรายวัน หรือแม้กระทั่งการกำหนดเป้าหมายหรือรายการที่สำคัญในช่วงหนึ่งปีซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ช่วงคือ ช่วงก่อนการแข่งขัน ช่วงระหว่างการแข่งขัน และช่วงหลังการแข่งขัน หรือผู้ฝึกสอนอาจจะเพิ่ม ช่วงพักการแข่งขันก็ได้ ในแต่ละช่วงจะต้องรู้ว่ นักกีฬาต้องพัฒนาร่างกายในด้านใด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของนักกีฬาให้พร้อมในการแข่งขันที่ทางผู้ฝึกสอนได้ตั้งเป้าหมายไว้

5. ลักษณะของการทำงาน

การทำงานในทุกสายอาชีพย่อมมีบุคคลอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องรวมถึงการทำงานด้านกีฬาซึ่งจะต้องทำงานเป็นทีม หรือเป็นกลุ่มโดยลักษณะของการทำงานนั้นก็จะแตกต่างกันออกไปอยู่ที่บริบทของงานนั้น ๆ แต่การที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องอาศัยปัจจัยที่จะคอยเป็นแนวทางในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายได้ ซึ่งมีผู้ศึกษาและให้ความหมายดังนี้

รัตนภรณ์ ศรีพิยัคฆ์ (2553) ได้ศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของเทคนิคการประสานงานไว้ว่า การประสานงาน เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยความ สุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ความจริงใจ ความอดทนอดกลั้น ความยิ้ม แยมแจ่มใส ในการติดต่อกับบุคคลอื่น เพื่อขอรับการสนับสนุน ขอความร่วมมือเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การประสานงานที่ดีช่วยให้การทำงานบรรลุเป้าหมายได้ อย่างราบรื่นและรวดเร็ว ทุกคน ทุกฝ่ายมีความเข้าใจถึงนโยบายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานได้ดียิ่งขึ้น ช่วยประหยัดเวลา เงิน วัสดุ และ สิ่งของต่าง ๆ ในการ

ทำงาน ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ เพิ่มผลสัมฤทธิ์ของงานมากขึ้น และยังสร้างความกลมเกลียว ความเข้าใจอันดีและความสามัคคีอีกทั้งช่วยขจัดข้อขัดแย้งใน การทำงาน ป้องกันการก้าวร้าวหน้าที่ ขจัดปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน หรือเหลื่อมล้ำกัน ก่อให้เกิดการทำงาน เป็นทีม สร้างความสำนึกในการ รับผิดชอบร่วมกัน รวมถึงเข้าใจข้อเท็จจริงและปัญหาของ หน่วยงานอื่น นำไปสู่การกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และสู่ทางการปรับปรุงงานต่อไป อย่างไรก็ตาม การจัดการงานที่มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของตัวผู้ฝึกสอนเองสามารถเข้า กับหน่วยงานของตนเองและหน่วยงานภายนอกได้ เพื่อช่วยต่อการขอสนับสนุนทีมและสนับสนุน นักกีฬาในเรื่องต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถพัฒนาตัวนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีหน่วยงาน ต่าง ๆ คอยสนับสนุนช่วยเหลือ จะเป็นการยากหากผู้ฝึกสอนทำงานตัวคนเดียวโดยไม่มีทีมงานไม่ ขอการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ รองจากหน่วยงานของตนเองเพราะบางครั้งการแข่งขันและ การฝึกซ้อมก็ต้องทำทันทีเพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวนักกีฬาต่อไป

(สุธนะ ดิงศภิทัย, 2554) ได้สรุปความหมายของการบริหารจัดการไว้ว่า กิจกรรม ต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยใช้กระบวนการ อย่างมีระเบียบและใช้ทรัพยากร และเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด แต่เดิม มักจะ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุม แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนจาก การสั่งการ (Directing) เป็นการนำ (Leading) ทำให้รูปแบบการบริหารจัดการเปลี่ยนแปลงไป ใน สมัยเดิมผู้บริหารเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงมีหน้าที่สั่งการ แต่ในปัจจุบันผู้บริหารหรือผู้จัดการเป็นผู้นำ ขององค์การ ต้องร่วมมือกับบุคลากรในองค์การในการดำเนินงานต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ องค์การซึ่งเกี่ยวกับการบริหารจัดการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้ฝึกสอนประสบความสำเร็จในการทำงาน ต่าง ๆ ต่อไป

อารมณ จินดาพันธ์ (2556) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบริหารเวลาว่า การ บริหารเวลา คือ การวางแผนงานที่จะต้องทำและจัดสรรเวลาในการทำงานนั้น ๆ ให้เหมาะสมโดย ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าที่สุด และไม่จำเป็นต้องเป็นนักบริหารเท่านั้นที่จะต้องบริหาร การใช้เวลาในการทำงาน คนทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในสาขาอาชีพใด สถานะใด ก็ควรจะต้องมีการ วางแผนใช้เวลาในการทำงานจะทำให้สามารถดำเนินภารกิจต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่น รวดเร็วและ เรียบร้อย หากผู้ฝึกสอนรู้วิธีการบริหารเวลาที่ดีแล้วการทำงาน การฝึกซ้อม รวมถึงเวลาของตัวผู้ ฝึกสอนเองก็สามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ชินชัย แก้วเรือน, พระมหาดวงจันทร์ คุตตสีโล, สยาม ราชวัตร, และ เทพประวิณ จันทรเริง (2558) ได้ศึกษาการบูรณาการการครองใจคนตามแนวทางพระพุทธศาสนา โดยเสนอการเป็นผู้นำและผู้ตามไว้ว่า ผู้นำและผู้ตามนั้นต้องมีพฤติกรรมที่น่าเชื่อถือ มีความรู้ความสามารถ ทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ มีการสร้างแรงจูงใจคน มีบุคลิกภาพที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ใช้อำนาจหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมนำและตามบุคคลได้ทุกชนชั้น แก้ปัญหาได้ทุกสถานการณ์ มีความสามารถในการ “ครองตน” บริหารตนเองให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดมุ่งไปสู่ความสำเร็จ “ครองคน” โดยใช้ทักษะการบริหารผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงาน ปฏิบัติตามผู้บังคับบัญชาอย่างเป็นธรรมชาติ คือ ต้องมองคนให้ออก บอกคนให้ได้ และใช้คนให้เป็น “ครองงาน” คือ จัดความจำเป็นของงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรจนสำเร็จอย่างสมบูรณ์โดยการบูรณาการนำทฤษฎีตามศาสตร์สมัยใหม่มาเปรียบเทียบและปรับใช้ในการทำงานต่อไป

กฤษณะ บุหลัน (2561) ศึกษาลักษณะผู้บริหารทางการศึกษาที่ดีควรนำองค์การไปสู่ความสำเร็จ โดยยึดการพัฒนาสมรรถนะในตนเอง และส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะแก่บุคคลากรภายในสถานศึกษา นอกจากนี้การสร้างคุณลักษณะของผู้นำทางการศึกษาที่ดีจึงควรประกอบไปด้วย 7 ลักษณะที่สำคัญในการนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ เช่น การคิดถึงแผนกลยุทธ์หรือการบริหารกลยุทธ์ของหน่วยงาน ทักษะในการสื่อสาร มีทักษะในการทำงานเป็นทีม มีความเชื่อมั่นในตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยไม่ยึดตนเองเป็นใหญ่ ตัดสินใจจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้มากกว่าสัญชาตญาณของตนเอง สนใจรายละเอียดในขั้นตอนและเนื้อหาของงานนั้น ๆ และการควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารทางการศึกษาที่นำองค์การไปสู่ความสำเร็จจึงควรที่จะยึดเอาเป้าหมายขององค์การเป็นสิ่งสำคัญ ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นเป็นปัจจัยที่จะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถ “ครองตน ครองคน และครองงาน” ได้อย่างสมดุล อันจะนำองค์การของท่านไปสู่ความสำเร็จที่มั่นคงและยั่งยืนต่อไป ในความจริงแล้วยังมีลักษณะของผู้บริหารที่จะทำให้้องค์กรไปสู่ความสำเร็จ โดยผู้บริหารควรปรับเปลี่ยนหลักการคิด และวิธีการทำงานเพื่อขจัดความล้มเหลวไม่ให้เกิดขึ้นอีกต่อไป

Kietzmann, Hermkens, McCarthy, และ Silvestre (2011) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสื่อสารในการกีฬา หมายถึงกิจกรรมในการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจโดยมุ่งหวังให้เกิดพฤติกรรมตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งในการสื่อสาร อาจจะสื่อสารผ่านภาพ (Imagery) ถ้อยคำ (Word) หรือสัญลักษณ์ (Symbol)

ก็ได้ ซึ่งในการสื่อสารสำหรับผู้ฝึกสอนกับนักกีฬานั้น ผู้รับสารต้องเข้าใจด้วยว่าผู้ส่งสารต้องการสื่อสารอะไร และสารนั้นเป็นประโยชน์อย่างไร ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน เป็นต้น

สรุปจากลักษณะของการทำงานนั้นการทำงานให้มีประสิทธิภาพนั้นผู้นำหรือผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องรู้วิธีการ ครอบตน เพื่อพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้มีความสามารถในด้านนั้น ๆ อย่างแท้จริง ครอบคน เพื่อให้สามารถร่วมมือในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครอบงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายงานที่ตั้งเป้าไว้ซึ่งหากจะให้หน่วยงานหรือองค์กรประสบความสำเร็จแล้วนั้น ผู้นำหรือหัวหน้าในด้านการทำงานต่าง ๆ ควรจะต้องมี การครอบตน ครอบคน และครอบงานเพื่อ งานที่ได้รับมอบหมายมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไปในอนาคต

6. คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอน

การพัฒนานักกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศได้นั้นผู้ฝึกสอนจึงมีความสำคัญต่อนักกีฬามาก ผู้ฝึกสอนจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ในด้านต่าง ๆ อีกทั้งยังต้องมีคุณลักษณะที่ดีต่อการเป็นผู้ฝึกสอนด้วย ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ตามทีนักกีฬาหรือผู้เชี่ยวชาญได้กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอการเป็นผู้ฝึกสอนที่มีคุณลักษณะที่ดีประสิทธิภาพดังนี้

ประโยค สุทธิสง่า (2541) ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องมีลักษณะการเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบสูง มีอำนาจสั่งการในการควบคุมสถานการณ์ต่าง ๆ ของทีมได้ ตลอดจนสามารถนำความรู้ใหม่ ๆ มาศึกษาพิจารณาเพื่อพัฒนาทีมให้เกิดความก้าวหน้าและมีคุณค่ามากที่สุด ซึ่งจะแบ่งคุณลักษณะที่ดีของโค้ชฟุตบอลได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องของกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี
2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์สูงทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติ
3. ต้องเป็นครูและมีจรรยาวัธ
4. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจนักฟุตบอล
5. มีความเข้าใจการพัฒนาวัยของผู้เล่น
6. เป็นนักการศึกษาและนักจิตวิทยาการกีฬา
7. รู้จักใช้จิตวิทยาในการแก้ปัญหา
8. มีลักษณะเป็นผู้นำ
9. เป็นผู้ที่มีไหวพริบดี และสติปัญญาสูง
10. เป็นผู้ตัดสินใจดี
11. มีความเป็นผู้ใหญ่และวางตัวดี
12. มีความตั้งใจจริง

13. อุทิศตนและเสียสละเพื่อทีมอย่างเต็มที่
14. เป็นผู้ที่มีความยุติธรรมและเห็นความสำคัญของผู้เล่นทุกคนเท่ากัน
15. มีความรับผิดชอบในหน้าที่ และตรงต่อเวลา
16. เป็นแบบอย่างที่ดี
17. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
18. รักสภาพ ผู้ร่วมงาน และผู้เล่นในทีมอย่างจริงใจ
19. ต้องศึกษาหาความรู้และพัฒนาตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ
20. สามารถนำองค์ความรู้จากศาสตร์ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการฝึกและ

แข่งขันเพื่อนำทีมสู่ความเป็นเลิศ

21. มีความรู้ด้านพลศึกษาและรู้เรื่องการฝึกในสนาม
22. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทั้ง

รายบุคคล กลุ่ม และทีม

23. มีพัฒนาการด้านปฏิบัติให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางเอาไว้
24. พัฒนาทีมสู่ความเป็นเลิศโดยคิดตลอดเวลา

นอกจากคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนฟุตบอลแล้วการเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีนั้นยังต้องมีคุณสมบัติของผู้ฝึกสอนฟุตบอลที่ดีด้วยที่สังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลต้องการและยึดถือเป็นแบบอย่างเพื่อการดำเนินงานของการเป็นโค้ชที่ดีและประสบผลสำเร็จ ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1.ต้องมีใบประกาศนียบัตรการเป็นโค้ชฟุตบอล
- 2.ต้องมีความตั้งใจจริงและสำนึกในความรับผิดชอบ
- 3.ต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดีและจบการอบรมโดยสมบูรณ์
- 4.มีความรักต่อสภาพโค้ชและนักฟุตบอลอย่างจริงใจ
- 5.มีการตรวจสภาพร่างกายให้พร้อมต่อการฝึก
- 6.ควรบันทึกและรวบรวมในการเตรียมข้อมูลในการฝึกไว้
- 7.มีลักษณะเป็นผู้นำ คือ
 - 7.1.ฉลาด ไหวพริบดี และเชื่อมั่นตนเอง
 - 7.2.เป็นนักสู้และเสียสละ
 - 7.3.มีจิตวิทยาดีเข้าใจจิตวิทยาวัยรุ่นและความแตกต่างระหว่างบุคคล

- 7.4.ขยันหมั่นเพียร
- 7.5.กล้าตัดสินใจในการสั่งการ
- 7.6.มีมนุษยสัมพันธ์ดี
- 7.7.มีน้ำใจนักกีฬา
- 7.8.ตัดสินใจดี มีความยุติธรรม และมีเหตุผลที่ดี
- 7.9.มีระเบียบและวินัยดี (ร้อยละ 80)

- 8.มีการเตรียมข้อมูลในการฝึกและรวบรวมข้อมูลไว้
- 9.ควรนำเสนอตามลำดับความสำคัญของการทดสอบด้านทฤษฎี
- 10.หมั่นหาความรู้เกี่ยวกับฟุตบอลอยู่เสมอ
- 11.เตรียมชุดและเครื่องมือการทดสอบผู้เล่นและทีม
- 12.ควรมีการฝึกซ้อมจากสถานการณ์จริงของการแข่งขัน
- 13.มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาและศาสตร์ต่าง ๆ
- 14.มีการควบคุมอาหารเป็นพิเศษ
- 15.มีความรักต่อस्ताฟโค้ชและนักฟุตบอลอย่างจริงใจ

ภาณุพงษ์ จำปา (2554) ได้ทำการศึกษาการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาสามารถนำไปสู่ข้อสรุปของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาได้ดังนี้

ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

- 1.มีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี
- 2.มีความรู้เรื่องกติกาฟุตบอลเป็นอย่างดี
- 3.มีความรู้เรื่องสรีรทางร่างกายของกีฬาฟุตบอล กลไกการทำงานของร่างกายในกีฬาฟุตบอล
- 4.มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น
- 5.มีความรู้เรื่องโภชนาการการกีฬา
- 6.มีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา
- 7.มีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- 8.มีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬา หลักการสอนกีฬา
- 9.มีความรู้เรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย
- 10.มีความรู้เรื่องหลักการบริหารจัดการการกีฬาเบื้องต้น

11. มีความรู้เรื่องหลักการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย กายภาพบำบัดเบื้องต้น
12. มีความรู้เรื่องการวางแผนการเขียนแผนการฝึกซ้อมเป็น
13. มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมทางการกีฬาของฟุตบอลไทย

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

1. สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอลได้
2. สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคและแทคติกของแต่ละบุคคลและแต่ละ

ตำแหน่งได้

3. สามารถฝึกแทคติกแบบกลุ่มได้
4. สามารถดำเนินการสาธิตทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้
5. สามารถทำการฝึก เกมรุก-เกมรับ
6. สามารถเขียนแผนการฝึก ระยะสั้นและระยะยาวได้
7. ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence)
8. ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-

Licence)

ด้านที่ 3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

1. เป็นแบบอย่างที่ดี
2. มีความยุติธรรม
3. ความเป็นผู้นำ
4. มีวินัย
5. มีความรับผิดชอบที่ดี
6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬา
7. ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย
8. เสียสละ ทุมเท
9. ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตน
10. มีบุคลิกภาพที่ดี
11. ซื่อสัตย์
12. ตรงต่อเวลา
13. มีการพูดจาที่ดี
14. มีความกตัญญูรู้คุณ

15. ควรมีการหาความรู้ใหม่เสมอ

เกรินทร์ วิทยาพันธ์ (2555) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะของโค้ชฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของไทยพรีเมียร์ลีกจากการรับรู้ของนักฟุตบอล การรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพของสโมสรในไทยพรีเมียร์ลีกจำนวน 15 คน ทีมสโมสรที่กลุ่มตัวอย่างสังกัดอยู่จากตารางคะแนนของไทยพรีเมียร์ลีกเมื่อฤดูกาลแข่งขัน ในปี ค.ศ. 2011 (พ.ศ.2554) อันดับที่ 1 ถึงอันดับที่ 6 พบว่า โค้ชฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพมีคุณลักษณะที่สำคัญ 5 ประการด้วยกันคือ

1. มีความรู้ความสามารถในกีฬาฟุตบอลและการโค้ช

- 1.1 มีความสามารถในการวางแผนและแก้เกม
- 1.2 มีความสามารถในการวางแผนการฝึกซ้อม
- 1.3 มีความสามารถในการสื่อสาร
- 1.4 รู้จุดอ่อนจุดแข็งของนักกีฬา

2. มีประสบการณ์ด้านการโค้ชฟุตบอล

3. ทำงานอย่างมืออาชีพ

4. ความเป็นผู้นำ

5. มีจิตวิทยาในการโค้ช

(ติช เต ฌ่อ, 2558) ในการสัมภาษณ์โค้ชซิโก้ในงานมอบรางวัล M-Thai TOP talk-About 2015 โค้ชซิโก้ได้สัมภาษณ์ในเรื่องการทำงานของโค้ชว่า เป็นงานหนักต้องดูแลทุกอย่าง ตั้งแต่การคัดเลือกนักเตะ การวางตำแหน่ง การเก็บตัว เสื้อผ้า อาหาร การพักผ่อน สมรรถภาพ ทางด้านร่างกาย การฟื้นฟูร่างกาย การเดินทาง แอร์ที่ไหน นอนที่ไหน สนามซ้อมเป็นอย่างไร รถบัสดีไหม เรียนรู้จาก 1.ประสบการณ์การเป็นนักเตะ 2.การอบรมไลเซนส์ ตอนนี้ได้จาก ICSC ก็ได้องค์ความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬามาเสริม 3.เรียนรู้จากโค้ชดัง ๆ อย่างเช่น Pep Guardiola, Jose Mourinho, Sir Alex Ferguson และ Joachim Low สีคนคือ อาจารย์ จะดูว่าเขาทำทีมรูปแบบไหน สไตล์อะไร แล้วนำมาปรับกับทีมชาติไทยได้อย่างไร ทำไม Pep Guardiola เล่นระบบ 4-3-3 Jose Mourinho เล่น 4-2-3-1 และอื่น ๆ

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2560) ได้อธิบายคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาในเรื่อง 7 คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬายอดเยี่ยมตลอดการ มีรายละเอียดดังนี้

1. มีความเคารพ เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรี และคุณค่าของนักกีฬาทุกคนในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

2. รักษามาตรฐานแห่งศีลธรรม ปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎกติกาของการกีฬา และการแข่งขันอย่างยุติธรรมและส่งเสริมให้นักกีฬาปฏิบัติเช่นเดียวกัน
3. มีความมุ่งมั่นในการฝึกสอน พัฒนาตนเองอยู่เสมอ จัดแผนการฝึกที่ดีและหาทางช่วยเหลือที่เหมาะสมตามความจำเป็นและเป้าหมายของนักกีฬา
4. จัดสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย รู้จักวิธีในการจัดการต่อความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้การฝึกซ้อมหรือแข่งขันมีความปลอดภัย
5. ปกป้องนักกีฬาจากการทารุณกรรมส่วนตัวทุกรูปแบบ ปกป้องและระวังการทารุณกรรมทุกรูปแบบต่อนักกีฬาจากสิ่งแวดล้อม ในระหว่างที่อยู่ในความดูแลของตน
6. ความรับผิดชอบทางวิชาชีพ เช่น ใช้ภาษาที่สุภาพ มีมารยาท มีการเตรียมความพร้อมในการสอน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นที่ สื่อสัตย์ และเคารพต่อในเพื่อนร่วมอาชีพ
7. เป็นแบบอย่างที่ดี มีลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของการเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีคุณธรรม และเคารพต่อวิชาชีพตนเองตระหนักว่าตนมีบทบาทในการช่วยเหลือชุมชนและสังคม

FOX SPORTS ASIA (2560) Fox Sports Asia เป็นสื่อกีฬายักษ์ใหญ่ระดับโลก ได้มาสัมภาษณ์โค้ช มาโน โพลกิง หัวหน้าผู้ฝึกสอนจอมวางแผนของทีม Bangkok United ทีมใหญ่ในรายการไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก ซึ่งผู้ฝึกสอนมาโน ได้พูดถึงเกี่ยวกับการที่จะประสบความสำเร็จในตอนท้ายในการสัมภาษณ์ไว้ว่า “ผมรู้ว่ามันไม่ได้มีเพียงแค่วิธีเดียวสำหรับการที่จะประสบความสำเร็จ แม้ว่าคุณจะได้ยินคำวิจารณ์จากผู้คนมากมายถึงวิธีการต่าง ๆ ตัวอย่างที่ จอร์จ เทอร์รี่ ได้พูดถึง อันโตนิโอ คอนเต้ ในการทำทีม แม้ว่าโค้ชบางคนจะมองไม่เห็นด้วย แต่เขาก็สามารถพาทีมคว้าแชมป์ลีกได้ หรืออย่างที ซีเนดีน ซีดาน นำลูกทีมวิ่งขึ้น-ลงบนภูเขา ซึ่งเป็นวิธีที่โค้ชหลายคนไม่คิดว่ามีความเกี่ยวข้องกับฟุตบอล แต่มันกลับได้ผลดี วิธีหนึ่งอาจได้ผลในประเทศหนึ่ง แต่ไม่ได้ผลในอีกหนึ่งประเทศ คุณจำเป็นต้องมีการปรับตัว โค้ชทุกคนมีความแตกต่าง แต่ต้องมีการประสบความสำเร็จและความคิดเป็นของตนเอง ผมต้องทำให้แน่ใจว่าผมได้เรียนรู้สิ่งที่ดีที่สุด เพื่อที่จะสามารถพัฒนาต่อไปในฐานะการเป็นโค้ช” ซึ่งนี่เป็นบทสัมภาษณ์ที่ดีสำหรับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพ

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2561) กรมพลศึกษาได้ทำหนังสือคู่มือการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาระดับขึ้นพื้นฐานฟุตบอล ซึ่งได้ให้ความหมายของคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดี หน้าที่ของผู้ฝึกสอน

คือการสอนวิธีการเล่นฟุตบอลให้กับผู้เล่น ทั้งเป็นรายบุคคล กลุ่ม และการเล่นเป็นทีม เพื่อจะให้เกิดผลสำเร็จผู้ฝึกสอนจะต้องมีลักษณะต่อไปนี้

- 1) มีการทำงานด้วยความรู้เกี่ยวกับฟุตบอลอย่างแท้จริง
- 2) ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ทั้งผู้เล่นเป็นรายบุคคลและทีม เพื่อการตัดสินใจในการพัฒนาความสามารถและแก้ไขจุดอ่อน
- 3) มีความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้เพื่อที่จะจัดการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์
- 4) มีการจัดเตรียมการฝึกซ้อมประจำวันเพื่อความได้เปรียบในการบริหารการฝึกซ้อม
- 5) ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ผู้เล่นมีความทุ่มเทในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

สรุปได้ว่าคุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลประกอบด้วยองค์ประกอบหลายอย่าง ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีความรู้ มีทักษะในการสอนหรือการถ่ายทอดที่ดีและสามารถสื่อสารให้กับนักกีฬาเข้าใจได้ง่ายทั้งในเรื่องกีฬาและเรื่องนอกเหนือจากเรื่องกีฬา การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพได้ั้นผู้ฝึกสอนจึงต้องเป็นผู้ฟังที่ดีก่อนเพื่อเข้าใจปัญหาของตัวนักกีฬานั้นผู้ฝึกสอนจึงต้องใช้การสื่อสารหรือการพูดคุยในการแก้ไข ปรับปรุง แนะนำ ให้กับนักกีฬาได้ การสื่อสารก็เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬา หากผู้ฝึกสอนสื่อสารกับนักกีฬาไม่เข้าใจแล้วแบบฝึกซ้อมหรือการพัฒนาตัวนักกีฬาอาจจะไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร การมีระเบียบวินัยและการเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักกีฬาของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ทั้งในเรื่องผู้ฝึกสอนกีฬา อาจารย์ และหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และที่สำคัญคือผู้ฝึกสอนต้องผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเบื้องต้นในระดับ Introductory ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ แล้วเป็นอย่างน้อย เพื่อเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาความรู้ของผู้ฝึกสอนอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสามารถจัดการกับแผนการฝึกซ้อมได้เป็นอย่างดี และสามารถบริหารจัดการกับเวลาได้ หากบริหารเวลาไม่ได้ก็อาจเกิดความผิดพลาดอื่น ๆ ตามมา และอาจจะเกิดผลเสียต่อแผนการฝึกซ้อม และส่งผลกระทบต่อทีมได้ และที่สำคัญผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจะต้องไม่หยุดพัฒนาตนเองจะต้องเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาเพราะกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ความรู้เกี่ยวกับวิจัยเชิงคุณภาพ

1.วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานโดยใช้การสนทนาหรือการเจรจาโต้ตอบอย่างมีจุดมุ่งหมายระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย คือ นักวิจัยในฐานะผู้สัมภาษณ์ และกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลักฐานการวิจัยในฐานะผู้ถูกสัมภาษณ์ ภายใต้บรรยากาศของการมีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน และลักษณะการสนทนาเป็นไปอย่างยืดหยุ่น นอกจากนี้ในระหว่างทำการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานการวิจัย กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลักฐานการวิจัยมีโอกาสร้องขอให้นักวิจัยอธิบายความหมายของคำถามที่ใช้สัมภาษณ์เมื่อมีข้อสงสัยเกิดขึ้น ในขณะเดียวกันนักวิจัยก็สามารถซักถามรายละเอียดบางอย่างเพิ่มเติมได้เมื่อเห็นว่าข้อมูลที่ได้ยังขาดความชัดเจนและความครอบคลุมกลุ่มลึกพอ ซึ่งการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เป็นอีกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ (องอาจ นัยพัฒน์, 2548)

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เป็นวิธีหนึ่งที่ยอมรับใช้เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกกิจกรรมพลศึกษา กีฬาและการออกกำลังกายโดยเฉพาะการศึกษารายกรณี (Case Study) (องอาจ นัยพัฒน์, 2548) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการศึกษาเฉพาะกรณีว่า การศึกษาเฉพาะกรณี เป็นวิธีการแสวงหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับกรณีศึกษาหรือสรรพสิ่งใด ๆ ที่สนใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นระบบที่อยู่ภายใต้ขอบเขตแน่นอน ณ เวลาและสถานที่หนึ่ง เพื่อทำความเข้าใจกรณีศึกษาอย่างลึกซึ้งด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่สนใจศึกษาอย่างลุ่มลึก (In-depth) และเป็นการศึกษาเกี่ยวกับนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จประวัติโดยละเอียดของกลุ่มตัวอย่างความคิดและพฤติกรรมปัจจุบัน การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจัดว่าเป็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิด กล่าวคือ ให้ความสำคัญกับประวัติหรือประสบการณ์ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่าง (สาลี สุภาภรณ์, 2550)

การสัมภาษณ์เป็นการสอบถามหรือสนทนาอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล และเป็นข้อมูลปฐมภูมิ ใช้ได้กับบุคคลระดับวัย ความรู้ต่าง ๆ อาจใช้ร่วมกับวิธีอื่นได้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียด ลึกซึ้ง กว้างขวางขึ้น ส่วนใหญ่เป็นการสัมภาษณ์รายบุคคล ผู้สัมภาษณ์ควรต้องได้รับการฝึกฝนมาดี และมีความรู้กว้างขวางในเรื่องที่สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์มีลักษณะที่ดีมีความยืดหยุ่นสูงในการเก็บข้อมูล (สุภางค์ จันทวานิช, 2561) ได้ให้ความหมายสอดคล้องว่าการสัมภาษณ์แบบจุดสนใจเฉพาะ (Focus Interview) หรือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้สัมภาษณ์มีจุดสนใจเฉพาะเรื่องอยู่แล้ว มุ่งได้ข้อมูลที่ลึก เช่น ประวัติครอบครัว การสอนให้คิดเป็น การทำโครงการวิทยาศาสตร์แฟ้มสะสมงานของครู เมื่อผู้ถูก

สัมภาษณ์พูดคุยออกนอกความสนใจก็จะพยายามโยน หรือนำเข้าสู่ประเด็นที่เป็นจุดที่สนใจอย่างรอบคอบ (เอนก อนุกุลบุตร, 2556)

การสัมภาษณ์ไม่ใช่เป็นเพียงการถามคำถามแล้วฟังคำตอบเท่านั้น แต่เป็นการดำเนินบทสนทนาระหว่างนักวิจัยและกลุ่มตัวอย่างเพื่อเข้าถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความสนใจ ความเชื่อ มุมมอง หรือค่านิยมของกลุ่มตัวอย่าง อย่างลึกซึ้ง การสัมภาษณ์รายบุคคล (one-on-one interview) เป็นการสนทนาแบบตัวต่อตัว การสัมภาษณ์แบบนี้จึงเป็นการสัมภาษณ์ที่ใช้เวลาและค่าใช้จ่ายมากกว่าการสัมภาษณ์แบบอื่น ๆ การสัมภาษณ์รายบุคคลอาจทำต่อเนื่องหลายครั้งในช่วงเวลาหนึ่งก็ได้ (ขจรศักดิ์ บัวระพันธ์, 2557)

สรุปการวิจัยเชิงคุณภาพเนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการวิจัยที่ให้ความสำคัญอิสระของกลุ่มตัวอย่าง เป็นการดำเนินการระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเข้าถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความสนใจ ความเชื่อ มุมมอง หรือค่านิยมของกลุ่มตัวอย่าง อย่างลึกซึ้งแต่สามารถยืดหยุ่นได้ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลปฐมภูมิจากตัวกลุ่มตัวอย่าง การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth) เป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้สัมภาษณ์มีจุดสนใจเฉพาะเรื่องอยู่แล้ว มุ่งได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง เป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับกรณีศึกษาหรือสรรพสิ่งใด ๆ ที่สนใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นระบบที่อยู่ภายใต้ขอบเขตแน่นอน ณ เวลาและสถานที่หนึ่ง เพื่อทำความเข้าใจกรณีศึกษาอย่างลึกซึ้ง

2.วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Inductive Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย ทำได้หลากหลายขึ้นอยู่กับธรรมชาติของเรื่องที่ศึกษาค้นคว้าและจุดประสงค์ของการวิจัยซึ่งการวิเคราะห์แบบอุปนัยมีแนวทางกว้าง ๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

การจำแนกประเภทข้อมูล (Sorting) เป็นการอ่านข้อมูลซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์โดยการอ่านคร่าว ๆ เพื่อทำการจำแนกหรือจัดประเภทของข้อมูลเป็นหัวข้อต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

การกำหนดหัวข้อ (Categorizing) เป็นการอ่านข้อมูลอีกครั้งแล้วตั้งชื่อหัวข้อให้ชัดเจนเพื่อสะดวกในการจำแนกข้อมูลเป็นกลุ่มหรือเป็นเรื่อง ๆ ไป ในขั้นนี้จะพบว่า แต่ละหัวข้อมีข้อมูลซ้ำ ๆ หรือข้อมูลทำนองเดียวกันมาสนับสนุนมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป ซึ่งข้อมูลที่เป็นไปในทำนองเดียวกันก็ควรจัดไว้ด้วยกัน

การกำหนดหัวเรื่อง (Establishing Theme) การวิเคราะห์ข้อมูลบางครั้งอาจจะมีเพียงหัวข้อหรือกลุ่มหัวข้อ แต่ในบางกรณีข้อมูลก็สามารถแบ่งออกเป็นหัวเรื่อง (Theme) หัวข้อ/กลุ่มหัวข้อ (Category) และหัวข้อย่อย (Sup-Category) ตามลำดับ

การตีความหรือแปลความหมายของข้อมูล (Interpreting) เมื่อข้อมูลถูกจำแนกและจัดระบบเป็นหัวเรื่องและหัวข้อที่ชัดเจนแล้ว ขั้นตอนต่อไปจะต้องพยายามตีความหมายและอธิบายเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ศึกษา อย่างไรก็ตาม การบรรยายข้อค้นพบในเรื่องที่ศึกษานั้น ไม่ควรตีความและเขียนบรรยายโดยใช้ภาษาของตนเองเท่านั้น แต่ควรอ้างอิงโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิธีการรวบรวมแบบต่าง ๆ เพื่อให้การแปลความหมายและอธิบายข้อค้นพบมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น (สาลี สุภาภรณ์, 2550)

วัตถุประสงค์เบื้องต้นของแนวทางการวิเคราะห์เชิงอุปนัย คือ การเปิดโอกาสให้ข้อค้นพบที่เป็นหัวข้อเรื่อง (Themes) ปรากฏขึ้นเองจากข้อมูลดิบโดยไม่มีการบังคับไว้ล่วงหน้า ในการวิเคราะห์เชิงอุปนัย มีหลักการทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และการอ่านและการตีความหลาย ๆ ครั้ง ดังนั้นข้อค้นพบที่ได้จะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้และจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยตรง

2. วิธีการพื้นฐานของการวิเคราะห์คือการพัฒนากลุ่มประเภท (Categories) จากข้อมูลดิบไปสู่แบบจำลอง (Model) หรือกรอบแนวความคิด (Framework) ซึ่งผู้วิจัยจับหัวข้อเรื่อง (Themes) และกระบวนการหลัก (Major Processes) จากเอกสารบทความที่ผู้วิจัยได้พิจารณาและว่าเป็นประเด็นหรือเนื้อเรื่องที่มีความสำคัญ

3. ข้อค้นพบจากการวิจัยที่ได้จากการทบทวนการตีความหลาย ๆ ครั้งได้จากข้อมูลดิบโดยผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดรหัส (Code) ซึ่งข้อค้นพบนั้นถูกกำหนดรูปร่างตามความคิดหรือข้อสมมติ และประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ทำวิจัยและในขณะที่ทำการวิเคราะห์ในการที่จะทำให้ข้อค้นพบใช้ประโยชน์ได้ ผู้วิจัยต้องตัดสินใจว่าข้อมูลอะไรสำคัญมากหรืออะไรสำคัญน้อย

4. ผู้วิจัยที่มีวิสัยทัศน์และกระบวนการทางวิชาการที่แตกต่างกันจะได้ข้อค้นพบหรือแบบแผนและองค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน

5. ความไว้วางใจได้ (Trustworthiness) ของข้อค้นพบต้องสามารถประเมินได้จากการใช้เทคนิควิธี

แนวทางเชิงอุปนัยโดยทั่วไปให้วิธีการที่มีประสิทธิภาพและสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพตอบสนองของวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้หลากหลาย (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2554)

การพรรณนาและการวิเคราะห์แบบอุปนัย ในการศึกษาชุมชนหรือการศึกษาเฉพาะกรณี เพื่อให้เห็นภาพรวมในขั้นแรก นักวิจัยเชิงคุณภาพจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพ

ทั่วไปของชุมชนหรือกรณีการศึกษา ในลักษณะของการพรรณนา ส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ สภาพภูมิอากาศ แบบแผนการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ เช่น การทำมาหากิน ความเชื่อศาสนา การจัดระเบียบสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี ข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่จำเป็นเพราะช่วยให้ผู้อ่านงานวิจัยเกิดความเข้าใจปรากฏการณ์ได้ดีขึ้น และอาจตรวจสอบข้อมูลได้ด้วย ส่วนในการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจะใช้วิธีการตีความสร้างข้อสรุปอุปนัย (Induction) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่สำคัญ วิธีการนี้คือการนำข้อมูลเชิงรูปธรรมย่อย ๆ หลาย ๆ กรณีมาสรุปเป็นข้อสรุปเชิงนามธรรมโดยพิจารณาจากลักษณะร่วมที่พบ ในการวิจัยเชิงคุณภาพจะเน้นการวิเคราะห์แบบอุปนัยมากกว่าการใช้สถิติตัวเลข (สุภางค์ จันทวานิช, 2561)

สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย ทำได้หลากหลายขึ้นอยู่กับธรรมชาติที่จะศึกษาและจุดประสงค์ของการวิจัยซึ่งการวิเคราะห์แบบอุปนัยมีแนวทางกว้าง ๆ เช่น การจำแนกประเภทข้อมูล (Sorting) เป็นการอ่านข้อมูลซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ โดยการอ่านคร่าว ๆ เพื่อทำการจำแนกหรือจัดประเภทของข้อมูลเป็นหัวข้อต่าง ๆ ตามความเหมาะสม การกำหนดหัวข้อ (Categorizing) เป็นการอ่านข้อมูลอีกครั้งแล้วตั้งชื่อหัวข้อให้ชัดเจนเพื่อสะดวกในการจำแนกข้อมูลเป็นกลุ่มหรือเป็นเรื่อง ๆ ไป ในขั้นนี้จะพบว่า แต่ละหัวข้อมีข้อมูลซ้ำ ๆ หรือข้อมูลทำนองเดียวกันมาสนับสนุนมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป ซึ่งข้อมูลที่เป็นไปในทำนองเดียวกันก็ควรจัดไว้ด้วยกัน การกำหนดหัวเรื่อง (Establishing Theme) การวิเคราะห์ข้อมูลบางครั้งอาจจะมีเพียงหัวข้อหรือกลุ่มหัวข้อ แต่ในบางกรณีข้อมูลก็สามารถแบ่งออกเป็นหัวเรื่อง (Theme) หัวข้อ/กลุ่มหัวข้อ (Category) และหัวข้อย่อย (Sup-Category) ตามลำดับ การตีความหรือแปลความหมายของข้อมูล (Interpreting) เมื่อข้อมูลถูกจำแนกและจัดระบบเป็นหัวเรื่องและหัวข้อที่ชัดเจนแล้ว ขั้นตอนต่อไปจะต้องพยายามตีความหมายและอธิบายเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ศึกษา อย่างไรก็ตาม การบรรยายข้อค้นพบในเรื่องที่ศึกษานั้น ไม่ควรตีความและเขียนบรรยายโดยใช้ภาษาของตนเองเท่านั้น แต่ควรอ้างอิงโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิธีการรวบรวมแบบต่าง ๆ เพื่อให้การแปลความหมายและอธิบายข้อค้นพบมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

ความรู้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

(สถาบันการพลศึกษา, 2562) ได้อธิบายประวัติของสถาบันไว้ว่า ในปี พ.ศ. 2435 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นเป็นแห่งแรก เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2435 ที่โรงเรียนเลี้ยงเด็กและตักปั้นหยาดนบารุงเมือง เรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์” เป็นโรงเรียนหลวงสังกัดกรมศึกษาธิการ ประเภทโรงเรียนสอนวิชาพิเศษ

ดำรงอยู่ได้ด้วยเงินงบประมาณแผ่นดิน นักเรียนทุกคนได้รับทุนเล่าเรียนจากรัฐบาล และทำสัญญากับกรมศึกษาธิการเพื่อเป็นข้อผูกมัดไว้ว่า เมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะต้องเข้ารับราชการครู และนอกจากจะต้องเซ็นสัญญากับกรมศึกษาธิการแล้ว ยังจำเป็นต้องมีผู้รับรองความประพฤติไว้เป็นหลักฐานด้วย โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์เป็นสิ่งสำคัญในช่วงระยะเวลาที่ประเทศมีความต้องการพัฒนาการศึกษาในเวลานั้น เมื่อปี พ.ศ.2441 ได้มีประกาศใช้หลักสูตรตามโครงการการศึกษาของไทยฉบับแรกในรัชสมัยของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในหลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนวิชาพลศึกษา (ในสมัยนั้นเรียกว่า “วิชากายกรรม” หรือ “วิชาตัดตน” หรือ วิชาการฝึกหัดร่างกาย” หรือ “วิชากายบริหาร”) ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีผู้ใดมีความรู้ที่จะสามารถสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตรนี้ได้ ดังนั้นเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ซึ่งขณะนั้นมีบรรดาศักดิ์เป็นหลวงไพศาลศิลปศาสตร์ จึงได้แต่งตำรากายกรรมขึ้นมา ซึ่งนับว่าเป็นตำราพลศึกษาเล่มแรกของไทย เพื่อช่วยให้ครูสามารถนำไปเรียนด้วยตนเองแล้วนำมาสอนนักเรียน นอกจากนี้เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีได้ทุ่มเทการบรรยายในที่ประชุมครู และเขียนบทความเกี่ยวกับความรู้แนวคิดต่าง ๆ เช่น วิธีสอนพลศึกษา คุณค่าของพลศึกษาและกีฬา ลักษณะของน้ำใจนักกีฬา ประโยชน์ของน้ำใจนักกีฬาและอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมากตีพิมพ์ในวารสารสามัคยาจารย์สมาคม ชื่อ “วิทยาสาร” เพื่อให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมพอที่จะสามารถสอนพลศึกษาในโรงเรียนได้ต่อไป

วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2447 เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการก่อตั้งองค์กรที่มีบทบาทสำคัญต่อการฝึกหัดครูพลศึกษาของไทยที่มีชื่อเรียกว่า “สามัคยาจารย์สมาคม” จึงได้จัดตั้ง “สามัคยาจารย์สโมสรสถาน” ขึ้นบริเวณสวนกุหลาบวิทยาลัย เพื่อฝึกซ้อมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายชนิดต่าง ๆ ทั้งในร่ม และกลางแจ้งทั้งกีฬาไทยและสากล จึงทำให้มีผู้สมัครเข้าเรียนและอบรมเป็นจำนวนมาก สามารถนำความรู้ไปสอนวิชา พลศึกษาในโรงเรียนได้

ในปี พ.ศ.2448 โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ซึ่งมีหลักสูตรการเรียนการสอน 2 ปี ก็มีการบรรจุวิชา กายบริหารอยู่ในหลักสูตร เพื่อให้ครูที่สำเร็จจากโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์สามารถสอนวิชาพลศึกษาได้ด้วย แต่จำนวนครูพลศึกษายังไม่เพียงพอ ปี พ.ศ.2452 เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี จึงได้ผลักดันให้มีการจัดตั้งสถานศึกษาวิชาพลศึกษาสำหรับครูขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศไทย ในสามัคยาจารย์สโมสรสถาน เรียกว่า “สโมสรกายบริหาร” เพื่อฝึกหัดครูให้มีความรู้พิเศษในวิชาการจัดระเบียบแถว การตัดตน การฝึกยิมนาสติกและกีฬาต่าง ๆ ในตอนเย็นและตอนค่ำ เพื่อจะได้นำความรู้ไปสอนนักเรียนตามหลักสูตรต่อไป ซึ่งผู้มาเรียนได้แก่ครูที่สอนในโรงเรียนต่าง ๆ ในระดับประถม ศึกษาและมัธยมศึกษา ปี พ.ศ.2456 เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ได้มีความเห็นว่าการฝึกหัดครูทางพลศึกษามีความคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงได้ปรับปรุงสโมสรกายบริหารขึ้นมาเป็น

“ห้องพลศึกษากลาง” เพื่อทำหน้าที่ผลิตครูไปจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยได้ใช้สถานที่อาคารของโรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะ (โรงเรียนสวนกุหลาบในปัจจุบัน) โดยจัดการเรียนการสอนในตอนเย็นและตอนค่ำเช่นเดิม

วันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ.2459 เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงธรรมการ ท่านได้ให้ความเห็นว่าพลศึกษามีบทบาทสำคัญวิชาหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาเยาวชนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อสนองเจตนารมณ์จึงได้มีประกาศยกระดับห้องพลศึกษากลางที่มีอยู่เดิมเป็น “โรงเรียนพลศึกษากลาง” เมื่อปี พ.ศ. 2462 ผู้ที่สอบไล่ได้ตามหลักสูตรครุมัธยมพลศึกษา จะได้รับประกาศนียบัตรครุมัธยมพลศึกษา (ป.ม.พ.) ผู้สำเร็จหลักสูตรครูประถมพลศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรครูประถมพลศึกษา (ป.ป.พ.) และผู้สอบไล่ได้ตามหลักสูตรครูมูลพลศึกษา จะได้รับประกาศนียบัตรครูมูลพลศึกษา (ป.พ.)

ปี พ.ศ.2466 กระทรวงศึกษาธิการ(เดิมกระทรวงธรรมการ) ได้แก้ไขระเบียบการฝึกหัดครู โดยกำหนดว่าชั้นครูมูลพลศึกษา ให้เรียกว่า “ผู้สอนพลศึกษาชั้นตรี” (พ.ต.) ครูประถมพลศึกษา ให้เรียกว่า “ผู้สอนพลศึกษาชั้นโท” (พ.ท.) และครุมัธยมพลศึกษา ให้เรียกว่า “ผู้สอนพลศึกษาชั้นเอก” (พ.อ.)

ปี พ.ศ. 2475 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาสู่ระบอบประชาธิปไตย และมีการประกาศใช้แผนการศึกษาชาติ ซึ่งได้กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ 3 ส่วน คือ 1) จริยศึกษา-อบรมให้มีศีลธรรมอันดีงาม 2) พุทธิศึกษา-ปัญญาให้มีความรู้ 3) พลศึกษา-ฝึกหัดให้เป็นผู้มีร่างกายบริบูรณ์ เพื่อสนองเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาชาติดังกล่าว จึงจัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ.2476 โดยมี อำมาตย์เอก พระยาประมวญวิชาพลู (วงศ์ บุญหลง) รักษาการในตำแหน่งอธิบดีในระยะเริ่มแรก และในวันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2477 จึงได้แต่งตั้งนาวาโทหลวงศุภชลาศัย ร.น. (บุญ ศุภชลาศัย) มาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา เป็นคนแรก และได้ย้ายโรงเรียนพลศึกษากลางมาสังกัดกรมพลศึกษา นาวาโทหลวงศุภชลาศัย ร.น.ได้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา ตั้งแต่ 1 เมษายน พ.ศ.2477 จนถึง 30 เมษายน พ.ศ.2485 และได้ริเริ่มกิจการทางพลศึกษาของชาติไว้หลายประการทั้งที่เป็นเรื่องของ การพลศึกษาการกีฬา และสุขภาพิบาลโรงเรียน(ภายหลังสังกัดกระทรวงสาธารณสุข) กิจการลูกเสือและยุวกาชาด เป็นต้น อันเป็นพื้นฐานของการจัดการศึกษาของชาติ อันเป็นที่มาของ “ห่วงโซ่สามห่วง” ประดิษฐานอยู่ใต้รูปพระพลบดีทรงช้างไอยราพรต (ช้างเอราวัณ เป็นช้างเผือกมีสามเศียร) ซึ่งพระพลบดี เป็นคำมาจากภาษาบาลี คำว่า “พล” แปลว่า “กำลัง” และคำว่า “บดี” มาจากคำว่า “ปิตี” แปลว่า “ผู้

ยิ่งใหญ่” ดังนั้น คำว่า “พลบดี” แปลว่า “ผู้เป็นใหญ่แห่งกำลัง” ดังนั้น องค์พระพลบดี หมายถึง เทพเจ้าผู้เป็นใหญ่ แสดงถึงปัญญาอันแหลมคมในการ เอาชนะอุปสรรคขจัดปัญหา และความไม่ดี ประทับบนช้างเอราวัณ ซึ่งเป็นพาหนะประจำของพระอินทร์ยืนอยู่เหนือก้อนเมฆ พระหัตถ์ขวาถือ วชิราวุธ อาวุธประจำองค์พระอินทร์ แสดงถึงความเหนือสิ่งปภพร้องทั้งปวง ความรู้ในสังขารม ความเป็นมงคลและศักดิ์สิทธิ์ พระหัตถ์ซ้ายถือพระขรรค์ อาวุธของเทพผู้ทรงบุญญาธิการ “พระ พลบดี” จึงเป็นตัวแทน ของเจ้าแห่งพลังกำลัง มีความสง่างามแสดงถึงความเข้มแข็ง ทรงพลัง อำนาจ และความมีชัยชนะสืบไป วงกลมสามห่วงคล้องไขว้กันอยู่ อันเป็นความหมายขององค์ 3 ของการศึกษา ซึ่งได้แก่ ห่วงสีขาวแทน พุทธศึกษา ห่วงสีเหลืองแทนจริยศึกษา และห่วงสีเขียวแทน พลศึกษา และได้เลือกตราพระพลบดีเป็นตราประจำของกรมพลศึกษาและโรงเรียนฝึกหัดครูพล ศึกษา และใช้ตรานี้ติดต่อกันมาเป็นตราของวิทยาลัยพลศึกษา โรงเรียนฝึกหัดครู พละนันทน์ และเป็นตราของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจนถึงปัจจุบัน ในวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2478 นาวาโท หลวงศุขชลาศัย ได้ทำสัญญาเช่าที่ดินตำบลวังใหม่ อำเภอปทุมวัน ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อสร้างสนามกีฬาแห่งชาติและอาคารพลศึกษากลาง เพื่อใช้เป็นที่ทำการ ของกรมพลศึกษาและ โรงเรียนพลศึกษากลาง เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2480 ได้มีพิธีวางศิลาฤกษ์สร้างกรีฑา สนาม แห่งชาติ การก่อสร้างได้เสร็จสิ้นในปี พ.ศ.2481 กรมพลศึกษาจึงได้ย้ายที่ทำการกรม จาก กระทรวงธรรมการ มาที่ทำการใหม่บริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติ(สนามศุขชลาศัย) พ.ศ.2493 เป็น ปีที่การฝึกหัดครูพลศึกษาของไทยเริ่มเข้าสู่ยุคของการพัฒนาเพื่อเข้าสู่ระบบใหม่ เป็นครั้งแรก โดย โรงเรียนพลศึกษากลาง ที่มีแต่เดิมนั้นได้เปลี่ยนเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา” จัดการเรียนการสอนแบบเต็มเวลา โดยรับนักเรียนชายที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (หลักสูตรที่ใช้สมัยนั้น) เป็นผู้รับ ทุนจากจังหวัดต่าง ๆ จังหวัดละ 2 คน จาก 70 จังหวัดทั่วประเทศ นักเรียนรุ่นแรกมีเพียง 98 คน เป็นนักเรียนประจำตลอดระยะเวลา เรียนตามหลักสูตร 5 ปี เมื่อเรียนจบหลักสูตรออกไปรับ ราชการตามจังหวัดต่าง ๆ ที่ตนเองรับทุนมา ได้มีการปรับปรุง หลักสูตรและเพิ่มวิชาเรียนใหม่ตาม หลักสากล โดยมีข้อกำหนดและระเบียบตามหลักสูตรใหม่นี้ว่า ผู้ที่สอบวิชาต่าง ๆ ผ่านได้ตาม หลักสูตรชั้นปีที่ 1 จะได้รับประกาศนียบัตรผู้สอนพลศึกษาตรี (พ.ต.) ผู้ที่สอบวิชาต่าง ๆ ผ่านได้ ตามหลักสูตรชั้นปีที่ 3 จะได้รับประกาศนียบัตรผู้สอนพลศึกษาโท (พ.ท.) ผู้ที่สอบวิชาต่าง ๆ ผ่าน ได้ตามหลักสูตรชั้นปีที่ 5 จะได้รับประกาศนียบัตรผู้สอนพลศึกษาเอก (พ.อ.)

ในปี พ.ศ.2497 เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้ขยายโครงการด้านการฝึกหัดครู โดยตั้ง เป็นกรมการ ฝึกหัดครูขึ้นมาเพื่อรวบรวมการฝึกหัดครูในสังกัดต่าง ๆ มาไว้ด้วยกัน โรงเรียนฝึกหัด ครูพลศึกษาจึงโอนไปสังกัด แผนกฝึกหัดครูพละนันทน์ กองโรงเรียนฝึกหัดครูสำหรับกรมพลศึกษา

นั้น เมื่อโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาได้ย้ายไปอยู่ภายใต้สังกัดการดูแลของกรม ฝึกหัดครูแล้ว ก็ได้พิจารณาเห็นว่า กรมพลศึกษายังมีศักยภาพในแง่ของบุคลากร สถานที่ และอุปกรณ์เพียงพอที่จะดำเนินการผลิตครูพลศึกษาให้มีคุณภาพสนองต่อความต้องการของประเทศชาติ จึงได้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน โดยอาศัยหลักการอันเดียวกันกับหลักสูตรของโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาที่เคยมีอยู่เดิม แต่ได้ย่นระยะเวลาจัดการศึกษาจาก 5 ปี เหลือ 4 ปี และรับนักเรียนที่สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 6 (หลักสูตรเดิมที่ใช้ขณะนั้น) มาเรียนต่อ เมื่อเรียนจบหลักสูตร 4 ปี จะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง(พลศึกษา) หรือ ป.กศ.สูง(พลศึกษา) สำหรับผู้ที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8 สามารถเข้ามาเรียนต่อหลักสูตร 2 ปี เมื่อสำเร็จจะได้รับวุฒิปประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง(พลศึกษา) หรือป.กศ.สูง(พลศึกษา)เช่นเดียวกัน จากการพัฒนาหลักสูตรตามแนวที่กล่าวนี้นี้ เมื่อได้ นำเสนอกระทรวงศึกษาธิการแล้วก็ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งสถานศึกษาชื่อว่า “วิทยาลัยพลศึกษา” ตามหลักสูตรนี้ได้ และให้อยู่ภายใต้การดูแลและดำเนินการของกรมพลศึกษา เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2498 โดยมีนายแพทย์บุญสม มาร์ติน ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการคนแรก ปี พ.ศ. 2501 กรมการฝึกหัดครูได้พิจารณาเห็นว่าความต้องการของครูพลศึกษาเพื่อไปจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนได้มีมากขึ้น โดยเฉพาะโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาและประกอบกับผู้ที่เรียนสำเร็จจากวิทยาลัยพลศึกษาที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่นั้น ส่วนใหญ่แล้วมักสมัครใจสอนในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษามากกว่า ดังนั้น เพื่อเป็นการสนองความต้องการดังกล่าวนี้ให้เพียงพอ กรมการฝึกหัดครูจึงได้พัฒนาหลักสูตรฝึกหัดครูพลศึกษามัธยม ขึ้นมาอีกหลักสูตรหนึ่ง โดยอาศัยแนวเดียวกันกับหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาที่มีอยู่แล้วนั้น เพื่อรับนักเรียนที่ เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ตามหลักสูตรขณะนั้น) และใช้เวลาเรียนอีก 2 ปี เมื่อเรียนสำเร็จตามหลักสูตรนี้จะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา(พลศึกษามัธยม) เมื่อหลักสูตรที่ร่างขึ้นมาใหม่นี้ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการแล้ว กรมการฝึกหัดครูจึงได้ตั้งสถานศึกษาใหม่นี้ขึ้นมาในปี พ.ศ. 2501 เรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษามัธยม” ขึ้นมา อีกแห่งหนึ่ง แม้ว่าโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษามัธยมที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่นี้เป็นการจัดตั้งโดยกรมฝึกหัดครูก็ตาม แต่เนื่องจากกรมฝึกหัดครูยังไม่มีความพร้อมที่จะดำเนินการด้วยตนเองได้ จึงได้ฝากให้อยู่ภายใต้การจัดและการดำเนินการของ กรมพลศึกษาต่อมาในปี พ.ศ.2512 ได้ยุบเลิกโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษามัธยม และได้ขยายหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี โดยเป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษาดูกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ แต่ยังคงดำเนินการโดยกรมพลศึกษา และใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา” (วศ.พลศึกษา) ผลิตครูระดับ ปริญญาตรี วุฒิการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ. พลศึกษา) และในปี พ.ศ.2514 ได้ยุติการดำเนินการวิทยาลัยพลศึกษา ในส่วนกลาง และ

ได้ออนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษาไปให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาดำเนินการต่อไป ในปี พ.ศ. 2514 เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายขยายการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การศึกษาขั้นสูง (พลศึกษา) ไปยังส่วนภูมิภาค กรมพลศึกษาจึงได้เปิดดำเนินการผลิตครูพลศึกษา ในส่วนภูมิภาค โดยเริ่มเปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่” ขึ้นเป็นแห่งแรกตามประกาศของ กระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 ได้เปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม” เป็น แห่งที่สอง และมีการเปิดเพิ่มขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ เรื่อยมาจนกระทั่งมีวิทยาลัยพลศึกษารวม 17 แห่ง และในปี พ.ศ. 2534 ได้เปิดโรงเรียนกีฬาแห่งแรกของ ประเทศไทย โดยเริ่มเปิดที่ “โรงเรียน กีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี” และปัจจุบันมีโรงเรียนกีฬาในสังกัดรวม 11 แห่ง พ.ศ. 2545 ได้มี พระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งให้มีการจัดตั้ง กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา และให้โอนกรมพลศึกษามาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยเปลี่ยนชื่อ จาก กรมพลศึกษาเป็น “สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ” ทำให้วิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง และโรงเรียน กีฬา 11 โรงเรียน ก็ย้ายมาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬาด้วย

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายบรรจุข้าราชการครูจากผู้ที่มิวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กรมพลศึกษาจึงหาแนวทางยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้สามารถเปิดทำการสอนใน ระดับปริญญาตรี โดยในระยะแรกได้จัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับกรมการฝึกหัดครู เป็นสถาบันสมทบของวิทยาลัยครูเพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 ในขณะเดียวกันก็มีแนวทางที่จะเปิดดำเนินการ สอนระดับปริญญาตรีด้วยตนเอง จนได้มีการร่างพระราชบัญญัติเพื่อยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษา ระดับปริญญา ใน ปี พ.ศ. 2538 และใช้ชื่อ “ร่างพระราชบัญญัติสถาบันกัญจนมงคล พ.ศ...” กรมพลศึกษาได้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันกัญจนมงคลตามลำดับ พร้อมกับที่กรมอาชีวศึกษาได้เสนอร่าง พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน และกรมศิลปากรได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ สถาบันพัฒนศิลป์ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ แต่เนื่องจากสาเหตุบางประการ กรมพลศึกษาได้นำร่างพระราชบัญญัติสถาบันกัญจนมงคล กลับมาพิจารณาทบทวนใหม่อีกครั้งหนึ่ง เป็นเหตุให้ไม่สามารถนำเข้าสู่ที่ ประชุมสภา ผู้แทนราษฎรได้ทันเวลา เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎรหมดอายุลง จึงต้องนำร่างพระราชบัญญัติ สถาบันกัญจนมงคลมาเริ่มดำเนินการตามขั้นตอนใหม่อีกครั้งหนึ่งภายหลังจากที่มีการจัดตั้ง รัฐบาลใหม่แล้วการดำเนินการเพื่อยกฐานะดังกล่าว ได้ดำเนินเรื่อยมากระทั่งสภาผู้แทนราษฎรได้ ส่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อ

ทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย 31 มกราคม พ.ศ.2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2548 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2548 เป็นต้นมา และในปัจจุบันได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2555 เปลี่ยนชื่อจากสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2562 เป็นปีที่ 4 ในรัชกาลปัจจุบัน ลงราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2562)

สรุปลักษณะของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นในการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางด้านกีฬา ซึ่งปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั่วประเทศทั้งหมด 17 แห่ง แต่ละแห่งก็จะมีวัฒนธรรม ภาษา ชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันออกไป แต่สิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติคือ “เป็นสถาบันการศึกษาระดับหนึ่งด้านศาสตร์การกีฬาในภูมิภาคอาเซียน” จึงเป็นที่สนใจของตัวผู้วิจัยในการที่จะใช้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมาเป็นมหาวิทยาลัยตัวอย่าง เพราะมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติโดดเด่นทั้งในด้านกีฬาและในด้านวิชาการ

2.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ

ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือจำนวน 4 จังหวัด ได้แก่

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเพชรบูรณ์

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเพชรบูรณ์ (2562) ได้ริเริ่มก่อตั้งเมื่อพ.ศ. 2514 นายปอ ขาวสะอาด ศึกษาธิการเขตการศึกษา 7 นายปัญญา เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ นายเกษม พาณิชการ นายกสมาคมพ่อค้าชาวอำเภอหล่มสัก อำเภอหล่มเก่า อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความสนใจการกีฬาในจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ดำเนินการขอเปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยยื่นเรื่องต่อ ศาสตราจารย์นายแพทย์ บุญสม มาร์ติน อธิบดีกรมพลศึกษา พ.ศ. 2525 นายปัญญา เกสรทอง ได้ดำเนินการติดต่อประสานงานกับผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์และคณะรัฐมนตรี ในเรื่องที่ดินและงบประมาณการก่อสร้างอาคารต่าง ๆ พร้อมทั้งประสานงานกับกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอเปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ นายจำเนียร ปฏิเวศวรณกิจ ได้จัดที่ดินสำหรับก่อสร้าง คือ บริเวณถนนสระบุรี - หล่มสัก ซึ่งมีความกว้าง 160 เมตร รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น

159 ไร่ นายเกษม ศิริสัมพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ลงนามในประกาศเปิดวิทยาลัยพลศึกษา ให้ชื่อว่า "วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์" เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2525 โดยเปิดเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2526 เป็นต้นไป

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเชียงใหม่

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่ (2562) เดิมชื่อว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ได้ก่อตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2513 เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบาย ขยายการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การศึกษาขั้นสูง (พลศึกษา) ไปยังส่วนภูมิภาค ดังนั้น วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด-เชียงใหม่ จึงเป็นวิทยาลัยพลศึกษาแห่งแรกในส่วนภูมิภาคที่จัดตั้งขึ้นตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่ ได้อนุญาตที่ดินจำนวน 10 ไร่ 3 งาน 6 ตารางวา ตามโฉนดเลขที่ 22945 ซึ่งเป็นวัดร้างชื่อ “วัดศรีบุญเรือง” ในปัจจุบันเป็นที่ตั้งของอาคารเรียนเดิม 3 ชั้น อาคารกิจการนักศึกษา สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส โรงประชุม โรงยิมพลศึกษา อาคารฝึกยูโด และอาคารฝึกมวยสนามบาสเกตบอล สนามตะกร้อ สนามเปตอง โรงรถ และสวนสุขภาพ ต่อมา พ.ต.อ.นิรันดร์ ชัยนาม ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ได้รวบรวมและรับบริจาคเพิ่มเติม สร้างเป็นสนามกีฬากลาง มีเนื้อที่ทั้งหมด 71 ไร่ 3 งาน 66 ตารางวา ในส่วนสนามกีฬากลาง ปัจจุบันเทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งก็ได้รับ ความอนุเคราะห์ และความร่วมมือด้วยดีมาตลอดจากเทศบาลนครเชียงใหม่ ในการขอใช้สถานที่เพื่อจัด การเรียนการสอน อาคารเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา ใช้งบประมาณในการก่อสร้างรวม 93,499,000 บาท เริ่มก่อสร้างตั้งแต่วันที่ 18 มิถุนายน 2541 แล้วเสร็จวันที่ 6 กรกฎาคม 2543 รวมเวลา 750 วัน เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง 10 ชั้น ความสูง 40.00 เมตร ความกว้าง 16.00 เมตร ความยาว 64.00 เมตร พื้นที่ใช้สอย 9,472.00 ตารางเมตร เป็นห้องเรียน 34 ห้อง นอกนั้นเป็นห้องสำนักงาน ห้องปฏิบัติการ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นประธานเปิด “อาคารเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบพระชนมพรรษา” ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ในวันที่ 19 มกราคม 2544 อาคารเฉลิมพระเกียรติฯ เป็นอาคารอเนกประสงค์หลังแรกของกรมพลศึกษา ที่สามารถอำนวย ประโยชน์ไปด้านการเรียนการสอนได้อย่างครบวงจร ทั้งทางด้านการพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษา อาทิ ระบบการเรียนทางอินเทอร์เน็ต การเรียนในระบบห้องเรียนอัจฉริยะ (E - Classroom) และห้องเรียนระบบเครือข่าย การเรียนการสอนทางไกล (Video Conference) ตลอดจนการบริการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพให้แก่ประชาชนทั่วไป สถานศึกษาในสังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้โอนมาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นส่วน

ราชการในสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ จากนั้นได้มีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและได้รับ พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ประกาศราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548 เป็นต้นมา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดลำปาง

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตลำปาง (2562) ก่อตั้งปี พ.ศ. 2522 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตลำปาง มีชื่อเดิมว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง ซึ่งเริ่มต้นโดย ดร.ก่อ สวัสดิพาณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ศาสตราจารย์นายแพทย์ บุญสม มาร์ติน อธิบดีกรมพลศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2522 ให้กรมพลศึกษาดำเนินการเปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง อธิบดีกรมพลศึกษาได้มอบหมายให้ นายธนิต คงมนต์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ นายทองใบ สายพรหมมา รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ นายสมศักดิ์ อยู่คง ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินการติดต่อประสานงานกับคณะกรรมการของจังหวัด การประสานงานได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยทุกประการ โดยได้รับความอนุเคราะห์ร่วมมือจากทางจังหวัดลำปางเป็นอย่างดี จนกระทั่ง กรมพลศึกษาได้มีคำสั่งที่ 129/2523 แต่งตั้งผู้ดำเนินการโครงการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปางขึ้น และได้มีการแต่งตั้งบุคลากรปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว และดำเนินการบริหารตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2523 เป็นต้นมา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดสุโขทัย

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุโขทัย (2562) แต่เดิมมีชื่อว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย เป็นสถาบันการศึกษาสังกัดกรมพลศึกษากระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เปิดวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาคประกาศ ณ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2520 เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาเห็นสมควรให้ขยายการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) ไปยังส่วนภูมิภาคเพื่อดำเนินการผลิตครูพลศึกษา ให้เพียงพอและสอดคล้องกับ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยมอบหมายให้กรมพลศึกษา เป็นผู้ดำเนินการ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย เปิดการเรียนการสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2520 ผู้อำนวยการคนแรกคือ นายจรัส โพธิ์จันทร์

สรุปลักษณะเด่นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ เนื่องจากในแต่ละปีจะมีการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั่วประเทศ 17 แห่งซึ่งเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันจะเวียนกันเป็นเจ้าภาพในแต่ละปี ซึ่งมีหลากหลายชนิดกีฬาที่ทำการแข่งขันหนึ่ง

ในกีฬาที่จัดแข่งขันก็คือกีฬาฟุตบอล หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาประวัติการได้รางวัลชนะเลิศฟุตบอลชายย้อนหลัง 4 ปี ผลการแข่งขันนั้นจะเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตในภาคเหนือที่ได้รางวัลติดต่อกัน ดังนี้ พ.ศ.2559 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเชียงใหม่ได้รางวัลชนะเลิศกีฬาฟุตบอลชาย พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเพชรบูรณ์ได้รางวัลชนะเลิศกีฬาฟุตบอลชาย พ.ศ. 2561 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตสุโขทัยได้รางวัลชนะเลิศกีฬาฟุตบอลชาย และพ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเพชรบูรณ์ได้รางวัลชนะเลิศกีฬาฟุตบอลชาย จากผลการแข่งขันย้อนหลัง 4 ปีทำให้เห็นถึงมหาวิทยาลัยการกีฬาที่โดดเด่นในด้านกีฬาฟุตบอล จัดอยู่ในภาคเหนือทั้งสิ้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือทั้งหมด ซึ่งมีทั้งสิ้น 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัยและวิทยาเขตเพชรบูรณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ภาณุพงษ์ จำปา (2554) ได้ศึกษาและสรุปผลงานวิจัยในเรื่องการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ที่สามารถนำไปสู่ข้อสรุปของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ได้ผลการวิจัย 3 ด้าน ได้แก่ 1.มาตรฐานด้านความรู้ 2.มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน 3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน แบ่งตามรายละเอียดดังนี้

ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

1 มีความรู้ด้านกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องมีความรู้เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล ทั้งทางทักษะ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอลและสามารถแสดงหรือทำตัวอย่างให้ดูได้เป็นอย่างดี

2 มีความรู้เรื่องกติกากีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี หมายถึง ต้องมีความรู้เกี่ยวกับกฎกติกาของกีฬาฟุตบอลเพื่อถ่ายทอดให้กับนักกีฬา เพื่อให้ให้นักกีฬาปฏิบัติตามกติกาอย่างถูกต้อง

3. มีความรู้เรื่องสรีระทางร่างกายของกีฬาฟุตบอล กลไกการทำงานของร่างกายในกีฬาฟุตบอล หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเคลื่อนไหวของการเล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้สามารถพัฒนาอย่างถูกต้องตามจุดประสงค์

4. มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเบื้องต้น หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่งเป็นศาสตร์ที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้ดีขึ้น

5. มีความรู้เรื่องโภชนาการการกีฬา หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องรู้จักการแนะนำอาหารหรือจัดอาหารที่เหมาะสมกับนักกีฬาเพื่อให้อาหารสามารถไปช่วยซ่อมแซมและเสริมสร้างสมรรถภาพให้กับนักกีฬา
6. มีความรู้เรื่องจิตวิทยาการกีฬา หมายถึง ในบางสถานการณ์นักกีฬาขาดความเชื่อมั่น ขาดกำลังใจ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรให้คำแนะนำและชี้แนะกับนักกีฬา อีกทั้งต้องเข้าใจสภาพจิตใจของนักกีฬาในขณะนั้นด้วย
7. มีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น หมายถึง เมื่อนักกีฬาบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันผู้ฝึกสอนต้องสามารถปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับนักกีฬาได้
8. มีความรู้เรื่องหลักการฝึกกีฬา หลักการสอนกีฬา หมายถึง ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องรู้หลักการฝึกให้นักกีฬาเพื่อให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาศักยภาพอย่างสูงสุด
9. มีความรู้เรื่องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย หมายถึง มีความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้กับนักกีฬาฟุตบอลเพื่อให้การแสดงศักยภาพของทักษะและเกิดความเชื่อมั่นในตัวเองของนักกีฬา
10. มีความรู้เรื่องหลักการบริหารจัดการการกีฬาเบื้องต้น หมายถึง การฝึกสอนกีฬาฟุตบอลยังต้องรู้หลักการจัดการและบริหารทีมเพื่อให้ทีมไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
11. มีความรู้เรื่องการวางแผนการเขียนการฝึกซ้อมเป็น หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องรู้จักการวางแผนในการซ้อมของทีมได้
12. มีความรู้เรื่องการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย ภายภาพบำบัดเบื้องต้น หมายถึง การปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับนักกีฬาเพื่อเป็นการรักษาอย่างถูกวิธีเพื่อให้สามารถกลับมาเล่นได้เหมือนเดิม
13. มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมทางการกีฬาของฟุตบอลไทย หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการกีฬาฟุตบอลซึ่งวัฒนธรรมกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งปฏิบัติที่ดั่งามที่ถ่ายทอดกันมาที่นักกีฬาควรปฏิบัติซึ่งจะได้รับการถ่ายทอดจากผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

1. สามารถดำเนินการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานของกีฬาฟุตบอลได้ หมายถึง การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องสามารถปฏิบัติการฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวกับฟุตบอลได้ ซึ่งจะทำให้ให้นักกีฬาที่ฝึกเล่นเริ่มต้นมีเทคนิคที่ดีติดตัวไปตลอด

2. สามารถดำเนินการฝึก เทคนิคและแทคติกของแต่ละบุคคลและแต่ละตำแหน่งได้ หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ต้องสามารถดำเนินการฝึกนักกีฬาและปรับปรุงเทคนิคและแทคติกของนักกีฬาได้
3. สามารถดำเนินการฝึกแทคติกแบบกลุ่มได้ หมายถึง การแข่งขันฟุตบอล ต้องลงแข่งร่วมกับเพื่อนร่วมทีมเป็นจำนวนมาก ก่อนการเล่นก็ต้องมีการฝึกซ้อมแทคติกเป็นกลยุทธ์ที่ได้เปรียบเอาชนะคู่แข่ง
4. สามารถดำเนินการสมมติทักษะที่ถูกต้องในการฝึกได้ หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลนอกจากมีความรู้เรื่องกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดีแล้ว ยังต้องสามารถฝึกทักษะได้อย่างถูกต้องและดีได้ด้วย
5. สามารถทำการฝึก เกมรุก- เกมรับ หมายถึง ผู้ฝึกสอนควรสามารถทำการฝึกเกมรุกได้เพื่อให้ทีมได้ประโยชน์จากการแข่งเพื่อให้ทีมชนะ และนอกจากเกมรุกหากขาดการป้องกันทีมก็แพ้ได้
6. สามารถเขียนแผนการฝึก ระยะสั้นและระยะยาวได้ หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องสามารถเขียนแผนการฝึก ระยะสั้นและระยะยาวได้ เพื่อให้การฝึกซ้อมได้ประโยชน์สูงสุด
7. ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence) หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ควรมีเนื้อหาในการอบรมภาคปฏิบัติเนื้อหาเดียวกัน ควรผ่านการอบรม ที-ไลเซนส์ (T-Licence) ของกรมพลศึกษาซึ่งถือว่าการอบรมการฝึกขั้นเริ่มต้นของผู้ที่จะเริ่มเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลก่อนเลื่อนไปอบรมขั้นที่สูงขึ้นไป
8. ควรผ่านการอบรมที่มีเนื้อหาการปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence) หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมากที่สุดผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษามีเนื้อหาในการอบรมภาคปฏิบัติเนื้อหาเดียวกัน การปฏิบัติการฝึกฟุตบอล บี-ไลเซนส์ (B-Licence) ซึ่งประเทศญี่ปุ่นมีผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ผ่านการอบรม การปฏิบัติการฝึกสอนฟุตบอล บี-ไลเซนส์ ประมาณสองพันคนซึ่งเปรียบเทียบกับประเทศไทยยังถือว่าน้อย

ด้านที่ 3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติ

1. เป็นแบบอย่างที่ดี หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต และปฏิบัติตนเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับนักกีฬา

2. มีความยุติธรรม หมายถึง การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ต้องดูแลนักกีฬาเป็นจำนวนมากซึ่งการปกครองนักกีฬาที่อยู่ในการดูแลต้องมีความยุติธรรม
3. มีความเป็นผู้นำ หมายถึง การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่จะนำนักกีฬาทำการฝึกซ้อมรวมถึงการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเป็นผู้นำทางกำหนดแนวทางของทีมเพื่อให้ทีมประสบความสำเร็จ
4. มีวินัย หมายถึง การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจำเป็นต้องมีระเบียบ ในการปฏิบัติตนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬา
5. มีความรับผิดชอบที่ดี หมายถึง การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามีหน้าที่และความรับผิดชอบหลายด้านทั้งต่อนักกีฬา และทีม ซึ่งมีความรับผิดชอบต่อทีมเพื่อให้ทีมประสบความสำเร็จ
6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬา หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเป็นบุคคลที่ต้องมีการติดต่อและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหลายคน ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีทักษะในด้านนี้
7. ควรมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรเป็นบุคคลที่มีน้ำใจ เมื่อแข่งขันและผลการแข่งขันออกมา ควรเป็นบุคคลที่รู้แพ้ ก็คือแพ้ รู้ชนะก็ไม่เยาะเย้ยคู่ต่อสู้ หลังการแข่งขันก็ควรมีการให้อภัยซึ่งกันและกัน
8. เสียสละ ททุ่มเท หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาซึ่งส่วนมากจะดูแลนักกีฬาที่อยู่ในโรงเรียนเป็นส่วนมาก ค่าตอบแทนยังน้อยผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจึงจำเป็นต้องมีความเสียสละ ททุ่มเท ทั้งร่างกายแรงใจเป็นอย่างมากเพื่อจะให้ทีมประสบความสำเร็จ
9. ยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติ หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรยึดถือจรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตนผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลส่วนมากจะเป็นนักกีฬาที่มาจากโรงเรียนเป็นส่วนมากผู้ฝึกสอนก็เปรียบเหมือนครูคนหนึ่งโรงเรียนการปฏิบัติตนก็ให้เหมือนกับการปฏิบัติตนที่ยึดถือจรรยาบรรณ
10. มีบุคลิกภาพที่ดี หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรมีบุคลิกภาพที่สง่างาม กระฉับกระเฉง มีความสุขภาพ ทั้งในและนอกสนามซึ่งจะเป็นแบบอย่างที่ดีกับนักกีฬา
11. ซื่อสัตย์ หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรมีความซื่อสัตย์ทั้งตนเองและนักกีฬา โดยไม่เล่นโกงคู่แข่ง
12. ตรงต่อเวลา หมายถึง การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องมีการฝึกซ้อมและในทีมต้องมีระเบียบวินัยซึ่งวินัยที่สำคัญที่สุดคือวินัยต่อการตรงต่อเวลา ซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬา

13. มีการพูดจาที่ดี หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรเป็นบุคคลที่มีการพูดจาที่สุภาพและดีกับนักกีฬาพูดในสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์กับนักกีฬามากที่สุด

14. มีความกตัญญูรู้คุณ หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรมีความกตัญญูรู้คุณผู้มีพระคุณ ครู อาจารย์ ที่เคยสอนมาควรรู้จักตอบแทนบุญคุณ และเคารพนับถือตามแบบประเพณีของไทย

15. ควรมีการหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ หมายถึง กีฬาฟุตบอลมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาทั้งทางด้านเทคนิค ทักษะ ทฤษฎี ทฤษฎีการออกกำลังกายนอกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรมีความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา

เกรินทร์ วิทยาพันธ์ (2555) ได้ศึกษาคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของไทยพรีเมียร์ลีกจากการรับรู้ของนักฟุตบอล ไทยพรีเมียร์ลีกจำนวน 15 คน ซึ่งได้จากการคัดเลือกแบบเจาะจง จากสโมสรในตารางอันดับ 1 ถึงอันดับที่ 6 ของไทยพรีเมียร์ลีก เมื่อจบฤดูกาล 2011 พบว่า โค้ชฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพมีคุณลักษณะที่สำคัญ 5 ประการด้วยกันคือ 1.มีความรู้ความสามารถในกีฬาฟุตบอลและการโค้ช 2.มีประสบการณ์ด้านการโค้ชฟุตบอล 3.ทำงานอย่างมืออาชีพ 4.มีความเป็นผู้นำ และ 5.มีจิตวิทยาในการเป็นโค้ช เป็นต้น

กิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ และ ธนพร ศรียาภูล (2556) ได้ทำการศึกษาข้อเสนอว่าด้วยแนวทางการยกระดับ “มาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬา” ในประเทศไทย ซึ่งอธิบายว่า ก่อนเข้าแข่งขันระดับการแข่งขัน อาจเป็นการทำกีฬาเพื่อมวลชน โดยเน้นการพัฒนาขึ้นไปจากระดับรากหญ้า ร่วมกับการส่งเสริมองค์ประกอบอื่น ๆ ให้เอื้อต่อการเล่นกีฬา เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วม ได้อย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และอาศัยการบังคับใช้ “มาตรฐานวิชาชีพครูแห่งชาติ” เพื่อให้ครูพลศึกษาทำหน้าที่เป็นกลไกของรัฐ ในการปลูกฝังพื้นฐานการกีฬาที่มีคุณภาพตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านพลศึกษา ตั้งแต่ภายในรั้วโรงเรียน เพื่อให้การกีฬาไปสู่ระดับความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ ประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืนเช่นเดียวกับสหรัฐอเมริกา ที่นับวันจะยิ่งพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจาก มาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้ฝึกสอนกีฬา มีความสนใจไปยังนักกีฬา เพื่อเสริมสร้างความเป็นนักกีฬาอาชีพ ตลอดจนผลักดันให้ประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติ ต่อไป สำหรับประเทศไทย มาตรฐานวิชาชีพของผู้ฝึกสอนกีฬา ยังไม่มีประกาศใช้อย่างเป็นทางการเป็นเพียงขั้นตอนของการพัฒนา และยังคงจำเพาะอยู่แค่กีฬาฟุตบอล เท่าที่จัดทำมาตลอดช่วง พ.ศ. 2551-2555 ล้วนมีสถานะเป็นเพียง “คู่มือ” ซึ่งเป็น

ข้อมูลที่จะนำไปปฏิบัติซึ่งพัฒนาขึ้นสำหรับเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดบริการและไม่มีสถาบันทางกฎหมายทั้งสิ้น

นพพร จันทรนำชู, คุณัตว์ พิธพรชัยกุล, นกสรณี ละไพจิตร, และ นรินทรา จันทร (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล แอ็นด์บอล และวู้ดบอล (Wood Ball) สำหรับประเทศไทย ได้เก็บผลการวิจัยด้วยวิธีเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬา จำนวน 3 รอบ ได้สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬา ดังนี้

1.สมรรถนะทั่วไป (Generic Competencies) สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา หมายถึง คุณสมบัติทั่วไปของผู้ฝึกสอนกีฬาควรมีในการเข้าสู่วิชาชีพทางการกีฬา เพื่อให้บรรลุความสำเร็จขององค์กร และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างจากบุคลากรขององค์กรอื่น เป็นความสามารถพิเศษเฉพาะของแต่ละองค์กรเท่านั้น

2.สมรรถนะหลัก (Core Competencies) สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะในวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาที่รับผิดชอบที่จำเป็นต้องมีเพื่อให้การปฏิบัติงานให้บรรลุ และเป็นคุณลักษณะที่บุคลากรทางการกีฬาในทุกตำแหน่งในกลุ่มงานเดียวกันต้องมี สามารถแสดงลักษณะเฉพาะของบุคคล จำแนกแยกแยะผู้ที่มีผลงานดีเด่น ปานกลาง และสูงออกจากกัน และเป็นสมรรถนะที่สั่งสมและอยู่กับบุคคล

3.สมรรถนะตามหน้าที่ (Functional Competencies) สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่รับผิดชอบตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือนกัน แต่ความสามารถตามหน้าที่ต่างกัน และหมายถึง สมรรถนะที่บุคคลที่ทำงานในสายงานใดต้องมีเพิ่มจากสมรรถนะหลัก มีลักษณะเป็นความรู้เฉพาะทาง และทักษะในการปฏิบัติหน้าที่หนึ่ง ๆ สามารถพัฒนาได้โดยการฝึกอบรมและจากประสบการณ์ทำงาน

พิพัฒน์ คนดี (2558) ได้ค้นคว้าศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล อาชีพได้สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันนี้ศาสตร์ทุกสาขา ได้นำเอาวิทยาการทางด้านเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อจัดระบบข้อมูลและพัฒนาวิชาการกันมาก วิทยาศาสตร์การกีฬาก็เช่นเดียวกัน เพื่อให้ระบบเครือข่ายได้ติดต่อกันอย่างใกล้ชิด และประสานงานการใช้ข้อมูลที่เป็นสากล การนำเอาโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อศึกษาถึงระดับของสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิต การฝึกทักษะกีฬาประเภทต่าง ๆ การวิเคราะห์

ความสามารถทางการเคลื่อนไหว การควบคุมน้ำหนักของร่างกายและการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อรายงานการแข่งขัน จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นมาก

2. ความรู้ทางด้านสรีรวิทยาทางการกีฬา สรีรวิทยาทางการกีฬาเป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงหน้าที่การทำงานที่เกิดขึ้นกับระบบต่าง ๆ ของร่างกาย ระหว่างและหลังการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย และผลของการออกกำลังกายต่อกระบวนการทางสรีรวิทยา เพื่อนำหลักการทางสรีรวิทยาของมนุษย์ในการกีฬา ไปพัฒนาสมรรถนะสูงสุดของนักกีฬาให้ความเป็นเลิศและชัยชนะในที่สุด

3. ความรู้ทางด้านชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา การนำวิศวกรรม และเทคโนโลยีการกีฬา เป็นการนำเอาวิชาที่ทันสมัยในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา โดยนำมาประยุกต์ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และหาวิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพทางทักษะและเทคนิค และสมรรถภาพทางกายสูงสุด

4. ความรู้ทางด้านโภชนาการทางการกีฬา ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารอาหารในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่ว่าจะเป็นสารอาหารประเภท คาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมัน เกลือแร่ วิตามิน น้ำและอาหารเสริม นับได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญ อีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้ให้นักกีฬาก้าวขึ้นไปสู่ความเป็นเลิศได้นักกีฬาที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องของการจัดโปรแกรมอาหาร อาหารที่เพิ่มสมรรถภาพทางกายและการควบคุมน้ำหนักของร่างกายได้เป็นอย่างดีจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแล้ว ก็เป็นที่เชื่อแน่ว่าความเป็นเลิศทางการกีฬาก็อยู่ไม่ไกลเกินความตั้งใจ

5. ความรู้ทางด้านจิตวิทยาการกีฬา จิตวิทยาทางการกีฬา เป็นศาสตร์ที่ศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่ ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ชม เพื่อนนักกีฬา ตลอดจนสภาพแวดล้อมและปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อนักกีฬา รวมทั้งการนำหลักการทางจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมกีฬา เพื่อช่วยให้นักกีฬามีความมุ่งมั่นและมีความสามารถสูงขึ้น ผู้ฝึกสอนกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา นำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ เช่น การสร้างจิตภาพ (Imagery) ซึ่งเป็นเทคนิคที่นิยมใช้กันมาก

6. ความรู้ทางด้านเวชศาสตร์ทางการกีฬา เวชศาสตร์ทางการกีฬาเป็นการครอบคลุมความรู้ที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและการดูแล การเจ็บป่วยจากการกีฬา รวมไปถึงการรวบรวมเอาความรู้ทางด้านการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬามีสมรรถภาพทางกายสูงสุดพร้อมที่จะทำการแข่งขัน ขณะเดียวกันมีการป้องกันการบาดเจ็บจากการบาดเจ็บจากกีฬา การวินิจฉัย ตลอดจนการฟื้นฟูสภาพร่างกาย และจิตใจ สามารถกลับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาได้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่าง

ยิ่งเรื่องของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสวมใส่ด้านการบำบัดรักษาเป็นการนำเอาวิธี และเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมารักษาให้นักกีฬา กลับคืนสู่สภาพปกติได้มากที่สุด

อีกทั้งได้ให้ความหมายของบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาไว้ว่า เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจ รอบรู้สูงในเรื่องของกีฬาประเภทนั้น ๆ มีความชำนาญและกว้างขวางพอต่อการกีฬาที่ทำ มีอำนาจ บทบาทในการควบคุมดูแล ประสานงาน และกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ต่อนักกีฬาและทีม การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงเป็นผู้วางแผนกำหนดแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการฝึกซ้อม และแข่งขันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศรีปริญา ฐประจาง (2561) ได้ศึกษาปัจจัยเกื้อหนุนที่มีอิทธิพลต่อการบริหารการพัฒนาฟุตบอลเยาวชนเพื่อการอาชีพได้ผลการวิจัยว่า ปัญหาและอุปสรรคที่เยาวชนพบในการเล่นฟุตบอล ระบุว่า ขาดผู้ฝึกสอนกีฬา (ครูฝึกสอนฟุตบอลเยาวชน) ขาดความรู้ที่เล่นเป็นทีม มีอุบัติเหตุหกล้ม แขนหัก ไม่มีข่าวสารเชื่อมต่อระหว่างกัน และพบว่า ต้องหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมาสอนและ พัฒนาส่งเสริมให้ถูกต้องและถูกวิธี ให้ความรู้ที่ถูกต้องตามหลักสากล ส่งเสริมสนับสนุนที่ยั่งยืนและสม่ำเสมอ ปรับศักยภาพของผู้ฝึกสอนกีฬา (ครูฝึกสอนฟุตบอลเยาวชน) ก่อนผู้ฝึกสอนกีฬา (ครูฝึกสอนฟุตบอลเยาวชน) ที่ดีต้องมีความรู้ในการพัฒนานักกีฬายาวจริงจัง การปูพื้นฐานฟุตบอลและการเข้าใจของกีฬาฟุตบอล และคำวามุ่งมั่น พยายามแนวทางในการบริหารพัฒนาต่อไปในอนาคต

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Vukovich (2009) ได้ทำการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับครู ผ่านการใช้การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเชิงคุณภาพและการประเมินเชิงบรรยาย และได้ตรวจสอบคุณลักษณะที่สำคัญของโค้ชที่มีประสิทธิภาพคุณลักษณะเหล่านี้ช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างโค้ชกับครูและนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนในเชิงบวก ผลวิจัยได้แสดงคุณลักษณะ 6 ประการระหว่างความสัมพันธ์โค้ชกับครู 1. การตอบสนองด้วยความเคารพ 2.การสร้างความสัมพันธ์ 3.การแสดงให้เห็นถึงความรู้ทางวิชาชีพ 4.การแสดงความเชื่อมั่น 5.การให้ข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำ และ 6.การแสดงความห่วงใยและการเปิดกว้างทางความรู้ แม้ว่าการศึกษานี้จะดำเนินการในกลุ่มนักการศึกษาขนาดเล็ก แต่ก็ให้ความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณลักษณะที่จำเป็นของโค้ช

Frost (2009) ได้ทำการค้นคว้าการระบุลักษณะเฉพาะ (คุณภาพและความสามารถ) ของโค้ชกีฬาที่ประสบความสำเร็จซึ่งโค้ชคนอื่น ๆ สามารถ ช่วยในการปรับปรุงประสิทธิภาพของ

โค้ชที่ศึกษา โค้ชของโรงเรียนมัธยม 15 คนได้ทำการสำรวจคุณสมบัติที่เป็นไปได้ทั้งหมด 17 รายการโดยมีอันดับ 1-5 มีการตอบที่ใกล้เคียงกัน มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 90 คือ คุณภาพของการปฏิบัติงาน, การสื่อสารกับนักกีฬา, การสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา, การพัฒนาทักษะของนักกีฬา และมีความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬานั้น ๆ โค้ชที่ต้องการที่จะประสบความสำเร็จอาจเน้นการฝึกซ้อมไปตามคุณลักษณะเหล่านี้ ดังรายละเอียดดังนี้

1.คุณภาพของการปฏิบัติรวมถึงเนื้อหาของการฝึกซ้อมการปฏิบัติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงสถานการณ์การฝึกซ้อม รวมถึงเนื้อหาแต่ไม่จำกัดเฉพาะทักษะ การสอนจำเป็นที่จะต้องถ่ายทอดความรู้ (ข้อมูล) และการปรับเงื่อนไข คุณภาพของการปฏิบัติยังสะท้อนความถี่และระยะเวลาในการฝึก ความถี่ของการฝึกซ้อมเป็นทีมหรือเป็นบุคคลในขณะที่ระยะเวลาคือระยะเวลาการฝึกซ้อมครั้งสุดท้าย โค้ชต้องตัดสินใจว่านักกีฬาควรฝึกฝนบ่อยแค่ไหนและนานแค่ไหนเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เวลาของการฝึกซ้อมจะส่งผลต่อคุณภาพของพวกเขา ดังนั้นโค้ชจะต้องฝึกซ้อมตามฤดูกาลด้วย ในช่วงต้นฤดูกาล การฝึกซ้อมจะสั้นลงและเน้นการปรับสภาพ ระหว่างการฝึกซ้อมในฤดูกาลจะยาวนานกว่า

2.การสื่อสารสำหรับโค้ชการสื่อสาร หมายถึงการชี้แจงต่อนักกีฬา การได้รับคำชมเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จของผู้เล่น ความสามารถของโค้ชในการถ่ายทอดความรู้ (ข้อมูล) มีผลต่อผลลัพธ์ของการแข่งขันทั้งฤดูกาล การสื่อสารก็เป็นถนนสองทาง โค้ชที่ประสบความสำเร็จสามารถตีความคำติชมที่พวกเขาได้รับจากผู้เล่น (และคนอื่น ๆ) และใช้คำติชมในการตัดสินใจ คำติชมอาจส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนเล็กน้อยหรือรุนแรงหรือไม่มีเลยก็ได้ การสื่อสารและข้อเสนอแนะบางครั้งอาจไม่ใช่ทางวาจา โค้ชและผู้เล่นมักจะจำสภาพจิตใจของกันและกันได้ง่าย ๆ โดยการสังเกตพฤติกรรมและท่าทาง หากลักษณะของพวกเขา รวมถึงทักษะในการสื่อสารพวกเขาสามารถใช้เป็นตัวชี้นำพฤติกรรมของตัวนักกีฬาเพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้

3.แรงจูงใจนักกีฬาความสามารถในการกระตุ้นให้นักกีฬาเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ที่ไม่ใช่โค้ชทุกคนมี ความสามารถที่เข้าใจยากเป็นแรงจูงใจนักกีฬาเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนระหว่างโค้ชที่ประสบความสำเร็จซึ่งใช้มันเพื่อช่วยให้นักกีฬาเล่นได้อย่างเต็มศักยภาพ จำนวนผู้เล่นที่สร้างแรงจูงใจอาจต้องการจากโค้ชขึ้นอยู่กับระดับของความสามารถและความปรารถนาของพวกเขา แต่ความปรารถนาและความสามารถในระดับสูงไม่ได้รับประกันความสำเร็จ

4.การพัฒนาทักษะการกีฬาของนักกีฬาในกีฬาทุกประเภททุกระดับประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐาน ในช่วงปีแห่งพัฒนาการของนักกีฬาการฝึกฝนซ้ำ ๆ เป็นสิ่งจำเป็น

จุดประสงค์ของการทำซ้ำทักษะในระหว่างการฝึกคือการใช้ในการระหว่างการแข่งขันเป็นนิสัยที่ทำอย่างเป็นธรรมชาติและไม่มีความคิดอย่างมีสติ โค้ชที่ประสบความสำเร็จ (และครู) รู้ลำดับหรือความก้าวหน้าซึ่งทักษะพื้นฐานอาจจะสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด มีการสอนทักษะที่ง่ายขึ้นก่อนในระดับการเล่นส่วนทักษะที่ยากขึ้นจะถูกสอนในระดับการเล่นที่สูงขึ้น

5.มีความรู้ด้านกีฬาโค้ชควรรู้เกี่ยวกับกีฬาของเขาหรือเธอให้มากที่สุดเพราะความรู้เกี่ยวกับกีฬาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ความรู้ดังกล่าวสามารถได้รับการศึกษาและประสบการณ์ แต่ความรู้นี้เป็นมากกว่าแค่การรู้กฎและข้อบังคับ นอกจากนี้ยังเป็นความสามารถในการใช้ทรัพยากรทั้งหมดเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง

Bayansalduz, Afyon, Kepoglu, Dalli, และ Mulazimoglu (2014) ได้ทำการศึกษการตรวจสอบลักษณะความเป็นผู้นำของโค้ชฟุตบอล จำนวน 166 คน ของโค้ชฟุตบอลในจังหวัด Mugla ที่เข้าร่วม การแข่งขัน Mugla SitkiKocman University ในปี 2014 ของสหพันธ์ฟุตบอลตุรกี (Turkish Football Federation-TFF) จัดโดยสมาคมพัฒนาโค้ชฟุตบอลตุรกี (Turkish Football Coaches Association - TFCA) ทุกสองปี และเข้าร่วมในรูปแบบการวิจัยโดยสมัครใจ ตัวอย่างแบบสอบถามเป็นแบบถามการเป็นผู้นำ (Self-Leadership Questionnaire-SLQ) ที่พัฒนาโดย Anderson และ Prussia (1997) และใช้แบบฟอร์มข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดทำขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้เป็นปัจจุบันเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย การทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญถูกนำมาใช้เพื่อทดสอบว่าทัศนคติการเป็นผู้นำของโค้ชแตกต่างกันในแง่ของระดับใบอนุญาต ระยะเวลาในการทำงาน และระดับความพึงพอใจในวิชาชีพ จากผลการวิจัย คุณลักษณะความเป็นผู้นำของโค้ชฟุตบอลนั้นสูงกว่าค่าเฉลี่ยและไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติของผู้นำโค้ชฟุตบอลในแง่ของระดับใบอนุญาต ($p > 0.005$) ในขณะที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านความยาวในการทำงาน ($p < 0.005$) ดังนั้นโค้ชทีมฟุตบอลที่มีประสบการณ์ยาวนานจะมีทัศนคติในการเป็นผู้นำสูงกว่าโค้ชคนอื่น ๆ

Rathwell, Bloom & Loughhead, (2014) ได้ทำการศึกษาทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับ การรับรู้ของหัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬาเกี่ยวกับบทบาทการคัดเลือกและการพัฒนาผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬา ระบุว่าหัวหน้าผู้ฝึกสอนจะจ้างผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่ซื่อสัตย์และมีความรู้ด้านกีฬาฟุตบอลอย่างกว้างขวางซึ่งต้องมีทักษะฟุตบอลในตนเอง เพื่อนำมาพัฒนานักกีฬาร่วมกับหัวหน้าผู้ฝึกสอน ข้อมูลที่ได้รับการสัมภาษณ์ของหัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในมหาวิทยาลัยแคนาดา 6 คนที่ประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยระบุว่าหัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬาต้องการจ้างผู้ช่วยที่จงรักภักดีและมีความรู้ด้านกีฬาฟุตบอลอย่างกว้างขวางซึ่งจะช่วยเสริมความสามารถของหัวหน้าผู้ฝึกสอน เมื่อ

ได้รับการว่าจ้างจากหัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจะช่วยพวกเขาในการสรรหาผู้จัดการทีมใหญ่และนักกีฬาที่กำลังพัฒนา เพื่อช่วยเพิ่มความก้าวหน้าในอาชีพของพวกเขา ผ่านผู้ให้คำปรึกษาส่วนตัวซึ่งรวมถึงการได้รับแหล่งความรู้ภายนอก เช่นค่ายฟุตบอลและการประชุมผู้ฝึกสอนกีฬา ผลลัพธ์เหล่านี้เป็นหนึ่งในความจริงเชิงประจักษ์ของการรับรู้ของหัวหน้าโค้ชเกี่ยวกับการจ้างงานและการพัฒนาหัวหน้าผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬาในอนาคต

Karim & Nadzalan (2017) ได้ทำการศึกษาผู้ฝึกสอนฟุตบอลในประเทศมาเลเซีย ในหัวข้อ การพัฒนาความรู้ของโค้ชฟุตบอลที่ได้รับการรองรับในประเทศมาเลเซีย และได้ศึกษากับผู้ฝึกสอนฟุตบอลที่มีใบอนุญาตในระดับ A B และ C โคลเซนส์ ซึ่งได้กระบวนความรู้ใหม่นำไปใช้ในการพัฒนาทักษะผู้ฝึกสอนฟุตบอล พบว่ามี 7 หัวข้อได้แก่ 1. หลักสูตรการฝึกสอนและการศึกษาอย่างเป็นทางการของผู้ฝึกสอนฟุตบอล 2. ประสบการณ์ในประเทศและต่างประเทศ 3. การเรียนรู้จากวิดีโอและเกมการเล่น 4. การเรียนรู้จากบุคคลที่ประสบความสำเร็จและคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง 5. การทดลองและการแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดในการฝึกสอนฟุตบอล 6. การประชุมกลุ่มเพื่อหาข้อผิดพลาดภายในทีม 7. ประสบการณ์ที่ผ่านมา เพื่อแนะนำการฝึกซ้อมว่าควรเป็นไปอย่างไร จุดสนใจหลักของการศึกษาคือการแสดงความกว้างและความลึก จำเป็นต้องรู้ว่าสิ่งที่พวกเขาต้องทำ จะต้องครอบคลุมในวงกว้าง ช่วงไหนควรฝึกอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับระดับการพัฒนา โค้ชจะต้องรู้วิธีปรับสภาพนักกีฬาอย่างปลอดภัย พวกเขาต้องรู้วิธีแยกใช้การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและวิธีการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ของเกม แต่ความรู้เพียงอย่างเดียวไม่รับประกันความสำเร็จ แต่เป็นสิ่งสำคัญที่โค้ชจะต้องเข้าใจว่าเมื่อไหร่ ที่ไหน และวิธีการใช้แบบฝึกอย่างมีประสิทธิภาพ โค้ชจะต้องมีทักษะในการสื่อสารและทักษะการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้ส่งผ่านไปยังผู้เล่น โค้ชจะต้องมีทั้งความรู้ในสิ่งที่จำเป็นต้องมีความรู้และวิธีการพัฒนาฐานความรู้เหล่านี้

Üzüm (2018) ในการศึกษาการรับรู้ของนักกีฬาต่อพฤติกรรมและทักษะของโค้ชเกี่ยวกับกีฬาของพวกเขา เป็นการตรวจสอบการรับรู้ของนักกีฬาเกี่ยวกับพฤติกรรมและทักษะของโค้ชในด้านความรู้ ทักษะความเป็นธรรมและลักษณะเฉพาะของโค้ช พบว่า คุณลักษณะบางอย่างของโค้ชมีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักกีฬายาและนักกีฬานกบินทั้งในด้านคุณลักษณะของโค้ชความรู้และทักษะ การวิเคราะห์เพิ่มเติมชี้ว่าเพศหญิงมีคะแนนสูงกว่าเพศชายทั้งสองด้าน ในแง่ของระดับการฝึก การรับรู้คุณลักษณะเฉพาะของโค้ชมีคะแนนสูงกว่าเมื่อสมัครเล่น นอกจากนี้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาความสัมพันธ์ระหว่างอายุโค้ชกับความรู้และด้านทักษะ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทางกลับกันตัวแปร เช่น

อายุนักกีฬาผลการดำเนินงานกีฬาระดับการศึกษาประเภทกีฬาและเพศของโค้ชสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาของโค้ชไม่ได้แสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Üzüm, Karlı, & Yıldız (2018) ได้ทำการศึกษาและสรุปการรับรู้ทัศนคติและพฤติกรรมของโค้ช ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือการพัฒนารูปแบบ ซึ่งจะทำหน้าที่ในการกำหนดวิธีการรับรู้ทัศนคติและพฤติกรรมของโค้ช ในส่วนที่ชื่อว่า การรับรู้ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน “Perceived Coach Attitudes and Behaviors Scale” (PCABS) ได้รับการพัฒนาผ่านกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงการวิเคราะห์เชิงสำรวจและยืนยันปัจจัย หลังจากกระบวนการทบทวนวรรณกรรมในระยะเริ่มต้นทำการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย จากกระบวนการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายได้รวบรวมรายการ 61 รายการและหลังจากรวบรวมความคิดเห็นและคำวิจารณ์ของผู้เชี่ยวชาญในด้านภาษาและวิทยาศาสตร์การกีฬารูปแบบสุดท้ายของส่วนรูปแบบที่ถูกสร้างขึ้น การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ “The exploratory Factor Analysis” (EFA) ของนักกีฬาจำนวน 200 คนเปิดเผยโครงสร้างประกอบด้วย 25 รายการ และ 3 ด้านย่อย ต่อจากนั้น การวิเคราะห์ปัจจัยยืนยัน “Confirmatory Factor Analysis” (CFA) ดำเนินการจากนักกีฬา 266 คน ยืนยันความถูกต้องของโครงสร้างของรูปแบบประกอบด้วย 24 รายการและ 3 ด้านย่อย ด้านย่อยแรกชื่อ “คุณสมบัติลักษณะ” ซึ่งมีค่าความสอดคล้องภายในเท่ากับ 0.88 ด้านย่อยที่สองชื่อ “การสะสมความรู้และทักษะ” มีค่าความสอดคล้องภายในเท่ากับ 0.86 ส่วนด้านย่อยสุดท้ายที่ชื่อว่า “ความยุติธรรม” ที่มีค่าความสอดคล้องภายในเท่ากับ 0.56 โดยสรุปการวิเคราะห์พบว่า “การรับรู้ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน” มีรูปแบบในการวิเคราะห์ด้วยกัน 3 รูปแบบคือ คุณลักษณะการมีประสบการณ์ในด้านความรู้และทักษะ และมีความยุติธรรม หากในการศึกษาเพิ่มเติมสามารถขยายขอบเขตโดยการเพิ่มด้านย่อยใหม่และรายการที่ครอบคลุมคุณสมบัติของโค้ช เช่น ความเป็นผู้นำการกำหนดเป้าหมายการทำงานตามแผน มีระเบียบวินัยและอื่น ๆ อีกมากมายสามารถพัฒนาได้มากขึ้นในการวัดทัศนคติและพฤติกรรมของโค้ชตามสถานการณ์นั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเชิงคุณภาพในทางพลศึกษาที่มีการศึกษาน้อยมากจึงเป็นที่น่าสนใจของผู้วิจัยที่จะนำวิธีการเชิงคุณภาพมาศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพซึ่งผู้วิจัยสนใจศึกษาในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับนักกีฬาฟุตบอลในตำแหน่ง กองหน้า กองกลาง กองหลัง ผู้รักษาประตู หัวหน้าทีม และผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ และนำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์แบบอุปนัย (Inductive Analysis)

กลุ่มตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นนักกีฬาฟุตบอลจำนวน 20 คน และผู้ฝึกสอนจำนวน 4 คน ซึ่งเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในปัจจุบันการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง โดยมีเงื่อนไขว่ากลุ่มตัวอย่างทุกคนยังคงสภาพเป็นนักกีฬาฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 4 มหาวิทยาลัย มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นผู้ฝึกสอนในปัจจุบันและมีประสบการณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างน้อย 1 ปี ก่อนเริ่มดำเนินการวิจัยกลุ่มตัวอย่างทุกคนลงลายมือชื่อในหนังสือแสดงความยินยอมและยินดีให้สัมภาษณ์ ตลอดจนให้ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลในแต่ละปีการศึกษาระหว่างเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ต้องการและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในหัวข้อของผู้วิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีความสนใจต้องการศึกษาค้นคว้าคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ ทั้ง 4 มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยเห็นว่านักกีฬาฟุตบอล และผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล สามารถเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีความเหมาะสมและน่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสามารถติดต่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลได้ เพราะปัจจุบันผู้วิจัยได้ทำงานเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลทั้งในด้านผู้ฝึกสอนเองหรือในด้านผู้ช่วยผู้ฝึกสอนหรือแม้กระทั่งนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำทีม และได้มีโอกาสพูดคุยทำความรู้จักกับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนหลาย ๆ ท่านและส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลมาหลายปี ทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลชั้นนำหลายท่าน น่าที่จะบอกคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มี

ประสิทธิภาพได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ตัดสินใจเลือกนักกีฬาฟุตบอลและผู้ฝึกสอนของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 4 สถาบันในเขตภาคเหนือ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกตและพูดคุยกับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนท่านอื่น ๆ ตามมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทุกคนยินดีที่จะให้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการอนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตการณ์ฝึกซ้อม หรือการตอบคำถามต่าง ๆ ก็ตาม โดยผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยส่งให้กับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 4 มหาวิทยาลัย ก่อนล่วงหน้าแล้ว หลังจากนั้นผู้วิจัยได้พูดคุยและได้รับความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง จึงนัดพบนักกีฬาฟุตบอลและผู้ฝึกสอนที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการ พร้อมทั้งมอบ เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย (Participant Information Sheet) และหนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย (Informed Consent Form) ให้กลุ่มตัวอย่างได้อ่านก่อนที่จะเซ็นยินยอมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งแจ้งผลการขอจริยธรรมสำหรับโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ หมายเลขโครงการ SWUEC-G-058/2562X ให้กลุ่มตัวอย่างตรวจสอบก่อนการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการแบบมีโครงสร้าง (structured Interview) โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 6 คน แยกตามตำแหน่ง กองหน้า กองกลาง กองหลัง ผู้รักษาประตู หัวหน้าทีม และผู้ฝึกสอนของแต่ละสถาบัน ที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลและผู้ฝึกสอนจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 4 สถาบัน รวมทั้งหมด 24 คน โดยใช้การบันทึกเทปเสียงจากการสัมภาษณ์ สำหรับแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดนั้น ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้ในการศึกษานำร่อง (Field Test) กับกลุ่มนักกีฬาฟุตบอลและผู้ฝึกสอนที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นได้นำแบบสัมภาษณ์ไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

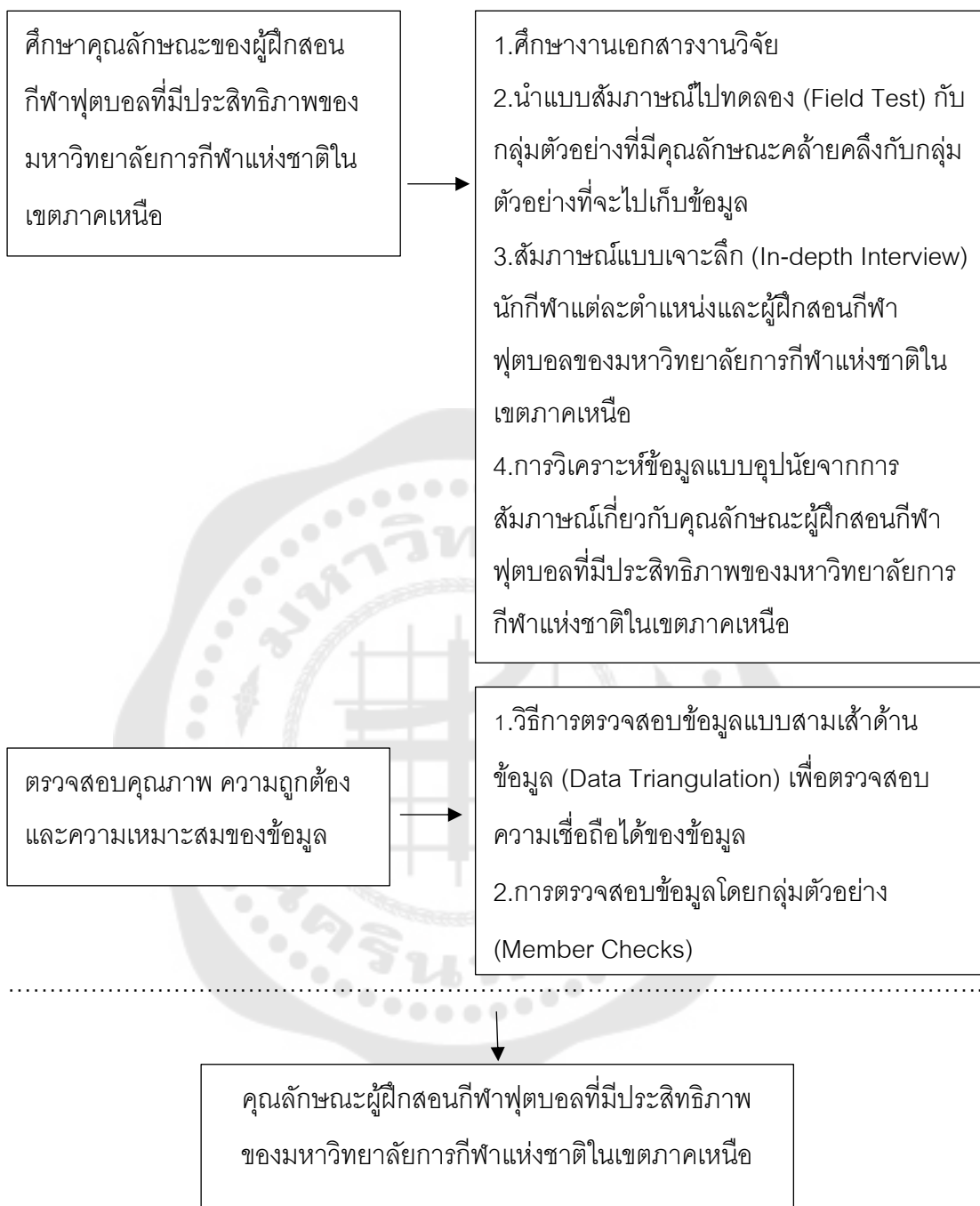
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทุกครั้ง ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกเทปเสียงการสัมภาษณ์ และนำเทปเสียงมาถอดความคำต่อคำ (Verbatim) เพื่อจัดทำสคลิปการสัมภาษณ์ สำหรับนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Inductive Analysis) ซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ เพื่อหาหัวเรื่องและหัวข้อที่เกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือการจำแนกประเภทข้อมูล (Sorting) การกำหนดหัวข้อ (Categorizing)

การกำหนดหัวเรื่อง และการตีความหรือแปลความหมายของข้อมูล(Interpreting) (สาลี สุภาภรณ์, 2550)

การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้วิธีตรวจสอบข้อมูลโดยกลุ่มตัวอย่าง (Member Checks) เป็นการขอให้กลุ่มตัวอย่างอ่านข้อมูลเพื่อตรวจสอบผลการถอดเทปอีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าผู้วิจัยไม่ได้ลงความเห็นเอง ถูกต้องตรงกับข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างให้สัมภาษณ์หรือไม่ จากนั้นใช้การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) เพื่อตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูลซึ่ง ตรวจสอบได้ 2 แหล่ง ได้แก่ แหล่งสถานที่ หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างสถานที่กันจะเหมือนกันหรือไม่ และ แหล่งบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไปข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้วิจัยไม่ได้ลงสรุปด้วยอคติส่วนตัวแต่อย่างใด หากพบความผิดพลาดก็ทำการแก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะสรุปเป็นผลการวิจัยต่อไป

สรุปขั้นตอนการทำวิจัย

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนในการทำวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ ของนักกีฬาฟุตบอล และผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ผู้เข้าร่วมการวิจัยมาจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ ทั้งหมด 4 จังหวัดได้แก่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตลำปาง มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตสุโขทัย และมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเพชรบูรณ์ ประกอบด้วยนักกีฬาฟุตบอลแยกตามตำแหน่ง กองหน้า กองกลาง กองหลัง ผู้รักษาประตู กัปตันทีมและผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 24 คน จาก 4 มหาวิทยาลัย

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูล

ลำดับ	ชื่อสมมุติ	อายุ	ตำแหน่ง	มหาวิทยาลัยการกีฬา วิทยาเขต
1	CMC	55	ผู้ฝึกสอนกีฬา	เชียงใหม่
2	CM1	23	กองหน้า	เชียงใหม่
3	CM2	23	กองกลาง	เชียงใหม่
4	CM3	20	ผู้รักษาประตู	เชียงใหม่
5	CM4	23	กองหลัง	เชียงใหม่
6	CM5	22	กัปตันทีม	เชียงใหม่
7	LMC	30	ผู้ฝึกสอนกีฬา	ลำปาง
8	LM1	22	กองหน้า	ลำปาง
9	LM2	21	กองกลาง	ลำปาง
10	LM3	20	ผู้รักษาประตู	ลำปาง
11	LM4	20	กองหลัง	ลำปาง
12	LM5	22	กัปตันทีม	ลำปาง
13	PBC	52	ผู้ฝึกสอนกีฬา	เพชรบูรณ์
14	PB1	20	กองหลัง	เพชรบูรณ์
15	PB2	20	ผู้รักษาประตู	เพชรบูรณ์

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อสมมุติ	อายุ	ตำแหน่ง	มหาวิทยาลัยการกีฬาวิทยาเขต
16	PB3	20	กองกลาง	เพชรบูรณ์
17	PB4	20	กองหน้า	เพชรบูรณ์
18	PB5	20	กัปตันทีม	เพชรบูรณ์
19	SUC	24	ผู้ฝึกสอนกีฬา	สุโขทัย
20	SU1	20	กองกลาง	สุโขทัย
21	SU2	20	กองหลัง	สุโขทัย
22	SU3	20	กองหน้า	สุโขทัย
23	SU4	20	กัปตันทีม	สุโขทัย
24	SU5	20	ผู้รักษาประตู	สุโขทัย

กลุ่มตัวอย่างทุกคนจะได้รับนามแฝงเพื่อไม่เปิดเผยตัวตนและข้อมูลทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างให้ไว้จะเก็บไว้เป็นความลับจากแบบสัมภาษณ์นักกีฬา 15 ข้อ และแบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล 3 ข้อ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีทั้งนักกีฬาและผู้ฝึกสอนจึงมีความหลากหลายในด้านความคิด และมีทัศนคติ ยิ่งไปกว่านั้นการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาจจะไม่ง่ายเลย ซึ่งจะแตกต่างจากผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอย่างเดียว เพราะการเป็นผู้ฝึกสอนและอาจารย์ในเวลาเดียวกันมีศาสตร์และศิลป์มากมายที่เข้ามาเกี่ยวข้อง มิใช่มีเพียงแค่ความรู้แล้วจะสามารถทำได้ แต่ยังต้องมีอะไรอีกมากมาย ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือไว้หลายหัวข้อ จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ ได้ข้อเท็จจริงว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือควรมีคุณลักษณะ 3 ด้าน ได้แก่ 1.การครองตน 2.การครองคน และ 3.การครองงาน ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Inductive Analysis) แบบบันทึกพรรณนา แยกตามมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้ตั้งข้อมูลในตาราง 2-5 ดังนี้

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเชียงใหม่

คำหลัก	ผลการวิเคราะห์/สรุปข้อมูล
ด้านการเข้าร่วมอบรม	ผู้ฝึกสอนที่มีคุณลักษณะที่มีประสิทธิภาพในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาตินั้นจะต้องมีความรู้ด้านกีฬาฟุตบอลมากพอซึ่งความรู้ที่หาได้นั้นจะเป็นการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (FA Thailand) จัดขึ้นทุกปีและ
ทักษะด้านกีฬาฟุตบอล	ในแต่ละปีก็จะกำหนดว่ามีกี่ครั้งรวมถึงกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าร่วมอบรมอีกด้วยซึ่ง CMC ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการอบรมไว้ว่า “คนที่
คุณธรรมและจริยธรรม	เป็นครูอยู่แล้วที่เป็นอาจารย์อยู่แล้วในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ถ้าไปอบรม ไม่ว่าจะเป็นอบรมระดับ ซี-ไลเซนส์ บี-ไลเซนส์ เอ-ไลเซนส์ หรือ
การเป็นผู้ฟังที่ดี	โปร-ไลเซนส์ ไม่ว่าจะเป็นของสมาคมจัด หรือ ฟีฟ่าจัด เมื่อไปอบรมเราจะได้แนวทางในการทำทีมในการพัฒนาในเรื่องฟุตบอลให้กับ
การเป็นแบบอย่างที่ดี	นักกีฬา” และเมื่อมีความรู้ในการไปอบรมแล้วผู้ฝึกสอนก็ต้องมีทักษะฟุตบอลติดตัวมาด้วยในเบื้องต้น เพราะในการอบรมนั้นผู้
การบริหารจัดการ	ฝึกสอนก็ต้องปฏิบัติด้วยเช่นกัน ซึ่งทักษะนั้นก็จะสามารถนำมาสอนให้กับนักกีฬาของเราให้เข้าใจมากขึ้น อีกอย่างที่สำคัญสำหรับผู้
การติดต่อประสานงาน	ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลก็คือการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬา การทำให้นักกีฬาเชื่อมั่นในตัวของผู้ฝึกสอนเอง การรับฟังความคิดเห็นของ
	นักกีฬารวมไปถึงการให้คำแนะนำหากนักกีฬามีปัญหาทั้งในเรื่องกีฬาและเรื่องส่วนตัว การบริหารผู้ฝึกสอนก็ต้องรู้จักบริหารให้ได้ ทั้งในด้านการจัดการกีฬาฟุตบอลและเรื่องการติดต่อกับชุมชนใกล้เคียง ตามที่
	CMC ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ต้องมีทักษะฟุตบอล เลี้ยง ส่ง โหม่ง ยิงสามารถที่จะปฏิบัติให้นักกีฬาได้เห็นหรืออย่างน้อยเค้าก็ต้องเป็นอยู่
	บ้าง ถ้าไม่เป็นเลยความศรัทธาที่ได้ก็จะมองโค้ชจะไม่มี แล้วจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬาในมหาวิทยาลัย เช่น บอกว่าอย่าดื่ม
	เหล้า สูบบุหรี่ แต่โค้ชทำเอง เป็นต้น รู้เรื่องของการบริหารจัดการด้าน
	ฟุตบอลเป็นอย่างดี และเป็นนักประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็นของ
	นักกีฬา และสามารถเข้ากับชุมชน สังคม กับสื่อ กับผู้นำชุมชน กับ
	ผู้นำกีฬาของแต่ละมหาลัย แต่ละหมู่บ้าน แต่ละเขตพื้นที่ของตัวเอง

ตาราง 2 (ต่อ)

คำหลัก	ผลการวิเคราะห์/สรุปข้อมูล
	องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ผู้บริหารองค์กรในวิทยาเขตที่ตัวเองตั้งไว้ เพราะฉะนั้นเวลาการทำงานมันจะขับเคลื่อนแบบองค์รวมได้ ฟุตบอลมันไม่ใช่บริหารจัดการในสนามอย่างเดียว นอกสนามผู้ฝึกสอนก็ต้องบริหารจัดการด้วยในภาพรวม ถ้าไปบอกว่าจะสอนในเวลาราชการหรือรอบประมาณจากผู้บริหารเท่านั้นมันไปไม่ได้หรอก อย่างน้อย ๆ ถ้าคุณมีความสัมพันธ์กับผู้นำองค์กร บริษัทห้างร้าน หรือ องค์การบริหารส่วนตำบล ชุมชน เวลาเราขอความร่วมมือจากเขาหรือเขาขอความร่วมมือจากเรา บั๊จจัยเอื้ออะไรต่าง ๆ ก็ตามมา” ในด้านอื่น ๆ นั้นผู้ฝึกสอนก็ต้องสอนในด้านกีฬาและต้องสอนด้านอื่น ๆ ที่นักกีฬาควรที่จะนำไปใช้เพราะอย่าลืมว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลก็คืออาจารย์ ไม่ใช่ผู้ฝึกสอนอาชีพอย่างเดียว CMC ได้สัมภาษณ์ว่า “ผู้ฝึกสอนอาชีพกับผู้ฝึกสอนของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติมันแตกต่างกันเพราะฉะนั้น เราดูแลเหมือนกับลูก ลูกศิษย์ที่จะสร้างเขาให้เขามีพื้นฐานที่ไปได้ทั้งด้านการเรียนและกีฬาฟุตบอล ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจะต้องมีความรู้เรื่องของทักษะ ทฤษฎี มีความเสียสละ คุณธรรมจริยธรรม เป็นนักจิตวิทยา” สอดคล้องกับ CM1 และ CM2 ที่พูดว่า “ผู้ฝึกสอนกีฬาไม่ได้สอนแต่เรื่องฟุตบอลอย่างเดียว ก็จะสอนให้มีน้ำใจนักกีฬา อยู่กันแบบครอบครัว” และ “ผู้ฝึกสอนควรเข้าหานักกีฬามากๆ พูดคุยว่ามีปัญหาอะไร กล้าถามความคิดเห็นระหว่างนักกีฬากับผู้ฝึกสอนครับ” รวมไปถึงในเรื่องการสอนในเรื่องต่าง ๆ นอกเหนือกีฬาฟุตบอล CM2 พูดว่า “ผู้ฝึกสอนก็เหมือนไม่ใช่ผู้ฝึกสอน แต่ผู้ฝึกสอนบอกว่าเป็นเขาอาจารย์ ไม่ใช่สอนให้เล่นบอลเก่งอย่างเดียว แต่ต้องเป็นอย่างอื่นด้วย และนำไปสอนเด็กได้ด้วย”

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตลำปาง

คำหลัก	ผลการวิเคราะห์/สรุปข้อมูล
การถ่ายทอด	ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลนั้นไม่ใช่จะต้องมีความรู้และสามารถสอนได้เลย สิ่งหนึ่งที่สำคัญ คือการถ่ายทอดให้กับนักกีฬาได้เข้าใจในแบบฝึกหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้ฝึกสอนต้องการที่จะพัฒนานักกีฬา ซึ่งการถ่ายทอดนั้นก็ต้องถ่ายทอดทั้งในด้านกีฬาและด้านการดำเนินชีวิตของนักกีฬาด้วย LMC ได้กล่าวว่า “สิ่งแรกก็คือองค์ความรู้แล้ว
ตรงต่อเวลา	ก็การถ่ายทอดการสาธิตที่ให้เห็นภาพแล้วก็การแก้ปัญหาในลักษณะการฝึกซ้อมให้นักกีฬาเห็นภาพครับ ผู้ฝึกสอนต้องเข้าถึงนักกีฬา ผู้ฝึกสอนต้องมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้ฝึกสอนสามารถที่จะถ่ายทอดแล้วก็ให้ความรู้ในทิศทางที่ถูกต้องให้กับนักกีฬาค่ะ”
มีระเบียบวินัย	ทั้งนี้นอกจากการถ่ายทอดแล้วผู้ฝึกสอนเองก็ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับตัวนักกีฬาเอง หากอยากจะให้นักกีฬาพัฒนาไปในทิศทางที่ผู้ฝึกสอนกำหนดแล้ว ตัวของผู้ฝึกสอนเองก็ต้องทำให้เป็นแบบอย่าง LM3 ให้สัมภาษณ์ว่า “ผู้ฝึกสอนก็ต้องเป็นแบบอย่างให้กับนักกีฬา สามารถพัฒนาความรู้ที่ตนมีอยู่ให้นักกีฬาเห็นครับ แล้วก็ต้องที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬาค่ะ” รวมถึง LM4 ได้
เป็นแบบอย่างที่ดี	กล่าวสอดคล้องว่า “ผู้ฝึกสอนต้องเป็นคนตรงต่อเวลา มีระเบียบวินัย แล้วก็สร้างแรงบันดาลใจให้กับนักกีฬาด้วยครับ” LM5 ได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องว่า “ผู้ฝึกสอนต้องเป็นคนที่ระเบียบวินัยตรงต่อเวลาและมีความซื่อสัตย์ครับ” LM5 กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้
สร้างแรงบันดาลใจ	ฝึกสอนที่ดีว่า “ผู้ฝึกสอนที่มีคุณลักษณะที่ดีจะต้องมีระเบียบวินัยครับ ขยันหมั่นเพียร เพราะผู้ฝึกสอนก็จะต้องให้ความรู้กับนักกีฬาผู้ฝึกสอนก็ต้องหาความรู้อยู่เสมอครับ แล้วก็ต้องมีทักษะด้านกีฬาฟุตบอลบ้างครับ” ผู้ฝึกสอนที่นักกีฬาต้องการนั้นจะต้องเป็นผู้
มีทักษะด้านกีฬาฟุตบอล	ฝึกสอนที่สามารถนำนักกีฬาได้และสามารถพัฒนานักกีฬาให้ไปสู่เป้าหมายได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามผู้ฝึกสอนนั้นควรสอนในเรื่องที่นอกจากเรื่องกีฬาฟุตบอลด้วยเพื่อให้นักกีฬาสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องในสังคมต่อไป LM2 กล่าวว่า “ผู้ฝึกสอนต้อง

ตาราง 3 (ต่อ)

คำหลัก	ผลการวิเคราะห์/สรุปข้อมูล
	พยายามสอดแทรกแง่คิดต่าง ๆ และเป็นกันเองแล้วก็สอดแทรกเรื่องชีวิตประจำวันด้วยครับ” รวมถึง LM5 ที่ให้ความหมายที่คล้ายกันว่า “เป็นต้นแบบให้เราในการดำเนินชีวิตครับ มีระเบียบวินัย ให้ความรู้ สามารถชี้แนะแนวทางให้กับเราได้ครับ”

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเพชรบูรณ์

คำหลัก	ผลการวิเคราะห์/สรุปข้อมูล
มีความรู้ด้านกีฬาฟุตบอล	ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจะแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นหลักก็คือ การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาและการเป็นครูซึ่ง 2 อย่างนี้จะแยกออกจากกันไม่ได้ และแน่นอนหากจะให้ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ฝึกสอนอย่างเดียวเลยก็ไม่ได้ อีกฉะนั้น ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาและเป็นผู้ฝึกสอนที่ดี
เข้ารับการอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล	ให้กับนักกีฬาด้วย โดย PBC ได้กล่าวว่า “ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่จริงแล้วก็ต้องแบ่งเป็น 2 ประเด็นหลัก 1. เรื่องของการเป็นครูกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาซึ่ง 2 ตัวนี้ต้องมีอยู่ในตัวของคน ๆ นั้น เพราะว่าในความเป็นครูกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาถ้ามันจะแยกจากกันคงเป็นไปได้คงต้องประกอบหรือปัจจัยสำคัญที่ทำให้
เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตัวเอง	นักกีฬาประสบความสำเร็จผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นปัจจัยหลักเลยที่จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จหรือไม่” อย่างไรก็ตามการที่มี 2 บทบาทนั้นสิ่งสำคัญคือต้องมีเวลาให้กับกีฬาฟุตบอลมีใจรักกีฬาฟุตบอลและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตัวเองว่าขณะนั้นเป็นอย่างไร PMC พูดว่า “มันต้องมีเรื่องของเวลา จริง ๆ แล้วเรามีผู้ฝึกสอนเยอะแยะเลยนะครับ ที่มีความสามารถที่มีใจแต่ว่าเขาไม่ค่อยมีเวลา อาจจะเป็นเรื่องของบทบาทหน้าที่” PMC กล่าวเพิ่มเติมว่า “บทบาทหน้าที่ การงานเป็นผู้บริหารบ้าง มีงานอื่นบ้าง รวมถึงสภาวะของครอบครัวครอบครัวของผู้ฝึกสอนบางท่านลูกกำลังเล็ก รับ-ส่งลูกครับ” ซึ่งผู้ฝึกสอนต้องรู้จักการบริหารเวลาในสิ่งต่าง ๆ ให้เหมาะสม
ตรงต่อเวลา	

ตาราง 4 (ต่อ)

คำหลัก	ผลการวิเคราะห์/สรุปข้อมูล
เข้าใจนักกีฬาและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โภชนาการ	และสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือความรู้หรือองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่ได้จากการอบรมไคเซนส์ ซึ่งผู้ฝึกสอนเองก็ควรเรียนรู้เพราะความรู้ไม่มีสิ้นสุด PMC พูดว่า “ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้หรือองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลไม่ว่าจะเป็นระดับไหนก็ตาม ไม่ว่าจะเป็น C, B, A หรือระดับ T ก็ตามครับ แล้วก็นำความรู้ต่าง ๆ ที่ได้มาใช้กับกีฬาฟุตบอล และก็ข้อสำคัญก็ต้องพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องครับ ความรู้ตรงนี้นั้นไม่อยู่นิ่งมันสามารถเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเนะครับ” นอกจากสิ่งที่กล่าวมานั้น ผู้ฝึกสอนที่ดีก็ต้องรู้จักนักกีฬา เข้าใจนักกีฬา รู้ว่านักกีฬาคนนี้เล่นอย่างไร มีพฤติกรรมแบบไหนซึ่งผู้ฝึกสอน ต้องรู้จักการสังเกต พูดคุยและให้คำแนะนำนักกีฬาได้ด้วย เช่นกัน PB2 พูดว่า “อย่างแรกเลยครับขอให้ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ฟังที่ดี อันที่สองเข้าใจนักกีฬาครับและสามารถวางตำแหน่งได้ว่านักกีฬาคนนี้ควรอยู่ตรงไหน เล่นยังไง ต้องปรับแท็คติกอย่างไรให้ทีมมีประสิทธิภาพที่สุดครับ” และได้พูดเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนว่า “ผมมองว่าผู้ฝึกสอนบางคนต่อให้เก่งขนาดไหน แต่ถ้าไม่เข้าใจนักกีฬามันก็ไม่ดีครับ ผมเห็นบางท่านนะครับ ชอบมายืนตะโกนว่านักกีฬา คือบางครั้งคุณควรจะเข้าใจเด็กมากกว่า” ซึ่งจะคล้ายกับ PB3 ที่พูดว่า “ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องเข้าใจนักกีฬาให้มากที่สุดให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง รับฟังนักกีฬาทุกเรื่องครับ” และสิ่งที่สำคัญในการเป็นผู้ฝึกสอนแล้วนอกจากจะมีความรู้ ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้เรื่องอื่น ๆ สอนนักกีฬาได้ทุกเรื่องถึงจะไม่ใช่รู้มากแต่ก็ควรมีพื้นฐานอยู่บ้าง PB5 พูดว่า “ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องเป็นคนเก่งแล้วก็เข้าใจทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลครับ ทั้งด้านทักษะด้านตัวนักเตะด้วย โภชนาการด้วย มีความรู้หลาย ๆ ด้าน ไม่ใช่ว่าจ้างจะเป็นโค้ชอย่างเดียว พอถึงเวลาซ้อมก็จะซ้อมอย่างเดียวไม่ใช่ครับ จะต้องสอดแทรกความรู้ใหม่ ๆ ให้นักกีฬาด้วยครับ”

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตสุโขทัย

คำหลัก	ผลการวิเคราะห์/สรุปข้อมูล
เข้าร่วมการอบรมไลเซนส์	ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีความรู้ด้านกีฬาฟุตบอลซึ่งความรู้นี้ได้มาจากการอบรมไลเซนส์ ของสมาคมกีฬาฟุตบอลที่จัดขึ้นจุดประสงค์เพื่อสามารถพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยให้มีความรู้ ความสามารถเทียบกับ
การวางแผนการฝึกซ้อม	ต่างประเทศได้ เพื่อนำมาพัฒนานักกีฬาภายในประเทศให้พัฒนาในเวทีระดับโลก โดย SUC ได้กล่าวว่า “อย่างแรกคือผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องผ่านการอบรมที่มีคุณภาพ แล้วก็เป็นคนที่อยู่กับฟุตบอลจริง ๆ เข้าใจเกี่ยวกับฟุตบอล” โดยการอบรมในแต่ละระดับจะได้ความรู้ที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงเรื่องของการวางแผนการฝึกซ้อม ซึ่งการวางแผนการฝึกซ้อมก็เหมือนเป้าหมายซึ่งผู้ฝึกสอนจะต้องกำหนดเป้าหมายในแต่ละวันว่าจะให้นักกีฬาฝึกอะไร ฝึกอย่างไร และได้อะไรในแบบฝึกนั้น SUC ได้ให้เหตุผลเพิ่มว่า “ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพจะต้องเข้าใจแผนการฝึกซ้อม มีการวางแผนการฝึกซ้อม ตั้งแต่การฝึกซ้อมจนถึงการแข่งขัน ให้ความรู้
เป็นแบบอย่างที่ดี	นักกีฬาทั้งในและนอกสนาม ปรับแบบการสอนให้เด็กเข้าใจง่าย และรวดเร็วครับ” อย่างไรก็ตามผู้ฝึกสอนเองก็ควรมีทักษะฟุตบอล
เป็นผู้ฟังที่ดี	อยู่บ้างเพื่อให้การสาธิตเป็นไปด้วยความน่าเชื่อถือ โดย SU5 พูดว่า “ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้แน่น มีทักษะฟุตบอลมาก่อน มีทักษะในการสอน มีความสามารถในด้านกีฬาฟุตบอลด้วยครับ” เพื่อให้
ตรงต่อเวลา	นักกีฬาเชื่อมั่นว่าแบบฝึกนี้ผู้ฝึกสอนก็ทำได้เช่นกัน ทั้งนี้ผู้ฝึกสอนทุกคนก็ต้องรู้จักการวางแผนหรือการเป็นแบบอย่างที่ดี ทำตัวเป็นตัวอย่างให้นักกีฬาเรียนรู้ SU1 พูดว่า “ผู้ฝึกสอนต้องมีวินัยในตัวเองครับ เป็นแบบอย่างให้กับนักกีฬาด้วยครับ” ซึ่ง SU4 พูด
มีระเบียบวินัย	คล้ายกันว่า “ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลาให้มีความรู้ด้านกีฬาฟุตบอลกับนักกีฬาเยอะ ๆ ครับ” โดยในด้าน
มีทักษะฟุตบอล	ความรู้ที่ผู้ฝึกสอนต้องสอดแทรกเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้ให้นักกีฬาได้
มีความรู้ด้านกีฬาฟุตบอล	เรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันด้วย โดย SU2 พูดว่า “ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

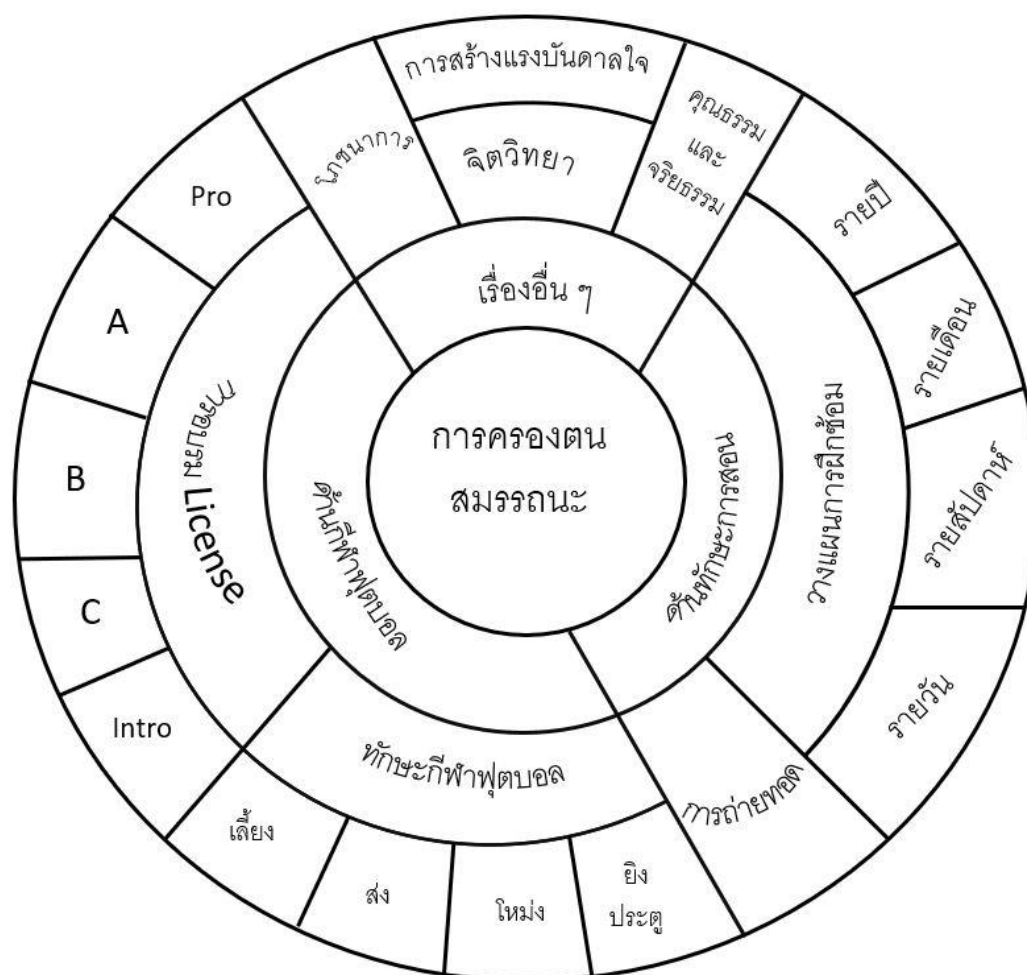
ตาราง 5 (ต่อ)

คำหลัก	ผลการวิเคราะห์/สรุปข้อมูล
	ต้องให้คำแนะนำเราได้ในทางด้านกีฬาฟุตบอลและในทางที่ด้านที่ไม่เกี่ยวกับฟุตบอลได้ครับ”

จากข้อมูลในตาราง 2-5 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

การที่จะเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพได้นั้นจะต้องประกอบไปด้วย 3 ด้านซึ่งในรายงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า ด้านการครองตน ด้านการครองคนและด้านการครองงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านการครองตน ตัวผู้ฝึกสอนสามารถที่จะประเมินตัวเองได้ว่าตัวเองขาดคุณลักษณะใดบ้าง เพื่อที่จะนำไปสู่การปรับตัวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เรื่องการครองตนเป็นหัวใจสำคัญโดยใจความสำคัญพบว่าผู้ฝึกสอนต้องมีสมรรถนะ ความเข้าใจในเรื่องของการเข้าร่วมการอบรมในระดับต่าง ๆ ดังนั้นหัวหน้าผู้ฝึกสอนหรือตัวผู้ฝึกสอนเองต้องผ่านการอบรมทั้งในระดับ Introductory, C License, B License, A License และสูงสุดคือ Pro License หากสถาบันหรือองค์กรที่ทำทีมฟุตบอลต้องการที่จะประสบความสำเร็จนั้น ควรต้องส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้าร่วมการอบรมดังกล่าวมากยิ่งขึ้น เพื่อต่อยอดในการวางแผนการฝึกซ้อมในแต่ละช่วงได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ จากผลการวิจัยที่ได้จากการสร้างแรงบันดาลใจเป็นเรื่องสำคัญซึ่งจะรวมถึงเรื่องจิตวิทยาทางการกีฬา อาจจะต้องมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ความรู้ในเรื่องจิตวิทยาการกีฬาที่รอบด้านมากขึ้น และที่สำคัญผู้ฝึกสอนต้องสามารถสอนเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม เรื่องการใช้ชีวิตนอกเหนือจากกีฬาฟุตบอลด้วยหลังจากที่นักกีฬาจบการศึกษาออกไปอยู่ในสังคมเพื่อให้สามารถเป็นนักกีฬาหรือบุคลากรด้านกีฬาที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป ด้านที่ 2 ด้านการครองคน หรือการควบคุมนักกีฬาหรือผู้ที่ทำงานด้านกีฬาฟุตบอลนั้น ผู้ฝึกสอนต้องรู้จักการสื่อสาร การให้คำปรึกษาและการเป็นผู้ฟังที่ดีก่อนที่จะตัดสินใจ รวมไปถึงการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างให้กับนักกีฬาและบุคลากรอื่น ๆ ภายในองค์กรและภายนอกองค์กรเชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอนด้วยกัน ด้านที่ 3 ด้านการครองงาน ซึ่งผู้ฝึกสอนสามารถที่จะรู้วิธีการจัดการกับเวลา เวลาไหนคือเวลางาน เวลาไหนคือเวลาฝึกซ้อม เวลาไหนคือเวลาของครอบครัว ผู้ฝึกสอนสามารถจัดการได้เป็นอย่างดี และส่วนของการประสานงานองค์กรหรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สามารถที่จะรู้ว่าการทำทีมฟุตบอลงบประมาณเป็นสิ่งสำคัญ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตต่าง ๆ อาจจะช่วยในการสนับสนุนในเบื้องต้นได้เพื่อให้ทีมฟุตบอลสามารถพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นต่อไป ซึ่งสามารถแยกรายละเอียดในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 การครองตน เป็นสมรรถนะสำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล โดยสามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพในด้านการครองตน

คุณลักษณะสำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลด้านที่ 1.การครองตน ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลทุกคนจะต้องคำนึงถึงเรื่องนี้เพราะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเพราะก่อนที่ผู้ฝึกสอนจะทำเรื่องอื่น ๆ ผู้ฝึกสอนก็ต้องรู้จักตนเองให้ดีก่อนเพื่อจะได้รู้ว่าตรงไหนที่ผู้ฝึกสอนขาดหรือต้องพัฒนาตรงจุดบกพร่องตรงไหน ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ความรู้ด้านกีฬาฟุตบอล จะประกอบด้วยความรู้ในด้านการเข้าร่วมอบรมในระดับไลเซนส์ ก็คือการรู้ถึงคุณลักษณะในสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรมี ซึ่งก็เหมือนกับก่อนที่จะพัฒนาผู้อื่นได้ สิ่งสำคัญคือเราก็ต้องพัฒนาตัวเองก่อน โดยเฉพาะในเรื่องพื้นฐานสำคัญที่เราต้องรู้ก่อนว่าผู้ฝึกสอนควรมีอะไรบ้าง และต้องปฏิบัติตัวอย่างไรการพัฒนาดังกล่าว ก็เป็นเหมือนการศึกษาตัวเอง และพยายามพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา ทางสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (FA Thailand) จึงเปิดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลไลเซนส์ (Football License Course) ตั้งแต่ Introductory Course, C- License ,B- License, A- License, Pro- License ตามที่สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ รับรองเพื่อพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ให้มีความรู้ในด้านฟุตบอลอย่างเต็มศักยภาพและถูกต้องไปในทิศทางเดียวกัน ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเชียงใหม่ (CMC) ได้อธิบายว่า

“คนที่เป็นครูอยู่แล้วที่เป็นอาจารย์อยู่แล้วในมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติถ้าไปอบรมไม่ว่าจะเป็นอบรมระดับ ซี-ไลเซนส์, บี-ไลเซนส์, เอ-ไลเซนส์ หรือโปร-ไลเซนส์ เมื่อส่งครูไปอบรมไม่ว่าจะเป็นของสมาคมจัด หรือ FIFA จัด เมื่อไปอบรมมันจะได้แนวทางในการทำทีมในการพัฒนาในเรื่องฟุตบอลให้กับนักกีฬา”

สอดคล้องกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเพชรบูรณ์ (PBC) ที่อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการฝึกอบรมของสมาคมกีฬาฟุตบอลว่า

“ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพต้องมีความรู้หรือองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลไม่ว่าจะเป็นระดับไหนก็ตาม ไม่ว่าจะเป็น C B A หรือระดับ T ก็ตาม แล้วก็นำความรู้ต่างๆ ที่ได้มาใช้กับกีฬาฟุตบอล และก็ข้อสำคัญก็ต้องพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง ความรู้ตรงนี้นั้นมันไม่อยู่นิ่งมันสามารถเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเนะครับ ทางผู้ให้สัมภาษณ์ได้กล่าวต่ออีกว่าไลเซนส์มันก็คือองค์ความรู้ซึ่งมันเป็นทฤษฎี ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เป็นระดับขั้นไม่ว่าจะเป็น T C B A PRO ถ้าไม่ผ่านองค์ความรู้ตรงนี้หรือองค์ความรู้ในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับฟุตบอลผมเชื่อว่าการพัฒนานักกีฬาของคุณมันไปได้อยู่แต่มันไปแบบช้า ๆ แบบเต่าซึ่งถามว่าองค์ความรู้ตรงนี้นั้นมาจากไหน จริง ๆ แล้วมันมาจากชาติตะวันตกทั้งนั้นแหละเนะครับ โดยที่เราไม่รู้หรอก ว่าใครเป็นคนคิดแต่เป็นองค์ความรู้ที่มันมีคนนำมาใช้แล้วประสบผลสำเร็จ อย่างนั้นโค้ชระดับสโมสร ระดับโลกเค้าถึง ใช้เรื่องของไลเซนส์ต่าง ๆ เป็นตัวคุมเพราะฉะนั้นมันเป็นอย่างนี้ที่จะต้องมีการอบรมแค่นั้นเอง”

ดังนั้นก่อนที่จะเราจะไปพัฒนาคนอื่นได้ ผู้ฝึกสอนก็ต้องพัฒนาตัวเองให้ได้ก่อน สำหรับตัวผู้ฝึกสอนก็ต้องรู้จักวิเคราะห์ตัวเองอยู่เสมอว่าตัวเองยังบกพร่องในเรื่องไหน ยังขาดในเรื่อง

อะไรบ้าง แล้วหลังจากนั้นก็ต้องพยายามพัฒนาจุดนั้นขึ้นมาตรงไหนเป็นข้อเสียที่ต้องลดหรือตัดออกไป ซึ่งสอดคล้องกับ ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี (SUC) กล่าวว่า

“ไลเซนส์แต่ละการอบรมคนที่มาเป็นวิทยากรเขาจะบอกทุกอย่างในตัวผู้ฝึกสอนว่า ผู้ฝึกสอนขาดคุณลักษณะอะไรบ้าง ต้องมีคุณลักษณะอะไรบ้างในการเป็นผู้ฝึกสอนครับ”

ผู้ฝึกสอนเองก็ไม่ต่างกับนักกีฬา หากเราหยุดพัฒนาตัวเองเมื่อไหร่ ก็มีผู้ฝึกสอนคนอื่นที่พร้อมจะแซงตัวเราไปเช่นกันห้ามนักเตะน้ำเต็มแก้ว ผู้ฝึกสอนเองก็ห้ามเป็นน้ำเต็มแก้วเช่นกัน ต้องเรียนรู้เพื่อพัฒนาตัวเองเสมอ สอดคล้องกับผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี (PLC) กล่าวเพิ่มเติมว่า

“เมื่อเราไปอบรมการสอนเราจะได้เรียนรู้จากแต่ละที่และได้มาฝึกซ้อมให้นักกีฬากหากเรายังพัฒนาตัวเองไม่ได้การจะพัฒนาคนอื่นก็ทำไม่ได้เช่นกัน”

ผู้ฝึกสอนควรคำนึงว่าตรงไหนเป็นข้อดีที่ควรเก็บรักษาไว้ก็ต้องพยายามมองในจุดนั้นให้ออก บางครั้งหากเรามองตัวเองไม่ออก ก็ต้องลองปรึกษากับผู้อื่นเพื่อหาทางแก้ไขเพื่อให้เราพัฒนาตัวเองให้ดีที่สุด ผู้ฝึกสอนต้องพยายามพัฒนาอย่างต่อเนื่อง.และในขณะที่สอนนักกีฬา ผู้ฝึกสอนก็ควรมีทักษะด้านกีฬาฟุตบอล (Football Skills) อยู่บ้างไม่มากนักน้อยเพราะเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างที่ผู้ฝึกสอนต้องมี เพราะผู้ฝึกสอนกีฬาต้องสามารถลงมือทำเป็นตัวอย่างให้กับนักกีฬาได้ ซึ่ง ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี CMC ได้กล่าวไว้ว่า

“ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องมีทักษะฟุตบอล เลี้ยง ส่ง โหม่ง ยิง สามารถที่จะปฏิบัติให้นักกีฬาได้เห็นหรืออย่างน้อยเค้าก็ต้องเป็นอยู่บ้าง ถ้าไม่เป็นเลยความศรัทธาที่เด็กจะมองโค้ชจะไม่มี”

อย่างไรก็ตามถ้าพูดหรือสอนอย่างเดียวการเรียนรู้ของนักกีฬาก็จะไม่เข้าใจแบบเต็มร้อยนักกีฬาส่วนใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีที่สุด เกิดจากการลงมือทำของผู้ฝึกสอนทำให้นักกีฬาเป็นตัวอย่าง นั่นคือวิธีที่เข้าใจง่ายที่สุด และเป็นวิธีการถ่ายทอดที่ดีที่สุด เพราะหากผู้ฝึกสอนทำเป็นตัวอย่างให้นักกีฬาดูไม่ได้ นอกจากนักกีฬาจะไม่เข้าใจแล้ว มันจะทำให้นักกีฬาขาดความเชื่อถือในส่วนนี้ แต่อาจมีผู้ฝึกสอนบางคนที่ไม่ได้สามารถสอนหนังสือในมหาวิทยาลัยได้อย่างเดียว แต่ส่วนใหญ่ก็จะมีผู้ช่วยผู้ฝึกสอนมาคอยช่วยเหลือในส่วนนี้ ซึ่งอดีตนักฟุตบอล จะได้เปรียบในการทำให้นักกีฬาเป็นตัวอย่างผู้ฝึกสอนเองก็ไม่จำเป็นต้องเก่งขนาดเป็นนักเตะระดับตำนาน หรือ มีฝีเท้าสูง แต่สิ่งสำคัญคือต้องมีทักษะส่วนตัวเล็กน้อย มีความเป็นนักกีฬาอยู่ในตัว ซึ่งสอดคล้องกับนักกีฬามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี (LM5) ที่กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนว่า

“โค้ชก็ต้องให้ความรู้แก่นักกีฬาโค้ชก็ต้องหาความรู้อยู่เสมอครับ แล้วก็ต้องมีทักษะด้านกีฬาฟุตบอลบ้างครับ”

หากผู้ฝึกสอนปฏิบัติได้แล้วอย่างน้อยก็ให้นักกีฬาเห็นว่าเราก็มีทักษะ มีพื้นฐานที่จะไปถ่ายทอดให้นักกีฬาได้ หลายคนอาจจะถามว่า ทำไมผู้ฝึกสอนที่เก่งหลายคนต่างก็ไม่เคยเป็นนักเตะชื่อดังมาก่อน แต่ผู้ฝึกสอนเหล่านั้น ต่างก็มีความสามารถพอที่จะเล่นฟุตบอลได้ในระดับหนึ่ง และใช้ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนในการช่วยเหลือในการสาธิต อย่างน้อยหากผู้ฝึกสอนมีความสามารถมันก็จะง่ายต่อการถ่ายทอดหรือทำให้นักกีฬาเข้าใจ

2. ทักษะการสอน (Teaching Skills) หมายถึงความสามารถในการถ่ายทอด ในปัจจุบันอาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติหรือผู้ฝึกสอนของมหาวิทยาลัยแห่งชาติในทุกวันนี้มีหลายคนที่มีความรู้มากมาย รู้จักแทคติคฟุตบอลมากมายทั้งในด้านวิชาการและกีฬา มีประสบการณ์ ได้โอกาสไปเปิดโลกกว้างมากมายแต่บางคนก็ไม่สามารถนำมาถ่ายทอด หรือ สอนนักกีฬาให้เข้าใจได้ สิ่งสำคัญสำหรับผู้ฝึกสอนก็ต้องถ่ายทอดได้ ทำให้นักกีฬาเข้าใจในแบบการซ้อม เข้าใจแทคติคได้มากที่สุด ไม่ใช่ตัวผู้ฝึกสอนเข้าใจอยู่เพียงผู้เดียว จึงเป็นเหตุผลที่หลายครั้ง มีอดีตนักฟุตบอลชื่อดังหรือผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลมากมายในปัจจุบัน ทั้งที่เราเรียนรู้ฟุตบอลจากยอดผู้ฝึกสอนกีฬามากมายในสมัยค้าแข้ง แต่ไม่สามารถก้าวมาเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดีได้ เราเรียนรู้มามากก็จริง แต่เราไม่รู้ว่าวิธีที่จะถ่ายทอดให้ผู้อื่นนั้นทำอย่างไร การถ่ายทอดหรือการสอนที่สมบูรณ์แบบที่สุดคือการทำให้ผู้รับสารเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสาร ถ่ายทอดมากที่สุดซึ่ง ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตลำปาง (LPC) ได้อธิบายไว้ว่า

“การเป็นผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นสิ่งแรกก็คือองค์ความรู้แล้วก็การถ่ายทอดการสาธิตที่ให้เห็นภาพแล้วก็การแก้ปัญหาในลักษณะการฝึกซ้อมให้นักกีฬาเข้าใจ
ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องสามารถที่จะถ่ายทอดแล้วก็ให้ความรู้ในทิศทางที่ถูกต้องให้กับนักกีฬาคครับ”

ผู้ฝึกสอนจึงต้องอธิบายถ่ายทอดให้นักกีฬาเข้าใจและเห็นภาพในแบบฝึกนั้น ๆ เช่นเดียวกับนักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตลำปาง (LP2) ได้แสดงความคิดเห็นคล้ายกันว่า “ผู้ฝึกสอนต้องถ่ายทอดให้นักกีฬาเข้าใจง่ายครับ” โดยผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตสุโขทัย (SUC) ได้อธิบายเพิ่มในหัวเรื่องที่ว่า “ผู้ฝึกสอนควรปรับแบบการสอนให้นักกีฬาเข้าใจง่ายและรวดเร็ว”

การถ่ายทอดในที่นี้ก็มีศิลปะมากมาย ก่อนอื่นต้องเข้าใจว่า คำพูดเดียวกัน ไม่สามารถทำให้คนทุกคนเข้าใจเหมือนกันได้ทั้งหมด เพราะหากเปรียบนักกีฬาแต่ละคนเป็นแก้ว บางคนปากแก้วกว้าง เข้าใจทุกอย่างได้ง่าย นักกีฬาบางคนเป็นเหมือนขวดปากทางเข้าเล็ก ต้องพยายามอธิบายแบบชัดๆ ให้เขาเข้าใจ เพราะฉะนั้นในการสอนฟุตบอลมันเป็นไปได้ที่เราจะเจอกับ

นักกีฬาที่มีการรับรู้เหมือนกัน สอนด้วยวิธีเดียวกัน แล้วถึงจะเข้าใจ เราก็ต้องหาวิธีการถ่ายทอดที่เหมาะสมกับเขามากที่สุดบางคนชอบฟัง บางคนชอบดูการสาธิต บางคนต้องดูผ่านวิดีโอ บางคนต้องดูตัวอย่างที่ถูกต้องก่อน เป็นต้น สอดคล้องกับ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเพชรบูรณ์ (PBC) อธิบายเกี่ยวกับนักกีฬาว่า

“ผู้ฝึกสอนต้องมีแนวความคิดที่จะต้องพัฒนานักกีฬาโดยตามกรอบความสามารถของนักกีฬาคนนั้น โดยจะต้องไม่นึกถึงเป้าหมายคือความสำเร็จเป็นที่ตั้งอย่างเดียว บางคนมันพัฒนาเด็กโดยมองไปที่ผลของชัยชนะเป็นหลักโดยที่ลืมไปว่า บางครั้งแล้วจริงอยู่เราอาจจะเกิดความพ่ายแพ้ในป็นั้นแต่เด็กมีการพัฒนาซึ่งผู้ฝึกสอนก็ต้องเข้าใจและถ่ายทอดให้ถูกต้องครับ”

ถ้าหากเราสามารถถ่ายทอดให้กับนักกีฬาเข้าใจแล้วหากผู้ฝึกสอนไม่มีการวางแผนการฝึกซ้อมในแต่ละช่วงเวลาก็อาจจะทำให้การฝึกซ้อมน่าเบื่อหรือทำให้การพัฒนานักกีฬาไปประสบผลสำเร็จก็เป็นได้ เพราะฉะนั้น ผู้ฝึกสอนควรที่จะทำแผนการฝึกซ้อมทั้งแผนการฝึกซ้อมรายปี แผนการฝึกซ้อมรายเดือน แผนการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ และแผนการฝึกซ้อมรายวัน เพื่อง่ายต่อการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดสอดคล้องกับ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตสุโขทัย (SUC) กล่าวว่า “ผู้ฝึกสอนต้องเข้าใจแผนการฝึกซ้อม มีการวางแผนการฝึกซ้อม ตั้งแต่การฝึกซ้อมจนถึงการแข่งขัน” ดังนั้นผู้ฝึกสอนจึงต้องวิเคราะห์ตัวนักกีฬาที่จะถ่ายทอดก่อน ว่าวิธีไหนเหมาะสมกับเขามากที่สุด เพราะยกตัวอย่างแม้เราจะสอนนักกีฬาระดับโลกมาได้ จนเขาพัฒนาศักยภาพของตัวเองให้อยู่ระดับสูงสุด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะเอาวิธีการสอนนั้น ๆ มาสอนให้นักกีฬาได้ ทุกคนทักษะการถ่ายทอดความรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญ การทำให้ผู้รับสารเข้าใจมากที่สุดและทำออกมาได้ดีที่สุด คือการบอกเหมือนกับการกระซิบ บอกแค่เล็กน้อย หรือ บอกแค่แนวทาง เพื่อให้เขาไปทำตาม และจะทำให้เขารู้ไปเองโดยอัตโนมัติหากเราบอกเขาไปทั้งหมด มันก็จะเป็นเหมือนการจำกัดอิสระในการฝึกความคิดของเขา แต่หากเราให้แนวทางแล้วเขาได้ทดลองด้วยตัวเองในหลาย ๆ รูปแบบเขาจะจดจำได้ดีที่สุดว่าสิ่งที่เขาทำลงไปนั้นวิธีไหนมันดีที่สุด

3. ความรู้เรื่องอื่น ๆ (Other Knowledge) หมายถึงความรู้ที่นอกเหนือจากกีฬาฟุตบอล นักกีฬาไม่ได้ต้องการผู้ฝึกสอนที่มีแต่ความรู้ทางด้านฟุตบอลอย่างเดียว แต่ต้องเป็นผู้ฝึกสอนที่สามารถแนะนำเรื่องการดำเนินชีวิตต่าง ๆ ให้กับเขาได้ด้วย หรือความรู้ทางด้านอื่น ๆ เช่นความรู้รอบตัวต่าง ๆ การสอนภาษาอังกฤษ การสอนเรื่องสังคม การสอนเรื่องการใช้ชีวิต หรืออะไรต่าง ๆ อีกมากมาย สอดคล้องกับ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเชียงใหม่ (CMC) ได้กล่าวว่า

“ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้เรื่องของทักษะ ทฤษฎี มีความเสียสละ คุณธรรมจริยธรรม และเป็นนักจิตวิทยาด้วย”

ผู้ฝึกสอนก็คือครูอาจารย์ของมหาวิทยาลัยซึ่งจะแยกจากกันคงเป็นไปได้ยาก นั่นจึงเป็นสาเหตุที่ผู้ฝึกสอนเองจะรู้แต่เรื่องฟุตบอลเพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่ยังต้องตามยุคสมัย ตามเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ทัน เพื่อจะได้สามารถตอบคำถามนักกีฬา หรือให้คำปรึกษาได้ทุกอย่าง อย่างเช่น เรื่องการเรียน หรือ การใช้ชีวิตต่าง ๆ ผู้ฝึกสอนก็ต้องสอนให้กับนักกีฬานั้นช่วยพัฒนาเขาในทุกด้าน อย่าพัฒนาแต่เพียงแค่ด้านฟุตบอล เพราะสุดท้ายแล้วสิ่งสำคัญที่สุดก็คือชีวิตของเขา วันใดวันหนึ่งที่เขาเลิกเล่นฟุตบอลไป หากเขาไม่ประสบความสำเร็จเราก็ต้องช่วยให้เขาหาทางรอดในทางอื่น ๆ เป็นต้น อย่างเช่น นักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเพชรบูรณ์ (PB5) กล่าวสอดคล้องไว้ว่า

“ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นคนเก่งแล้วก็เข้าใจทุกอย่างที่เกี่ยวกับฟุตบอล ครบ ทั้งด้านทักษะ ด้านตัวนักเตะ โภชนาการด้วย มีความรู้หลาย ๆ ด้าน ไม่ใช่ว่าจ้างจะเป็นโค้ชอย่างเดียว พอถึงเวลาซ้อมก็จะซ้อมอย่างเดียวไม่ใช่ครับ จะต้องสอดแทรกความรู้ใหม่ ๆ ให้กับนักกีฬาด้วยครับ”

นอกจากนี้ยังรวมถึงเทคโนโลยี สมัยใหม่ต่าง ๆ ที่ก็ต้องแนะนำให้ความรู้ให้นักกีฬาใช้อย่างถูกต้องเป็นต้น เพราะฉะนั้น ความรู้จึงเป็นทักษะที่จะขาดไม่ได้เลย เพราะนักกีฬาก็คือเด็กซึ่งเด็กทุกคนต่างมีปัญหาในตัวเองมากมาย ที่ไม่ใช่แค่เรื่องฟุตบอล เพราะฉะนั้น หากเด็กมีคำถามอะไร ผู้ฝึกสอนก็ควรที่จะตอบได้ทั้งหมด และต้องรู้อย่างถ่องแท้ ในฐานะผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า ว่าเราจะช่วยเหลือเขาได้อย่างไร สอดคล้องกับ นักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตลำปาง (LP5) กล่าวเพิ่มเติมว่า “ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรมีความรู้ สามารถตอบคำถามของเราได้ สามารถให้คำแนะนำกับเราได้” อีกอย่างที่สำคัญในการเป็นผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพคือ การสร้างแรงบันดาลใจให้กับตัวนักกีฬาซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย นักกีฬาหลายคนมีความสามารถ มีพรสวรรค์ แต่ไม่มีแรงจูงใจที่จะลงมือทำ หรือ ทำไปแล้วแต่กลัวว่าผลมันจะไม่ออกมาเหมือนดังที่เขาคิด นั่นคือหน้าที่ผู้ฝึกสอน ที่จะต้องสร้างแรงจูงใจ หรือ แรงบันดาลใจให้กับตัวเขา ซึ่งนักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตลำปาง (LP4) ได้กล่าวว่า

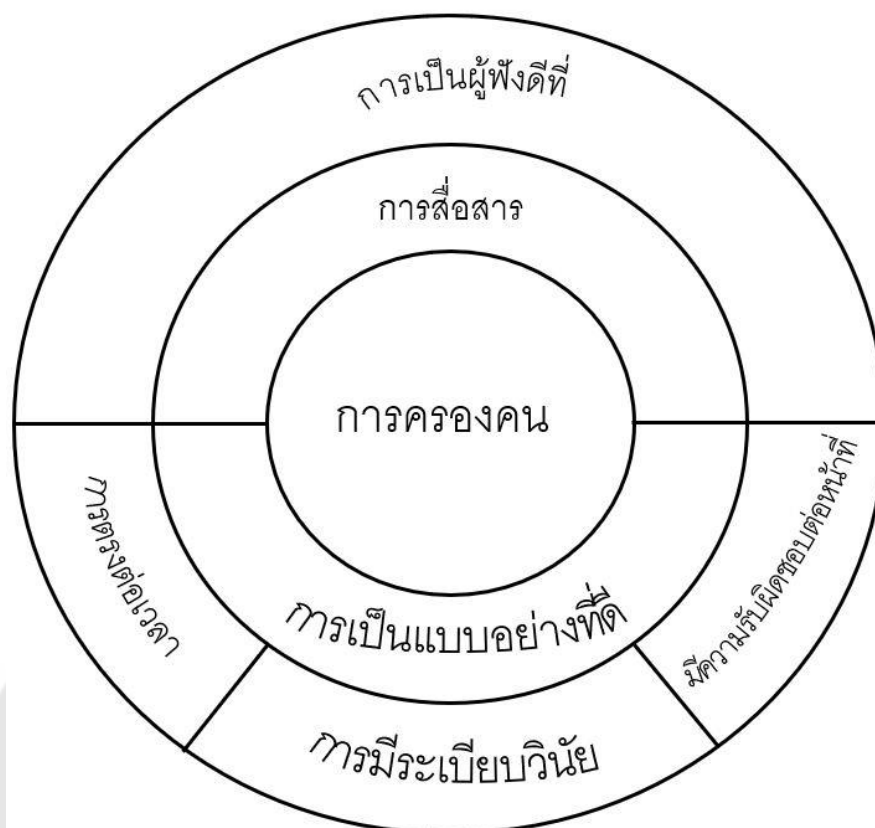
“ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องเป็นคนตรงต่อเวลา มีระเบียบวินัย แล้วก็สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักกีฬาได้ด้วยครับ”

การใส่แรงบันดาลใจให้กับนักกีฬาไม่ต่างอะไรกับ การใส่ทักษะ หรือ เทคนิคให้กับตัวนักกีฬา เพราะถ้าเขาทำมันโดยไม่มีแรงบันดาลใจ ทำมันไปโดยไม่เห็นเป้าหมายข้างหน้า ความอยากให้สิ่งที่เขาทำอยู่นั้นมันออกมาดีมันก็ถือเป็นเรื่องยาก เพราะหากเราทำอะไรลงไปเราทำมันด้วยความรัก หรือทำลงไปโดยมีเป้าหมาย ทุกอย่างมันย่อมออกมาได้ดีเสมอ เพราะฉะนั้น

นอกจากการสอนในปัจจุบันแล้ว ผู้ฝึกสอนเองก็ต้องบอกถึงเป้าหมายในอนาคต สร้างแรงจูงใจ สร้างความเชื่อให้กับนักกีฬา ว่าหากเขาทำมันไปแบบนี้ เขาจะได้อะไร ที่สำคัญคือต้องพยายามพูดให้เขาเห็นภาพ หรือ พาไปให้เขาเห็นภาพ นอกจากสิ่งที่เขาทำแล้วผลของการกระทำมันคืออะไร เพราะถ้าหากเห็นผลที่ดี และเป็นผลที่เขาอยากได้ เขาก็จะทำมันโดยมีแรงจูงใจ เพราะฉะนั้น นี่คือนี่คืออีกหนึ่งทักษะที่ผู้ฝึกสอนต้องมี ที่ต้องคอยบอกผลลัพธ์ของการกระทำทุกอย่างให้ตัวเขาได้ ทั้งการแนะนำให้ทำในสิ่งที่ดี ให้ความเชื่อมั่น สร้างความมั่นใจให้กับเขาและห้ามทำในสิ่งที่ไม่ดี เป็นต้น

ความรู้เรื่องฟุตบอลก็ต้องมากเพียงพอที่จะถ่ายทอดให้นักกีฬาเข้าใจ มีความรู้ในการสร้างแบบฝึกซ้อมใหม่ ๆ ให้กับนักกีฬา เพื่อที่ไม่ให้เกิดการคิดอะไรไม่ออก เพราะถ้าหากเรามีความรู้ทางด้านฟุตบอลไม่มากพอ แบบซ้อมวนแต่แบบเดิม ๆ ก็จะทำให้เด็กเกิดความเบื่อไม่อยากจะซ้อมฟุตบอล เป็นต้น นักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตลำปาง (LP2) ได้อธิบายในเรื่องเดียวกันว่า “ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นกันเองครับ แล้วก็สอดแทรกความรู้ให้มากที่สุดครับ” อย่างไรก็ตามการมีคลังข้อมูลในหัวมากมายย่อมดีอยู่แล้ว แต่ตัวเราก็ต้องบริหารจัดการให้เหมาะสมว่าเราควรจะสอนหรือซ้อมอะไร จะสอนหรือซ้อมแบบไหนในแต่ละวัน

ด้านที่ 2 การครองคน สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพในด้านการครองคน

คุณลักษณะสำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลด้านที่ 2.การครองคน ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลและนักกีฬาฟุตบอล จะต้องทำงานร่วมกันทุกวันซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องรู้จักการเข้าถึงนักกีฬา การครองคนจึงเป็นอีกหัวเรื่องที่สำคัญในการปกครองนักกีฬาหรือการทำให้ นักกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองของนักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องในกีฬาเคารพและเชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอนเอง ซึ่งจะแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

1.การสื่อสาร (Communication) การสื่อสารอันดับแรกก็ต้องเริ่มจากการฟัง ผู้ฝึกสอนควรที่จะฟังนักกีฬาให้มากเพื่อจะได้รู้ถึงปัญหาของนักกีฬาแต่ละคนเพื่อนำมาปรับและแก้ไขเพื่อให้ทีมเกิดปัญหาน้อยที่สุด การเป็นผู้ฝึกสอนไม่ใช่เพียงแค่พูดอย่างเดียว แต่ยังต้องหัดฟังผู้อื่นเพื่อนำมาต่อยอดจินตนาการและความรู้เสมอและสื่อสารออกไปให้กับนักกีฬาได้เข้าใจ เพราะคุณฟังเขามากเท่าไร คนอื่นก็จะฟังคุณมากเท่านั้นเช่นกัน การฟังในที่นี้ก็หมายถึงพร้อมที่จะรับฟังในทุกสิ่งทำตัวให้ผู้พูดรู้สึกสบายใจที่ได้พูดให้คุณฟัง เพราะหากเราอยากเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น อยากจะรู้จักตัวผู้อื่นมากขึ้น จุดเริ่มต้นสำคัญก็คือการฟัง ผู้ฝึกสอนบางคนมีความเชื่อมั่นในตัวเอง

สูงไม่ฟังใคร มั่นใจในวิถีทางของตัวเองเพียงอย่างเดียว จุดเริ่มต้นจากการไม่ฟัง ก็จะทำให้เกิดความผิดพลาดในภายหลัง ความผิดพลาดเพราะความเชื่อมั่นในตัวเองสูง คิดว่าตัวเองฉลาดที่สุด ตัวเองเก่งที่สุดแล้ว นักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเชียงใหม่ (CM1) ได้กล่าวเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนที่คิดว่าเป็นผู้ฝึกสอนในอุดมคติไว้ว่า

“ผู้ฝึกสอนเหมือนไม่ใช่ผู้ฝึกสอนครับ เหมือนเราเป็นพี่ เป็นน้องมากกว่า ไม่ถือตัว เป็นผู้ฟังที่ดีเข้าใจนักกีฬา ปรึกษาได้ทุกเรื่อง เข้าถึงง่ายครับ ปรึกษาอะไรได้หมดเวลาเรามีปัญหา”

ผู้ฝึกสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเข้าใจตัวนักกีฬาแต่ละคนเปิดรับฟังความคิดเห็นของนักกีฬาแต่ละคนแต่ละตำแหน่งด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ นักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเชียงใหม่ (CM2) ที่กล่าวถึงผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพไว้ว่า “ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพต้องเข้ากับนักกีฬาได้แล้วก็ต้องเป็นผู้ฟังที่ดีครับ” และนักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเพชรบูรณ์ (PB2) กล่าวเพิ่มเติมในหัวเรื่องเดียวกันว่า

“ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพอย่างแรกเลยควรขอให้เป็นผู้ฟังที่ดี อย่างที่สองเข้าใจเด็กครับและสามารถวางหมากได้ว่าเด็กคนไหนควรอยู่ตรงไหน เล่นยังไง ต้องปรับแก้กติกาอย่างไรให้ทีมมีประสิทธิภาพที่สุดครับ”

การฟังผู้อื่นพูดบ้างไม่เสียหาย เพราะการรับฟังไม่ใช่การทำลายตัวตน หรือ ทำลายตัวเองแม้แต่น้อย แต่หากมองกลับกันในแง่บวก คำพูดของคนอื่น หากเราฟังและนำมาประยุกต์ใช้กับตัวเองก็สามารถพัฒนาตัวเองได้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเชียงใหม่ (CMC) ที่กล่าวว่า “ผู้ฝึกสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพต้องเปิดรับความคิดเห็นจากสื่อต่าง ๆ เพื่อนำมาพัฒนาให้กับตัวเองและทีมด้วย” เพราะการเป็นผู้ฟังที่ดีคือฟังเขาพูดให้จบ แล้ววิเคราะห์ถึงสิ่งที่ผู้นั้นพูดว่าเขาต้องการอะไร มีจุดประสงค์อะไร บางครั้งเขาไม่ได้พูดออกมาตรง ๆ ทั้งหมด ก็ต้องตีความให้เข้าใจในคำพูดของเขา และต้องทำตัวเป็นที่ปรึกษาที่ดี โดยเฉพาะยามที่นักกีฬาขอคำปรึกษาจากผู้ฝึกสอนให้อิสระนักกีฬาในการแสดงความคิดเห็น และไม่นำเรื่องที่เขามาพูดให้ฟังไปนินทาหรือไปพูดต่อ หรือนำไปคิดในแง่ลบ เพราะหากเป็นเช่นนั้น หากผู้พูดรู้ ก็จะเป็นการสร้างกำแพงระหว่างตัวผู้ฝึกสอนกับนักกีฬามากขึ้น เพราะฉะนั้นทักษะการฟังที่ดี คือ ต้องเคารพในตัวผู้พูดเสมอ แม้คำพูดบางคำพูดอาจจะดูไม่ดี หรือผสมไปด้วยอารมณ์ ความไม่พอใจ แต่ก็ต้องมองในแง่บวก เพราะฉะนั้นการฟังสิ่งต่าง ๆ อย่างมองแต่ด้านเดียว แต่จงมองทุกอย่างเป็นสองด้าน การฟังจึงถือเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญ ฟังแล้วก็ต้องวิเคราะห์ด้วยว่า ผู้พูดต้องการอะไร พูดให้น้อยลง และฟังให้มากขึ้น แล้วเราจะรู้ว่ยังมีสิ่งต่าง ๆ อีกมากมายที่เรายังไม่รู้รอบตัวเรา

2. การเป็นแบบอย่างที่ดี (A Good Role Model) หมายถึงการที่ผู้ฝึกสอนปฏิบัติตัวให้นักกีฬาเชื่อถือและเชื่อมั่น ทั้งในสนามและนอกสนาม หากผู้ฝึกสอนห้ามนักกีฬาทำในสิ่งใด ผู้ฝึกสอนเองก็最好不要ทำในสิ่งนั้นเพราะหากห้ามนักกีฬาทำแต่ผู้ฝึกสอนยังทำเอง นักกีฬาจะหมดความเชื่อมั่นในตัวของผู้ฝึกสอน แต่ต้องห้ามในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมกับตัวนักกีฬาเองเพราะนักกีฬาในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังจะเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นก็จะมีนิสัยที่ต้องการสิ่งเร้ามากมาย ทั้งสิ่งเสพติดของมีเงินเมา เพศตรงข้าม หรือแม้กระทั่งสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ หากใช้ในเวลาที่ ไม่เหมาะสมผู้ฝึกสอนก็ควรตักเตือนโดยที่ผู้ฝึกสอนเองก็最好不要ทำในสิ่งที่ห้ามนักกีฬา เพราะถ้าหากนักกีฬาเห็นผู้ฝึกสอนไม่ทำในสิ่งที่ห้ามก็จะเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ถูกตักเตือนนั้นถูกต้องแล้ว สอดคล้องกับ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเชียงใหม่ CMC ที่กล่าวว่า

“ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพ จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬาในมหาวิทยาลัย เช่น บอกว่าอย่าดื่มเหล้า สูบบุหรี่ แต่โค้ชทำเอง เป็นต้น”

อย่างที่ทราบกันดีถ้าหากพูดกับนักกีฬาอย่างเดียวก็น่าจะไม่ฟัง เพราะฉะนั้นผู้ฝึกสอนจึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในและนอกสนามและรู้บทบาทหน้าที่ของตัวผู้ฝึกสอนเองว่าเวลาไหนควรทำตัวอย่างไร สอดคล้องกับ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเพชรบูรณ์ (PBC) ได้อธิบายว่า

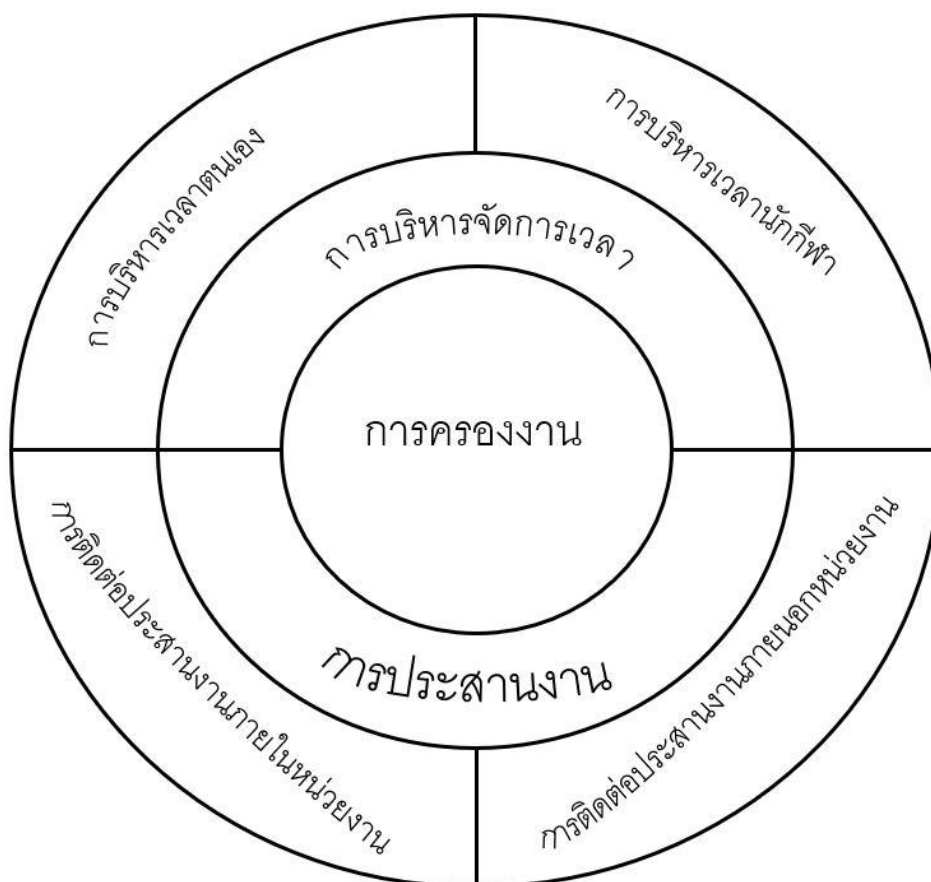
“ผู้ฝึกสอนต้องมีความเป็นครูสูงนะ คือในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมันเป็นได้ทั้ง 2 อย่าง คือความเป็นครูและความเป็นโค้ช ซึ่งมันจะแยกกันไม่ออกโดยกลุ่มของนักกีฬาหรือกลุ่มของนักศึกษา มันคือกลุ่มเดียวกันแค่นั้นเองครับ เพราะฉะนั้นถ้าคุณขาดด้านใดด้านหนึ่งคุณไปเป็นโค้ชอย่างเดียวผมยังเชื่อว่าองค์กรนี้เป็นองค์กรของสถานศึกษา ดังนั้นมันแยกไม่ออก ว่าอันไหนมันสำคัญกว่ากัน แต่ว่าบทบาทของมัน ณ ตอนนั้นมันเป็นอะไร ถ้าระหว่างตอนนี้อยู่ระหว่างการเรียนการสอนคุณก็เป็นครู แต่ถ้าอยู่ในระหว่างการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศคุณก็เป็นโค้ชประมาณนี้ครับ” สอดคล้องกับ นักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตลำปาง (LP4) ได้กล่าวว่า “ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องเป็นคนตรงต่อเวลา มีระเบียบวินัย แล้วก็สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักกีฬาได้ด้วยครับ”

เพราะฉะนั้นอยากให้นักกีฬาตรงต่อเวลา ผู้ฝึกสอนเองก็ต้องตรงต่อเวลาเช่นกัน พูดได้เลยว่า หากนักกีฬาสวมเมื่อไหร่ ผู้ฝึกสอนจำเป็นต้องมาก่อนเป็นคนแรกเสมอ การมีวินัยก็ถือเป็นสิ่งที่สำคัญ สอดคล้องกับ สอดคล้องกับ นักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเพชรบูรณ์ (PB5) ที่กล่าวว่า “ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพต้องมีทัศนคติที่ดี อุดมการณ์ที่ดี มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อนักกีฬาที่ไม่ปล่อยปะละเลยนักกีฬา ไม่ทำร้ายนักกีฬา ดูแลกันเหมือนพี่เหมือนน้องครับ” โดยจะคล้ายกับ นักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตสุโขทัย (SU2) ที่ให้ความหมายเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนว่า “ผู้

ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพต้องมีวินัยก่อนครับ แล้วก็ทำอย่างไรก็ได้ให้นักกีฬาทุกคนเชื่อมั่นว่าเราเป็นโค้ชนักกีฬาต้องเชื่อฟังเราครับ” ซึ่งสอดคล้องกับ นักกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตลำปาง (LM5) กล่าวว่า “ผู้ฝึกสอนควรมีความมีระเบียบวินัยครับและต้องมีความขยันหมั่นเพียร รู้หน้าที่ว่าเวลาไหนควรซ้อมเวลาไหนควรเรียนครับ”

อย่างไรก็ตามตัวของผู้ฝึกสอนเองก็ต้องพยายามอย่าสร้างระยะห่างกับตัวนักกีฬามากเกินไป ควรจะทำตัวติดดินไว้ อย่าอยู่สูงจนนักกีฬาเอื้อมไม่ถึง ไม่กล้าเข้าใกล้ แต่จงติดดินเข้าไว้ อย่าหยิ่ง อย่าทะนงตัว เพราะระยะห่างระหว่างตัวผู้ฝึกสอนกับนักกีฬาก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงแบบอย่างที่ดีให้นักกีฬาได้เห็น เพราะอย่างที่ทราบพุดกับนักกีฬาอย่างเดียวไม่ฟัง เพราะฉะนั้นผู้ฝึกสอนจึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในและนอกสนามและรู้บทบาทหน้าที่ของตัวเองผู้ฝึกสอนเองว่าเวลาไหนควรทำตัวอย่างไร

ด้านที่ 3 การครองงาน สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพในด้านการครองงาน

คุณลักษณะสำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลด้านที่ 3.การครองงาน ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคน หากจะต้องการให้ทีมประสบความสำเร็จและต่อยอดได้ในอนาคต ตัวผู้ฝึกสอนเองก็ควรมีทักษะในการครองงานหรือการบริหารงานนอกจากกีฬาฟุตบอลเพราะการฝึกซ้อมอย่างเดียวไม่อาจทำให้ทีมหรือตัวนักกีฬาประสบความสำเร็จได้ซึ่งมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 หัวเรื่อง คือ

1.บริหารจัดการเวลา (Time Management) หมายถึงการจัดการเวลาของผู้ฝึกสอน ซึ่งผู้ฝึกสอนฟุตบอลในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติก็คืออาจารย์ที่คอยสอนในหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ตามความถนัด อีกทั้งต้องเข้าอบรมในโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทีมมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กำหนด ทำแผนการสอน และอื่น ๆ ส่วนนักกีฬาฟุตบอลซึ่งก็เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะต้องมีการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น เพราะนักกีฬาก็คือกลุ่มเดียวกับนักศึกษาในหลักสูตรปกติในระดับปริญญาตรี ซึ่งเวลาในการมาฝึกซ้อมฟุตบอลก็จะน้อยลง ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องจัดการกับเวลาให้ได้ แบ่งเวลาให้ถูก สอดคล้องกับ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเชียงใหม่ (CMC) ที่กล่าวเกี่ยวกับการบริหารเวลาไว้ว่า

“ผู้ฝึกสอนจะต้องบ้ากับฟุตบอลจริง ๆ อีกอย่างคือ ครอบครัวต้องเข้าใจ ภรรยา แม่บ้าน ลูกเราต้องเข้าใจ เราต้องแบ่งเวลาให้ถูก ตอนนี้เราอยู่กับงาน ตอนนี้เราอยู่กับครอบครัว ได้ซ้จะต้องบริหารเวลาให้ชัดเจน”

ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องบริหารเวลากับครอบครัวของผู้ฝึกสอนเอง เวลานั้นสำคัญเพราะหากผู้ฝึกสอนบริหารเวลาไม่สมบูรณ์แล้วผลกระทบที่จะตามมาก็จะส่งผลต่อนักกีฬาและทีม ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเพชรบูรณ์ (PBC) ได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารเวลาว่า

“มันต้องมีเรื่องของเวลาจริง ๆ แล้วเรามีผู้ฝึกสอนเยอะแยะเลยนะครับ ที่มีความสามารถที่มีใจรักแต่ว่าเขาไม่ค่อยมีเวลา อาจจะเป็นเรื่องของ บทบาทของหน้าที่การงานเป็นผู้บริหารบ้าง มีงานอื่นบ้าง รวมถึงสภาวะของครอบครัวครอบครัวลูกกำลังเล็ก รับ-ส่งลูกครับ”

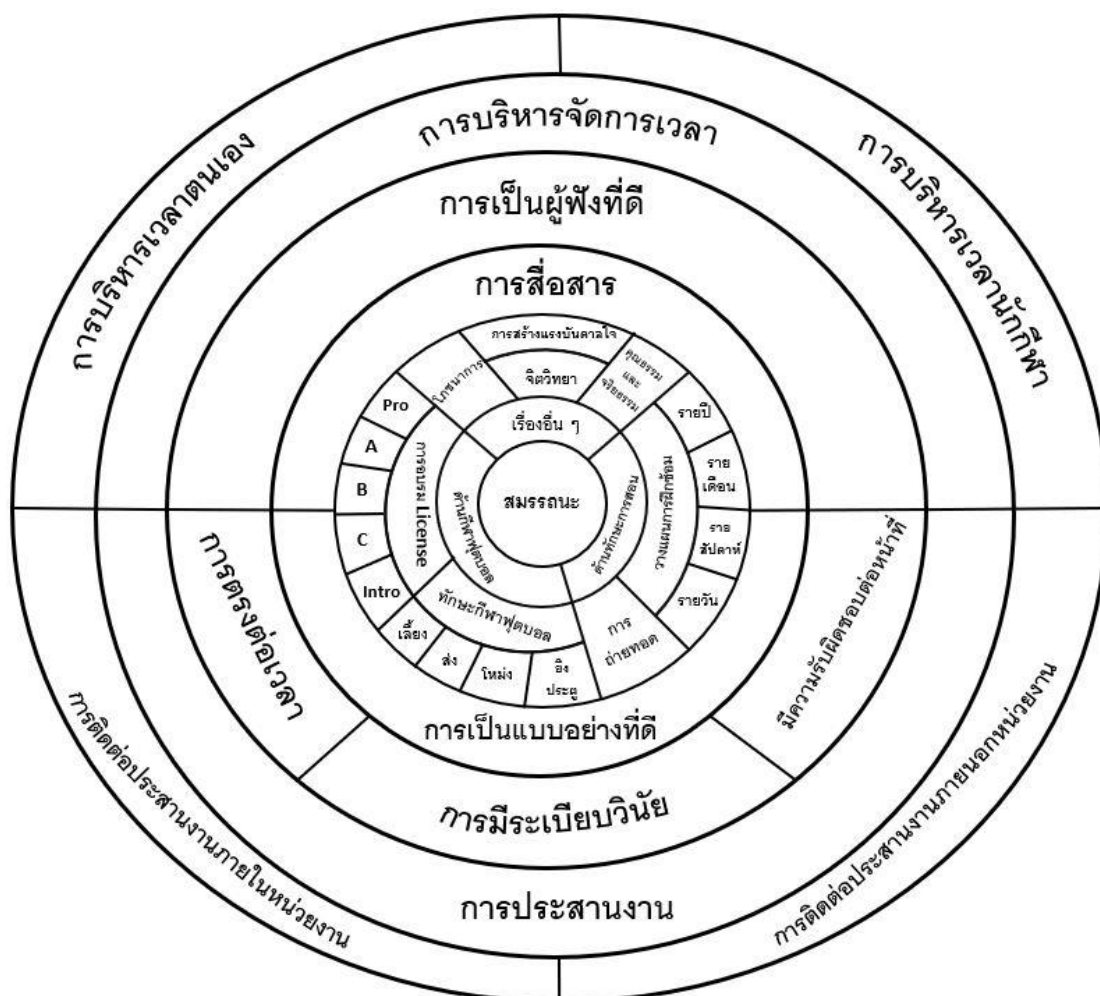
อย่างไรก็ตามการบริหารเวลาก็รวมไปถึงการมีเวลาให้กับตัวผู้ฝึกสอนเองไม่ใช่จะบริหารเวลาให้กับนักกีฬาหรือตัวผู้ฝึกสอนเองแต่จะต้องบริหารเวลาพักผ่อนด้วย ซึ่งถ้าหากตัวผู้ฝึกสอนไม่มีเวลาพักผ่อนอาจจะเกิดความเครียด และหากเจ็บป่วยขึ้นมาจะไม่เป็นผลดีต่อหน่วยงาน ต่อทีม ต่อครอบครัวอย่างแน่นอน

2.การประสานงาน (Cooperation) หมายถึง การติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานและการติดต่อประสานงานนอกหน่วยงาน ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตพื้นที่ของผู้ฝึกสอนเอง เพื่อเป็นการขอการสนับสนุนกีฬาฟุตบอลในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อพัฒนาตัวนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลวิทยาเขตเชียงใหม่ (CMC) กล่าวไว้ว่า

“ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องสามารถเข้ากับชุมชน สังคม กับสื่อ กับผู้นำชุมชน กับผู้นำกีฬาของแต่ละมหาวิทยาลัย แต่ละหมู่บ้าน แต่ละเขตพื้นที่ของตัวเอง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ผู้บริหารองค์กรในวิทยาเขตที่ตัวเองตั้งไว้ เพราะฉะนั้นเวลาการทำงานมันจะขับเคลื่อนแบบ องค์การมหาชน ได้จะมีผู้รับการสนับสนุน โค้ชจะต้องมีสิ่งที่สำคัญคือต้องให้ความร่วมมือกับองค์กรที่มาขอความร่วมมือ ฟุตบอลมันไม่ใช่บริหารจัดการในสนามอย่างเดียว นอกสนามโค้ชก็ต้องบริหารจัดการด้วยในภาพรวม ต้องบ้ากับฟุตบอลและแบ่งเวลาให้ถูก ถ้าไปบอกว่าจะสอนในเวลาราชการหรือรองบประมาณจากผู้บริหารเท่านั้นมันไปไม่ได้หรอก อย่างน้อย ๆ ถ้าคุณมีความสัมพันธ์กับผู้นำองค์กร บริษัทห้างร้าน หรือ องค์การบริหารส่วนตำบล ชุมชน เวลาเราขอความร่วมมือจากเขาหรือเขาขอความร่วมมือจากเรา บั๊จจัยเอื้ออะไรต่าง ๆ ก็ตามมา ถ้าเราไปขอบริหารการอาจจะไม่มี ถ้าเราคิดว่าไม่มีก็ไม่ส่ง นักกีฬาก็จะขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง”

อย่างไรก็ตามการครองงานที่มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของตัวผู้ฝึกสอนเองสามารถเข้ากับหน่วยงานของตนเองและหน่วยงานภายนอกได้ เพื่ออำนวยความสะดวกสนับสนุนทีมและสนับสนุนนักกีฬาในเรื่องต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถพัฒนาตัวนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีหน่วยงานต่าง ๆ คอยสนับสนุนช่วยเหลือ จะเป็นการยากหากผู้ฝึกสอนทำงานตัวคนเดียวโดยไม่มีทีมงานไม่ขอการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ รองบจากหน่วยงานของตนเอง เพราะบางครั้งการแข่งขันและการฝึกซ้อมก็ต้องทำทันทีเพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวนักกีฬาต่อไป

จากคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพทั้ง 3 ด้าน สามารถสรุปรวมได้ด้วยภาพ ตามภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติในเขตภาคเหนือ

จากข้อสรุปข้างต้นผู้วิจัยได้สรุปประเด็นต่าง ๆ ได้ 3 ประเด็น ซึ่งแต่ละประเด็นประกอบไปด้วยรายละเอียดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ในเรื่องของการครองตนนั้นพบว่าลักษณะสำคัญจะต้องประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ในเรื่องกีฬาฟุตบอล ความรู้ด้านทักษะในการสอนและความรู้เรื่องอื่น ๆ ซึ่งในด้านของความรู้ในกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนจะต้องรู้ในเรื่องทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ทักษะการส่งลูกฟุตบอล ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล และทักษะการยิงประตู เพราะเป็นพื้นฐานในการเล่นกีฬาฟุตบอลซึ่งตัวผู้ฝึกสอนเองควรมีทักษะกีฬาฟุตบอลดังกล่าวในเบื้องต้น ในขณะเดียวกันผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนซึ่งผู้ฝึกสอนจะต้องผ่านการอบรมที่เป็นไลเซนส์ต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับ Introductory, C License, B License, A License และสุดท้ายเป็น

Pro License ในที่สุด เพื่อพัฒนาความรู้ด้านกีฬาสบอย่างต่อเนื่อง ในด้านของทักษะด้านการสอน เมื่อผู้ฝึกสอนมีความรู้ในด้านของกีฬาสบและด้านของทักษะแล้ว ผู้ฝึกสอนจะต้องนำไปสู่การสอนหรือการฝึกซ้อม ดังนั้นกระบวนการที่สำคัญในตัวผู้ฝึกสอนก็คือจะต้องมีความรู้ในด้านทักษะและต้องถ่ายทอดทักษะนั้นได้อย่างเป็นรูปธรรม ในขณะเดียวกันในการจัดการทีมก็เป็นเรื่องที่สำคัญ ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความสามารถในการวางแผนการฝึกซ้อม มีการกำหนดรายละเอียดในการฝึกซ้อมได้ดีตั้งแต่ระดับที่เป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือนและรายปีได้ ซึ่งต้องมีลักษณะที่ชัดเจน ส่วนในด้านความรู้เรื่องอื่น ๆ ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องโภชนาการ เรื่องจิตวิทยาโดยประเด็นของจิตวิทยาที่สำคัญก็คือผู้ฝึกสอนต้องสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักกีฬาได้ และการมีคุณธรรมจริยธรรม เช่น สอนในเรื่องการใช้ชีวิต เป็นต้น

ประเด็นที่ 2 ในเรื่องการครองคนนั้นพบว่าลักษณะสำคัญต้องประกอบไปด้วย 2 องค์ประกอบ คือ ด้านการสื่อสารและด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งในด้านการสื่อสาร ผู้ฝึกสอนต้องรู้จักการพูดคุยศึกษาพฤติกรรมของนักกีฬาแต่ละคนซึ่งก่อนที่ผู้ฝึกสอนจะเข้าใจตัวนักกีฬาได้นั้น ผู้ฝึกสอนเองก็ควรเป็นผู้ฟังที่ดีฟังนักกีฬาให้มากขึ้นและช่วยแนะนำหลังจากที่นักกีฬามีปัญหาและผู้ฝึกสอนนั้นก็ต้องใช้การสื่อสารในการฝึกซ้อมแข่งขันหรือแม้กระทั่งการใช้ชีวิตกับนักกีฬาโดยต้องสื่อสารให้เข้าใจ ในด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี หากผู้ฝึกสอนอยากให้นักกีฬาแสดงพฤติกรรมที่ดีแล้วนั้น ตัวผู้ฝึกสอนเองก็ควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬา ซึ่งก็จะมีในเรื่องของการตรงต่อเวลาผู้ฝึกสอนนัดนักกีฬาฝึกซ้อมตัวผู้ฝึกสอนควรมาก่อนเวลาที่นัด การมีระเบียบวินัยผู้ฝึกสอนอยากให้นักกีฬามีระเบียบวินัยผู้ฝึกสอนก็ควรทำเป็นแบบอย่างให้นักกีฬาเห็นในเรื่องการเก็บอุปกรณ์การฝึกซ้อมหรือการห้ามนักกีฬายุ่งกับสารเสพติด ตัวผู้ฝึกสอนก็ไม่ควรทำให้นักกีฬาเห็นการมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ ผู้ฝึกสอนควรรู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไรมีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมเวลาแข่งขัน ไม่ควรปล่อยนักกีฬาฝึกซ้อมกันเองโดยผู้ฝึกสอนไม่ได้เข้ามาดูแลเลย เป็นต้น

ประเด็นที่ 3 ในเรื่องการครองงานพบว่าลักษณะสำคัญต้องประกอบไปด้วย 2 องค์ประกอบ คือ ด้านการบริหารเวลาและด้านการประสานงาน ซึ่งในด้านการบริหารเวลานั้น ผู้ฝึกสอนจะต้องบริหารเวลาของตัวเองและบริหารเวลากับตัวนักกีฬาได้เป็นอย่างดี ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญอีกด้านของผู้ฝึกสอนกีฬา ในด้านการประสานงานผู้ฝึกสอนควรที่จะติดต่อประสานงานได้ทั้งในหน่วยงานของตัวเองและประสานงานนอกหน่วยงานของตัวเอง ผู้ฝึกสอนเพื่อขอรับการสนับสนุนต่าง ๆ ในการทำทีมฟุตบอล เพื่อให้การครองงานดำเนินไปอย่างองคาพยพต่อไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นนักกีฬาฟุตบอลจำนวน 20 คน และผู้ฝึกสอนจำนวน 4 คน ซึ่งเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในปัจจุบัน ใช้แบบสัมภาษณ์กับนักกีฬา จำนวน 15 ข้อ และแบบสัมภาษณ์กับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล จำนวน 3 ข้อ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีทั้งนักกีฬาและผู้ฝึกสอนจึงมีความหลากหลายในด้านความคิด และมีทัศนคติที่หลากหลาย ยิ่งไปกว่านั้นการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาจจะไม่ง่าย ซึ่งจะแตกต่างจากผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอย่างเดียว เพราะการเป็นผู้ฝึกสอนและอาจารย์ในเวลาเดียวกันมีศาสตร์และศิลป์มากมายที่เข้ามาเกี่ยวข้อง มิใช่มีเพียงแค่ความรู้แล้วจะสามารถทำได้ แต่ยังต้องมีอะไรอีกมากมาย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิด ทัศนคติ ความเชื่อ เกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือไว้หลายหัวข้อ ทางด้านผู้วิจัยได้สรุปผลเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือจากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Inductive Analysis) สรุปได้ทั้งหมด 3 หัวเรื่อง คือ 1.การครองตน 2.การครองคน และ3.การครองงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.การครองตน ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลทุกคนจะต้องคำนึงถึงเรื่องนี้เพราะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเพราะก่อนที่ผู้ฝึกสอนจะทำเรื่องอื่น ๆ ผู้ฝึกสอนก็ต้องรู้จักตนเองให้ดีก่อนเพื่อจะได้รู้ว่าตรงไหนที่ผู้ฝึกสอนขาดหรือต้องพัฒนาตรงจุดบกพร่องตรงไหนบ้าง ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1.ความรู้ด้านกีฬาฟุตบอล 2.ความรู้ด้านทักษะการสอน 3.ความรู้เรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ความรู้ด้านกีฬาฟุตบอล จะประกอบด้วยความรู้ในด้านการเข้าร่วมอบรมในระดับไลเซนส์ ก็คือการเรียนรู้ถึงคุณลักษณะในสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรมี ซึ่งก็เหมือนกับก่อนที่จะพัฒนาผู้อื่นได้ สิ่งสำคัญคือเราก็ต้องพัฒนาตัวเองก่อน โดยเฉพาะในเรื่องพื้นฐานสำคัญที่เราต้องรู้ก่อนว่าผู้ฝึกสอนควรมีอะไรบ้าง และต้องปฏิบัติตัวอย่างไรการพัฒนาดังกล่าว ก็เป็นเหมือนการศึกษาตัวเอง และพยายามพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา ทางสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (FA Thailand) จึงเปิดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลไลเซนส์ (Football License Course) ตั้ง แต่ Introductory Course, C- License ,B- License, A- License, Pro- License

ตามที่สมาคมฟุตบอลฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์รับรองเพื่อพัฒนาผู้ฝึกสอน กีฬาฟุตบอลให้มีความรู้ในด้านฟุตบอลอย่างเต็มศักยภาพและถูกต้องไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ (แผนแม่บทพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติระยะยาว 20 ปี, 2559) ที่มีเป้าหมายที่จะ คัดเลือก ฝึกอบรม พัฒนา ประเมิน ทบทวนและเพิ่มเติมความรู้ให้ผู้ฝึกสอนในทุกระดับชั้นอย่าง ชัดเจน ผ่านศูนย์ประสานงานในแต่ละภูมิภาคโดยจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบ รวมทั้ง ส่งเสริมวิชาชีพด้านผู้ฝึกสอนในด้านต่าง ๆ และพัฒนาศักยภาพผู้สากล ซึ่งการอบรมก็จะเริ่มตั้งแต่ FA Thailand introductory Course, C-Coaching Certificate, B-Coaching Certificate, A-Coaching Certificate, Pro-Diploma และแต่ละระดับก็จะมีแยกตามสายที่สนใจอีกด้วย

ดังนั้นก่อนที่จะเราจะไปพัฒนาคนอื่นได้ ผู้ฝึกสอนก็ต้องพัฒนาตัวเองให้ได้ก่อน สำหรับ ตัวผู้ฝึกสอนก็ต้องรู้จักวิเคราะห์ตัวเองอยู่เสมอว่าตัวเองยังบกพร่องในเรื่องไหน ยังขาดในเรื่อง อะไรบ้าง แล้วหลังจากนั้นก็ต้องพยายามพัฒนาจุดนั้นขึ้นมาตรงไหนเป็นข้อเสียที่ต้องลดหรือตัด ออกไป ผู้ฝึกสอนเองก็ไม่ต่างกับนักกีฬา หากเราหยุดพัฒนาตัวเองเมื่อไหร่ ก็มีผู้ฝึกสอนคนอื่นที่ พร้อมจะแข่งตัวเราไปเช่นกันห้ามนักเตะน้ำเต็มแก้ว ผู้ฝึกสอนเองก็ห้ามเป็นน้ำเต็มแก้วเช่นกัน ต้อง เรียนรู้เพื่อพัฒนาตัวเองเสมอ ผู้ฝึกสอนกีฬาควรคำนึงว่าตรงไหนเป็นข้อดีที่ควรเก็บรักษาไว้ก็ต้อง พยายามมองในจุดนั้นให้ออก บางครั้งหากเรามองตัวเองไม่ออก ก็ต้องลองปรึกษากับผู้อื่นเพื่อ หาทางแก้ไขเพื่อให้เราพัฒนาตัวเองให้ดีที่สุด ผู้ฝึกสอนต้องพยายามพัฒนาอย่างต่อเนื่อง.และ ในขณะที่สอนนักกีฬา ผู้ฝึกสอนก็ควรมีทักษะด้านกีฬาฟุตบอล (football skills) อยู่บ้างไม่มากนัก น้อยเพราะเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างที่ผู้ฝึกสอนต้องมี เพราะผู้ฝึกสอนกีฬาต้องสามารถลงมือทำเป็น ตัวอย่างให้กับนักกีฬาได้ หากสอนอย่างเดียวการเรียนรู้ของนักกีฬาก็จะไม่เข้าใจแบบเต็มร้อย นักกีฬาส่วนใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีที่สุด เกิดจากการลงมือทำของผู้ฝึกสอนทำให้นักกีฬาดูเป็นตัวอย่าง นั่นคือวิธีที่เข้าใจง่ายที่สุด และเป็นวิธีการถ่ายทอดที่ดีที่สุด เพราะหากผู้ฝึกสอนทำเป็นตัวอย่างให้ นักกีฬาดูไม่ได้ นอกจากนักกีฬาจะไม่เข้าใจแล้ว มันจะทำให้นักกีฬาขาดความเชื่อถือในส่วนนี้ แต่ อาจมีผู้ฝึกสอนบางคนที่ไม่ได้สามารถสอนหนังสือในมหาวิทยาลัยได้อย่างเดียว แต่ส่วนใหญ่ก็ จะมีผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มาคอยช่วยเหลือในส่วนนี้ ซึ่งอดีตนักฟุตบอล จะได้เปรียบในการทำให้เขาดู เป็นตัวอย่าง สอดคล้องกับ Rathwell, Bloom & Loughhead, (2014) ได้ทำการศึกษาการรับรู้ของ หัวหน้าโค้ชเกี่ยวกับบทบาทการคัดเลือกและการพัฒนาผู้ช่วยโค้ชได้ระบุว่าหัวหน้าโค้ชจะจ้าง ผู้ช่วยโค้ชที่ซื่อสัตย์และมีความรู้ด้านฟุตบอลอย่างกว้างขวางซึ่งต้องมีทักษะด้านกีฬาในตนเองเพื่อ มาพัฒนานักกีฬาร่วมกับหัวหน้าโค้ช บางครั้งผู้ฝึกสอนเองก็ไม่จำเป็นต้องเก่งขนาดเป็นนักเตะ ระดับตำนาน หรือมีฝีเท้าสูง แต่สิ่งสำคัญคือต้องมีทักษะส่วนตัวเล็กน้อย มีความเป็นนักกีฬาอยู่ใน

ตัว ว่าอย่างน้อยเราก็มีทักษะ มีพื้นฐานที่จะไปถ่ายทอดให้เขาได้ หลายคนอาจจะถามว่า ทำไมผู้ฝึกสอนที่เก่งหลายคนต่างก็ไม่เคยเป็นนักเตะชื่อดังมาก่อน แต่ผู้ฝึกสอนเหล่านั้น ต่างก็มีความสามารถพอที่จะเล่นฟุตบอลได้ในระดับหนึ่ง และใช้ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนในการช่วยเหลือในการสาธิต อย่างน้อยหากผู้ฝึกสอนมีความสามารถมันก็จะง่ายต่อการถ่ายทอดหรือทำให้นักกีฬาเข้าใจ

2. ความรู้ด้านทักษะการสอน หรือความสามารถในการถ่ายทอด โลกนี้มีหลายผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้มากมาย รู้จักแทกติกฟุตบอลมากมาย มีประสบการณ์ได้โอกาสไปเปิดโลกกว้างมากมายแต่บางคนก็ไม่สามารถนำมาถ่ายทอด หรือ สอนคนอื่นให้เข้าใจได้ สิ่งสำคัญสำหรับผู้ฝึกสอนก็ต้องถ่ายทอดได้ ทำให้นักกีฬาเข้าใจในแบบการซ้อม เข้าใจแทกติกได้มากที่สุด ไม่ใช่ตัวผู้ฝึกสอนเข้าใจอยู่เพียงผู้เดียวนั้นจึงเป็นเหตุผลที่หลายครั้ง มีอดีตนักฟุตบอลชื่อดังมากมาย ทั้งที่เขาเรียนรู้ฟุตบอลจากยอดผู้ฝึกสอนกีฬามากมายในสมัยค้าแข้ง แต่ทำไมเขาถึงไม่สามารถก้าวมาเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ดีได้ นั่นเป็นเพราะเขาเรียนรู้มากก็จริง แต่เขาไม่รู้จักวิธีที่จะถ่ายทอดให้ผู้อื่นนั้นทำอย่างไร การถ่ายทอดหรือการสอนที่สมบูรณ์แบบที่สุดคือการทำให้ ผู้รับสารเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสารถ่ายทอดมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ (สนธยา สีละมาต, 2560) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถหรือทักษะ (Competencies or Skills) ในขณะที่ความเป็น วิทยาศาสตร์จะเกี่ยวข้องกับความรู้ ศิลปะจะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ การฝึกสอนกีฬาซึ่งเป็นวิทยาศาสตร์สังคมประยุกต์จึงต้องอาศัยความรู้และทฤษฎีที่เป็นวิทยาศาสตร์เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติซึ่งต้องอาศัยศิลปะในการถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่ ผู้ฝึกสอนกีฬาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเชิงทักษะเนื่องจากเคยเป็นผู้เล่นมาก่อนหรือจากการศึกษาอบรม ทดลองปฏิบัติ แต่ก็มีผู้ฝึกสอนจำนวนมากที่ขาดความสามารถหรือทักษะการถ่ายทอดความรู้ทักษะที่ตนเองมีอยู่ให้กับนักกีฬา จึงทำให้ไม่สามารถพัฒนาทักษะที่ดีให้กับนักกีฬาและไม่สามารถสร้างความเชื่อถือให้กับนักกีฬาได้ นอกจากนี้ ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานอกจากความสามารถหรือทักษะกีฬาที่ตนเป็นผู้ควบคุมดูแลอยู่แล้ว ผู้ฝึกสอนยังจะต้องมีทักษะการสอน ทักษะการสร้างแรงจูงใจ การสังเกต และการวางแผนเป็นอย่างดีอีกด้วย ซึ่งการถ่ายทอดในที่นี้ก็มีศิลปะมากมาย สอดคล้องกับ (ประโยค สุทธิสง่า, 2541) ได้อธิบายความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬาไว้ว่า 1.ผู้ฝึกสอนเป็นผู้สร้างแรงจูงใจและเป็นครูของนักกีฬาในการฝึกภาคทฤษฎีและปฏิบัติและเป็นผู้ถ่ายทอดเทคนิคกีฬา 2. ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นครูผู้ฝึกสถานการณ์ต่าง ๆ ในการแข่งขันเขาควรจะต้องมีความรู้ด้านพลศึกษาและมีความรู้เกี่ยวกับกีฬาโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นการจะถ่ายทอดความรู้ให้สำเร็จ เราจึงต้องวิเคราะห์ตัวคนที่เราจะถ่ายทอดก่อน ว่าวิธีไหนเหมาะสมกับเขามากที่สุด เพราะยกตัวอย่างแม้เราจะสอนนักกีฬาระดับโลกมาได้ จนเขาพัฒนาตัวเองเก่งกาจ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราอาจจะ

เอาวิธีการสอนนั้น ๆ มาสอนให้นักกีฬาได้ทุกคนทักษะการถ่ายทอดความรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญ การทำให้ผู้รับสารเข้าใจมากที่สุดและทำออกมาได้ดีที่สุด คือการบอกเหมือนกับการกระซิบ บอกแค่เล็กน้อย หรือ บอกแค่แนวทาง เพื่อให้เขาไปทำตาม และจะทำให้เขารู้ไปเองโดยอัตโนมัติหากเราบอกเขาไปทั้งหมด มันก็จะเป็นเหมือนการจำกัดอิสระในการฝึกความคิดของเขา แต่หากเราให้แนวทางแล้วเขาได้ทดลองด้วยตัวเองในหลาย ๆ รูปแบบเขาจะจดจำได้ดีที่สุดว่าสิ่งที่เขาทำลงไปนั้นวิธีไหนมันดีที่สุดในตัวเอง และก่อนที่ผู้ฝึกสอนจะนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับนักกีฬาแล้วผู้ฝึกสอนควรที่จะเขียนแผนการสอนให้ชัดเจนว่าในแต่ละวัน แต่ละเดือน แต่ละปี ผู้ฝึกสอนกีฬาจะฝึกซ้อมหรือสอนนักกีฬาไปในทิศทางไหนเพื่อไม่ให้นักกีฬาเกิดความเบื่อในแบบฝึกและการวางแผนการฝึกซ้อมจะสามารถบอกได้ว่าในแต่ละวันเราประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับ (สนธยา สีละมาต, 2560) กล่าวว่า การวางแผนการฝึกซ้อมเป็นการวางแผนระบบการซ้อมของทีมให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมและเป็นระบบ ซึ่งในการวางแผนการฝึกซ้อมกีฬาทั้งกีฬาประเภทเดี่ยวและกีฬาประเภททีมจะมีแบบแผนที่เหมือนกันแต่จะต่างกันที่โปรแกรมฝึกในแต่ละชนิดกีฬา ในการแบ่งช่วงเวลาการฝึกซ้อมและวางแผนพัฒนาสมรรถภาพทางกลไก (Biomotor Ability) ทักษะ (Skills) และสภาพจิตใจ (Psychology) อย่างเหมาะสมและเป็นลำดับขั้นตอน อย่างไรก็ตาม การจะบริหารและวางแผนการฝึกซ้อมให้ได้อย่างที่ต้องการไม่ใช่เรื่องที่จะกระทำได้ง่าย ในหลายครั้งที่ความสมบูรณ์ทางกายสูงสุดของนักกีฬาอาจจะเกิดขึ้นก่อนการแข่งขันที่สำคัญเนื่องจากการวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ไม่มีการสลับการฟื้นฟูสภาพอย่างเหมาะสม การวางแผนการฝึกซ้อมรายปีจึงเป็นสิ่งที่มีความท้าทายและเป็นปัญหาที่ซับซ้อนในการที่จะทำให้ นักกีฬาก้าวขึ้นไปถึงขีดความสามารถสูงสุด (Peak) ในวันที่วางแผนไว้ โดย (ประโยค สุทธิสง่า, 2541) ได้กล่าวเพิ่มเติมของการวางแผนการฝึกซ้อมไว้ว่า ได้อธิบายการวางแผนการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลไว้ว่าการวางแผนฝึกซ้อมฟุตบอล เปรียบเสมือนหัวใจของโค้ชฟุตบอล เป็นเรื่องสำคัญมาก การวางแผนการฝึกที่ดี เหมาะกับนักฟุตบอลที่มีอยู่เท่ากับสร้างทีมสำเร็จไปแล้วร้อยละ 75 สิ่งที่คุณฝึกสอนกีฬาควรคำนึงถึงเพื่อเป็นหลักในการวางแผนการฝึก คือ

- 1.ระยะเวลาของการฝึก เช่น 1 สัปดาห์ 1 เดือน 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี
- 2.ตารางการฝึกประจำ สำหรับตารางการฝึกซ้อมในระยะการแข่งขันหรือฤดูกาลแข่งขันต้องจัดแยกไว้ต่างหาก ทั้งติดประกาศไว้ให้เห็นเด่นชัดเพื่อทุกคนได้ทราบทั่วกันและนักฟุตบอลทั้งหลายจะได้เตรียมพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจด้วย
- 3.หลักการสร้างสมรรถภาพในการฝึกที่ถูกต้อง

3. ความรู้เรื่องอื่น ๆ นอกจากจะมีความรู้เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลแล้วผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เพื่อนำมาสอดแทรกความรู้ให้กับนักกีฬาได้เรียนรู้อีกด้วยสอดคล้องกับ (พิพัฒน์ คนดี, 2558) ได้อธิบายว่าเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาโดยจะต้องมีความรู้ในด้านต่าง ๆ ตามที่ผู้วิจัยได้อธิบายแล้วดังต่อไปนี้

1. ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันนี้ศาสตร์ทุกสาขา ได้นำเอาวิทยาการทางด้านเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์มาเพื่อจัดระบบข้อมูลและพัฒนาวิชาการกันมาก วิทยาศาสตร์การกีฬาก็เช่นเดียวกัน เพื่อให้ระบบเครือข่ายได้ติดต่อกันอย่างใกล้ชิด และประสานงานการใช้ข้อมูลที่เป็นสากล การนำเอาโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาเพื่อศึกษาถึงระดับของสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิต การฝึกทักษะกีฬาประเภทต่าง ๆ การวิเคราะห์ความสามารถทางการเคลื่อนไหว การควบคุมน้ำหนักของร่างกายและการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อรายงานการแข่งขัน จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นมาก

2. ความรู้ทางด้านสรีรวิทยาทางการกีฬา สรีรวิทยาทางการกีฬาเป็น การศึกษาการเปลี่ยนแปลงหน้าที่การทำงานที่เกิดขึ้นกับระบบต่าง ๆ ของร่างกาย ระหว่างและหลัง การเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย และผลของการออกกำลังกายต่อกระบวนการทางสรีรวิทยา เพื่อนำหลักการทางสรีรวิทยาของมนุษย์ในการกีฬา ไปพัฒนาสมรรถนะสูงสุดของนักกีฬาให้ความเป็นเลิศและชัยชนะในที่สุด

3. ความรู้ทางด้านชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา การนำวิศวกรรม และเทคโนโลยี การกีฬา เป็นการนำเอาวิชาที่ทันสมัยในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา โดยนำมาประยุกต์ใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และหาวิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพ ทางทักษะและเทคนิค และสมรรถภาพทางกายสูงสุด

4. ความรู้ทางด้านโภชนาการทางการกีฬา ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารอาหาร ในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่ว่าจะเป็นสารอาหารประเภท คาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมัน เกลือแร่ วิตามิน น้ำและอาหารเสริม นับได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญ อีกประการหนึ่งที่จะช่วยทำให้นักกีฬาก้าวขึ้นไปสู่ความเป็นเลิศได้นักกีฬาที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องของการจัด โปรแกรมอาหาร อาหารที่เพิ่มสมรรถภาพทางกายและการควบคุมน้ำหนักของร่างกายได้เป็นอย่างดี ดีจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแล้ว ก็เป็นที่เชื่อแน่ว่าความเป็นเลิศทางการกีฬาก็อยู่ไม่ไกลเกิน ความตั้งใจ

5. ความรู้ทางด้านจิตวิทยาการกีฬา จิตวิทยาทางการกีฬา เป็นศาสตร์ที่ศึกษา พฤติกรรมต่าง ๆ ของนักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่ ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ชม เพื่อนนักกีฬา ตลอดจน

สภาพแวดล้อมและปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อนักกีฬา รวมทั้งการนำหลักการทางจิตวิทยา มาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมกีฬา เพื่อช่วยให้นักกีฬามีความมุ่งมั่นและมีความสามารถสูงขึ้น ผู้ฝึกสอน กีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา นำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาด้วย เทคนิควิธีการต่าง ๆ เช่น การสร้างจิตภาพ (Imagery) ซึ่งเป็นเทคนิคที่นิยมใช้กันมาก

6. ความรู้ทางด้านเวชศาสตร์ทางการกีฬา เวชศาสตร์ทางการกีฬาเป็นการ ครอบคลุมความรู้ที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและการดูแล การเจ็บป่วยจากการกีฬา รวมไปถึงการ รวบรวมเอาความรู้ทางด้านการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬามีสมรรถภาพทางกายสูงสุดพร้อมที่จะทำ การแข่งขัน ขณะเดียวกันมีการป้องกันการบาดเจ็บรักษาการบาดเจ็บจากการกีฬา การวินิจฉัย ตลอดจน การฟื้นฟูสภาพร่างกาย และจิตใจ สามารถกลับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาได้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสวมใส่ด้านการบำบัดรักษาเป็นการนำเอาวิธี และ เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมารักษาให้นักกีฬา กลับคืนสู่สภาพปกติได้มากที่สุด

นอกจากด้านของความรู้แล้วนั้นผู้ฝึกสอนจะต้องสามารถสร้างแรงบันดาลใจและ ต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมในตัวผู้ฝึกสอนเองเพื่อนำมาสอนให้กับนักกีฬา เพื่อให้นักกีฬา สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพต่อไปในอนาคต สอดคล้องกับ (ประโยค สุทธิสง่า, 2541) ได้ให้ความหมายว่า โค้ชเป็นผู้สร้างแรงจูงใจและเป็นครูของนักกีฬาในการฝึกภาคทฤษฎี และปฏิบัติและเป็นผู้ถ่ายทอดเทคนิคกีฬา ในการสร้างแรงบันดาลใจนั้น (สนธยา สีสะมาต, 2560) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมกับบทบาทของผู้ฝึกสอนไว้ว่า ผู้ฝึกสอนมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ให้แรงจูงใจ (Motivator) พัฒนาให้นักกีฬาเป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นและมีกำลังใจ ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน และตัวผู้ฝึกสอนเองก็ควรมีคุณธรรมจริยธรรมในการเป็นผู้ฝึกสอนซึ่งสอดคล้องกับ (ภาณุพงษ์ จำปา, 2554) กล่าวเกี่ยวกับการปฏิบัติตนของผู้ฝึกสอนกีฬาว่า จะต้องมีความยุติธรรมและยึดถือ จรรยาบรรณครูในการปฏิบัติตน

2. การครองคน ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลและนักกีฬาฟุตบอล จะต้องทำงานร่วมกันทุก วันซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องรู้จักการเข้าถึงนักกีฬา การครองคนจึงเป็นอีกหัวเรื่องที่สำคัญในการ ปกครองนักกีฬาหรือการทำให้ นักกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองของนักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องใน กีฬาเคารพและเชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอนเอง ซึ่งจะแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. การสื่อสาร (Communication) การสื่อสารอันดับแรกก็ต้องเริ่มจากการฟัง ผู้ ฝึกสอนควรที่จะฟังนักกีฬาให้มากเพื่อจะได้รู้ถึงปัญหาของนักกีฬาแต่ละคนเพื่อนำมาปรับและ แก้ไขเพื่อไม่ให้มีปัญหาน้อยที่สุด การเป็นผู้ฝึกสอนไม่ใช่เพียงแค่พูดอย่างเดียว แต่ยังต้องหัดฟัง ผู้อื่นเพื่อนำมาต่อยอดจินตนาการและความรู้เสมอและสื่อสารออกไปให้กับนักกีฬาได้เข้าใจ เพราะ

คุณฟังเขามากเท่าไร คนอื่นก็จะฟังคุณมากเท่านั้นเช่นกัน การฟังในที่นี้ก็หมายถึงพร้อมที่จะรับฟังในทุกสิ่งทำตัวให้ผู้พูดรู้สึกสบายใจที่ได้พูดให้คุณฟัง เพราะหากเราอยากเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น ยากจะรู้จักตัวผู้อื่นมากขึ้น จุดเริ่มต้นสำคัญก็คือการฟัง ผู้ฝึกสอนบางคนมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงไม่ฟังใคร มั่นใจในวิถีทางของตัวเองเพียงอย่างเดียว จุดเริ่มต้นจากการไม่ฟัง ก็จะนำสู่ความผิดหวังในภายหลัง ความผิดหวังเพราะความเชื่อมั่นในตัวเองสูง คิดว่าตัวเองฉลาดที่สุด ตัวเองเก่งที่สุดแล้ว สอดคล้องกับ (สนธยา สีละมาต, 2560) ได้อธิบายการเป็นผู้ฟังที่ดีในแบบการทำงานแบบมีส่วนร่วมของผู้ฝึกสอนไว้ว่า ผู้ฝึกสอนที่มามีการทำงานแบบร่วมมือจะให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แม้ว่าผู้ฝึกสอนเองจะเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการจัดการ เป็นผู้ฝึกสอนและชี้แนวทางให้กับนักกีฬาทำต่อไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ก็ตาม ผู้ฝึกสอนก็จะรับฟังความคิดเห็นและให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทั้งนี้ผู้ฝึกสอนรู้ว่าเขาจะไม่สามารถเจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบได้ถ้าปราศจากการเรียนรู้การตัดสินใจ การทำงานแบบร่วมมือจะสนับสนุนผู้ฝึกสอนที่มีจุดมุ่งหมาย “นักกีฬามาอันดับหนึ่ง ชัยชนะมาอันดับสอง” ผู้ฝึกสอนบางคนมีความเชื่อว่า การทำงานแบบร่วมมือหมายถึงผู้ฝึกสอนไม่มีความรับผิดชอบในการทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนหรือไม่ก็ปล่อยให้ให้นักกีฬาทำทุก ๆ อย่างที่นักกีฬาต้องการ แต่ความจริงการทำงานแบบร่วมมือไม่ได้หมายความว่าเช่นนั้น ผู้ฝึกสอนที่มามีการทำงานแบบร่วมมือจะมีโครงสร้างและหลักเกณฑ์ที่ยอมให้นักกีฬาสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายของตนเองและพยายามที่จะปฏิบัติตาม การเป็นผู้ฝึกสอนที่มามีการทำงานแบบร่วมมือไม่ได้หมายความว่า คุณจะไม่มีหลักเกณฑ์และการควบคุม ผู้ฝึกสอนที่มามีการทำงานแบบร่วมมือจะบอกแนวทางและการสอนเมื่อนักกีฬาต้องการ แต่ก็ยอมให้นักกีฬามีอำนาจที่จะตัดสินใจ เพราะฉะนั้นทักษะการฟังที่ดี คือ เพราะฉะนั้นการฟังสิ่งต่าง ๆ อย่างมองแต่ด้านเดียว แต่จะมองทุกอย่างทั้งสองด้าน การฟังจึงถือเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญ ฟังแล้วก็ต้องวิเคราะห์ด้วยว่า ผู้พูดต้องการอะไร พูดให้น้อยลง และฟังให้มากขึ้น แล้วเราจะรู้ว่ามีสิ่งต่าง ๆ อีกมากมายที่เรายังไม่รู้รอบตัวเรา เพราะฉะนั้นการฟังสิ่งต่าง ๆ อย่างมองแต่ด้านเดียว แต่จะมองทุกอย่างทั้งสองด้าน การฟังจึงถือเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญ ฟังแล้วก็ต้องวิเคราะห์ด้วยว่า ผู้พูดต้องการอะไร พูดให้น้อยลง และฟังให้มากขึ้น แล้วเราจะรู้ว่ามีสิ่งต่าง ๆ อีกมากมายที่เรายังไม่รู้รอบตัวเรา

2. เป็นแบบอย่างที่ดี (A good role model) หมายถึงการที่ผู้ฝึกสอนปฏิบัติตัวให้นักกีฬาเชื่อถือและเชื่อมั่น ทั้งในสนามและนอกสนาม หากผู้ฝึกสอนห้ามนักกีฬาทำในสิ่งใด ผู้ฝึกสอนเองก็ไม่ควรทำในสิ่งนั้นเพราะหากห้ามนักกีฬาทำแต่ผู้ฝึกสอนยังทำเอง นักกีฬาจะหมดความเชื่อมั่นในตัวของผู้ฝึกสอน แต่ต้องห้ามในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมกับตัวนักกีฬาเองเพราะ

นักกีฬาในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังจะเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นก็จะมีนิสัยที่ต้องการสิ่งเร้ามากมาย ทั้งสิ่งเสพติดของมีนเมา เพศตรงข้าม หรือแม้กระทั่งสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ หากใช้ในเวลาที่ไม่เหมาะสมผู้ฝึกสอนก็ควรเตือนโดยที่ผู้ฝึกสอนเองก็ไม่ควรทำในสิ่งที่ห้ามนักกีฬา เพราะถ้าหากนักกีฬาเห็นผู้ฝึกสอนไม่ทำในสิ่งที่ห้ามก็จะเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ถูกตักเตือนนั้นถูกต้องแล้ว สอดคล้องกับ (สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2560) ได้อธิบายคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนที่คล้ายกันว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของการเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีมีคุณธรรม และเคารพต่อวิชาชีพตนเองตระหนักว่าตนมีบทบาทในการช่วยเหลือชุมชนและสังคมอย่างไร และสอดคล้องกับ (นิรันดร์ กำจัดภัย และ ชาญชัย ชันติศิริ, 2560) ศึกษาเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬา ว่าผู้ฝึกสอนเป็นแม่แบบ (As a Role Model) ผู้ฝึกสอนเป็นผู้มีอิทธิพลมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะถ่ายทอดจัดปรับและส่งผ่านปรัชญา ค่านิยม ทศนคติ การรับรู้ตนเองทั้งต่อการแข่งขันกีฬาและการกีฬาโดยรวมตลอดจนการดำเนินชีวิตของการกีฬา ทั้งนี้ทั้งนั้นการเป็นแบบอย่างที่ดีแล้วผู้ฝึกสอนก็ต้องแสดงถึงความวินัยให้นักกีฬาเห็นด้วยเช่นกัน อยากให้นักกีฬาตรงต่อเวลา ผู้ฝึกสอนเองก็ต้องตรงต่อเวลาเช่นกัน พูดได้เลยว่า หากนักกีฬาซ้อมเมื่อไหร่ ผู้ฝึกสอนจำเป็นต้องมาก่อนเป็นคนแรกเสมอ การมีวินัยก็ถือเป็นสิ่งสำคัญ และตัวของผู้ฝึกสอนเองก็ต้องพยายามอย่าสร้างระยะห่างกับตัวนักกีฬามากเกินไป ควรจะทำตัวติดดินไว้ อย่าอยู่สูงจนนักกีฬาเอื้อมไม่ถึง ไม่กล้าเข้าใกล้ แต่จงติดดินเข้าไว้ อย่าหยิ่ง อย่าทะนงตัว เพราะระยะห่างระหว่างตัวผู้ฝึกสอนกับนักกีฬาก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงแบบอย่างที่ดีให้นักกีฬาได้เห็น ซึ่งคล้ายกับ (สุธนะ ติงศวิทย์, 2554) ได้สรุปความหมายของการบริหารจัดการไว้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบและใช้ทรัพยากร และเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด แต่เดิม มักจะประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุม แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนจากการสั่งการ (Directing) เป็นการนำ (Leading) ทำให้รูปแบบการบริหารจัดการเปลี่ยนแปลงไป ในสมัยเดิมผู้บริหารเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงมีหน้าที่สั่งการ แต่ในปัจจุบันผู้บริหารหรือผู้จัดการเป็นผู้นำขององค์การ ต้องร่วมมือกับบุคลากรในองค์การในการดำเนินงานต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การซึ่งเกี่ยวกับการบริหารจัดการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำเดินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นผู้ฝึกสอนจึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นการนำมากกว่าการสั่งการและต้องปฏิบัติตน ทั้งในและนอกสนามรับบทบาทหน้าที่ของตัวผู้ฝึกสอนเองว่าเวลาไหนควรทำตัวอย่างไร อย่างที่ทราบกันดีถ้าหากพูดกับนักกีฬา

อย่างเดียวก็ไม่ฟัง เพราะฉะนั้นผู้ฝึกสอนจึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในและนอกสนาม และรู้บทบาทหน้าที่ของตัวผู้ฝึกสอนเองว่าเวลาไหนควรทำตัวอย่างไร

3.การครองงาน ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนหากจะต้องการให้ทีมประสบความสำเร็จและต่อยอดได้ในอนาคต ตัวผู้ฝึกสอนเองก็ควรมีทักษะในการครองงานหรือการบริหารงานนอกจากกีฬาฟุตบอลเพราะการฝึกซ้อมอย่างเดียวไม่อาจทำให้ทีมหรือตัวนักกีฬาประสบความสำเร็จได้ซึ่งมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 หัวเรื่อง คือ

1.บริหารจัดการเวลา (Time Management) ที่แปลว่า การจัดการเวลา ซึ่งการจัดการเวลานี้ก็จะหมายถึงการจัดการเวลาของผู้ฝึกสอนซึ่งผู้ฝึกสอนฟุตบอลในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติก็คืออาจารย์ที่คอยสอนในหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ซึ่งก็ต้องสอนในหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ตามความถนัด อีกทั้งต้องเข้าอบรมในโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทีมมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กำหนด ทำแผนการสอน เป็นต้น เพราะนักกีฬาก็คือกลุ่มเดียวกับนักศึกษาในหลักสูตรปกติในระดับปริญญาตรี ซึ่งเวลาในการมาฝึกซ้อมฟุตบอลก็จะน้อยลง สอดคล้องกับ (อารมณ จินดาพันธ์, 2556) ได้อธิบายสรุปการบริหารเวลาว่า ผู้ที่มีความสามารถในการบริหารเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะก่อให้เกิดประโยชน์นานาประการ เช่น งานทุกอย่างสำเร็จตามเป้าหมายและทันเวลา ลดความเครียด ลดความวิตกกังวล เพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการทำงาน เพิ่มผลผลิตหรือผลงานให้กับตนเองและหน่วยงาน เพิ่มความพึงพอใจในการทำงานทั้งตนเองและเพื่อนร่วมงาน อีกทั้งยังมีเวลาเหลือพอที่จะทำกิจกรรมส่วนตัวได้อีกมาย ทั้งนี้หากผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลบริหารเวลาทั้งทางด้านครอบครัว การงาน กิจกรรมอื่น ๆ ได้มีประสิทธิภาพ เวลาในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนานักกีฬาก็จะมีมากขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตามการบริหารเวลาก็รวมถึงการมีเวลาให้กับตัวผู้ฝึกสอนเองไม่ใช่จะบริหารเวลาให้กับนักกีฬาหรือตัวผู้ฝึกสอนเองแต่จะต้องบริหารเวลาพักผ่อนด้วย ซึ่งถ้าหากตัวผู้ฝึกสอนไม่มีเวลาพักผ่อนอาจเกิดความเครียด และหากเจ็บป่วยขึ้นมาจะไม่เป็นผลดีต่อหน่วยงาน ต่อทีม ต่อครอบครัวอย่างแน่นอน

2.การประสานงาน (Cooperation) การประสานงาน หมายถึง การติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานและการติดต่อประสานงานนอกหน่วยงาน ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตพื้นที่ของผู้ฝึกสอนเอง เพื่อเป็นการขอการสนับสนุนกีฬาฟุตบอลในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกทีมเข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อพัฒนาตัวนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ (รัตนภรณ์ ศรีพยัคฆ์, 2553) การประสานงาน เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยความ สุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ความจริงใจ ความอดทนอดกลั้น ความยิ้ม แยมแจ่มใส ในการ

ติดต่อกับบุคคลอื่น เพื่อขอรับการสนับสนุน ขอความร่วมมือเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การประสานงานที่ดีช่วยให้การทำงานบรรลุเป้าหมายได้ อย่างราบรื่นและรวดเร็ว ทุกคน ทุกฝ่ายมีความเข้าใจถึงนโยบายและ วัตถุประสงค์ของหน่วยงานได้ดียิ่งขึ้น ช่วยประหยัดเวลา เงิน วัสดุ และ สิ่งของต่าง ๆ ในการทำงาน ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มผลสัมฤทธิ์ของงานมากขึ้น และยังสร้างความกลมเกลียว ความเข้าใจอันดีและความสามัคคีอีกทั้งช่วยขจัดข้อขัดแย้งใน การทำงาน ป้องกันการก้าวร้าวหน้าที่ ขจัดปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน หรือเหลื่อมล้ำกัน ก่อให้เกิดการทำงานเป็นทีม สร้างความสำนึกในการ รับผิดชอบร่วมกัน รวมถึงเข้าใจข้อเท็จจริงและปัญหาของหน่วยงานอื่น นำไปสู่การกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และรู้ทางการปรับปรุงงานต่อไป อย่างไรก็ตามการครองงานที่มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของตัวผู้ฝึกสอนเองสามารถเข้ากับหน่วยงานของตนเองและหน่วยงานภายนอกได้ เพื่อต่อการขอสนับสนุนทีมและสนับสนุนนักกีฬาในเรื่องต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถพัฒนาตัวนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีหน่วยงานต่าง ๆ คอยสนับสนุนช่วยเหลือ จะเป็นการยากหากผู้ฝึกสอนทำงานตัวคนเดียวโดยไม่มีทีมงานไม่ขอการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ รองบจากหน่วยงานของตนเอง เพราะบางครั้งการแข่งขันและการฝึกซ้อมก็ต้องทำทันทีเพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวนักกีฬาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่า คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 3 ด้านคือ การครองตน การครองคนและการครองงาน ดังนั้นในการนำผลการวิจัยไปใช้สามารถกำหนดแนวทางได้ดังนี้

- 1) ผู้ฝึกสอนควรที่จะประเมินตัวเองว่าตัวเองขาดคุณลักษณะใดบ้าง เพื่อที่จะนำไปสู่การปรับตัวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- 2) ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการเข้าร่วมอบรมในระดับต่าง ๆ ดังนั้นหัวหน้าผู้ฝึกสอนหรือตัวผู้ฝึกสอนเองต้องผ่านการอบรมทั้งในระดับ Introductory, C License, B License, A License และสูงสุดคือ Pro License
- 3) สถาบันหรือองค์กรที่ทำทีมฟุตบอล ควรส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้าร่วมการอบรมตามข้อ 2 ให้มากขึ้น
- 4) ผลการวิจัยพบว่าการสร้างแรงบันดาลใจเป็นเรื่องที่สำคัญในการที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จ จึงควรจัดหาหรือเตรียมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ความรู้ในเรื่องจิตวิทยาที่รอบด้านมากขึ้น

5) ผู้ฝึกสอนต้องรู้จักการสื่อสาร การให้คำปรึกษาและการเป็นผู้ฟังที่ดีก่อนที่จะตัดสินใจ รวมไปถึงการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างให้กับนักกีฬาและบุคลากรอื่น ๆ ภายในองค์กรหรือภายนอกองค์กรเพื่อให้เชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอนเอง

6) ผู้ฝึกสอนต้องรู้วิธีการจัดการกับเวลา รู้ว่า เวลาไหนคือเวลางาน เวลาไหนคือเวลาฝึกซ้อม เวลาไหนคือเวลาครอบครัว

7) ผู้ฝึกสอนต้องมีการจัดระบบของการประสานงานภายในองค์กรหรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อที่จะได้สามารถจัดทำหรือเตรียมทางงบประมาณสนับสนุนได้อย่างเพียงพอและเกิดความราบรื่นในการดำเนินงานต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะของการพัฒนาตัวชี้วัด หรือเกณฑ์สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

2. ควรมีการวิจัยในเชิงประเมิน เพื่อประเมินสมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล เพื่อสร้างฐานข้อมูลในการพัฒนาต่อไปในอนาคต

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล อาทิเช่น ต้นแบบของการสร้างแรงบันดาลใจ การเป็นแบบอย่างที่ดีของนักกีฬา เป็นต้น

4. ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะของการจัดหลักสูตร โปรแกรมฝึกซ้อมหรือพัฒนาคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลให้มีสมรรถนะเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้าน การครองตน ครองคน และครองงาน

บรรณานุกรม

Bayansalduz, M., Afyon, Y. A., Kepoglu, A., Dalli, M., และ Mulazimoglu, O. (2014).

Examination of Self-leadership Characteristics of Football Coaches. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 152(C), 500-502.

Bompa, T., และ Carlo Buzzichelli. (2018). *Periodization : Theory and Methodology of Training* (6 edition). United States: Human Kinetics.

FOX SPORTS ASIA. (2560). EXCLUSIVE : บทสัมภาษณ์ มาโน โพลกิ้ง. สืบค้นจาก

<http://sport.trueid.net/detail/94493>

Frost, J. L. (2009). Characteristics contributing to the success of a sports coach. *The Sport Journal*, 12(1).

Karim, Z., และ Nadzalan, A. M. (2017). The development of coaching knowledge among Malaysian accredited football coaches. *International Journal of Academic Research in Progressive Education and Development*, 6(4), 113-127.

Kietzmann, J. H., Hermkens, K., McCarthy, I. P., และ Silvestre, B. S. (2011). Social media? Get serious! Understanding the functional building blocks of social media. *Business horizons*, 54(3), 241-251.

Rathwell, S., Bloom, G. A., และ Loughhead, T. M. (2014). Head coaches' perceptions on the roles, selection, and development of the assistant coach. *International Sport Coaching Journal*, 1(1), 5-16.

Üzüüm, H. (2018). Athletes' Perception of Coaches' Behavior and Skills About Their Sport. *Journal of Education and Training Studies*, 6(5), 28.

Üzüüm, H., Karlı, Ü., และ Yıldız, N. O. (2018). Perceived Coach Attitudes and Behaviors Scale: Development and Validation Study. *Journal of Education and Training Studies*, 6(3), 160.

Vukovich, G. (2009). *The ethic of care: A qualitative study on the relationship between coach and teacher*. Arizona State University, Ann Arbor. (Ed.D.). ProQuest Dissertations & Theses Global database.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560-2564).

- กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาสถาบันการพลศึกษา. (2550). ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา (พ.ศ. 2550-2555). กรุงเทพฯ: สถาบันการพลศึกษา.
- กฤษณะ บูลัน. (2561). ลักษณะผู้บริหารทางการศึกษาที่จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ. *Dusit Thani College Journal*.
- กิตติศักดิ์ เจมิสิทธิประเสริฐ, และ ธนพร ศรียากุล. (2556). การพัฒนาศักยภาพของประชาชน และ อำนาจของชาติด้วยการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬา. *วารสารรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์*, 2(2), 16-19.
- ขจรศักดิ์ บัวระพันธ์. (2557). วิจัยเชิงคุณภาพไม่ยากอย่างที่คิด (พิมพ์ครั้งที่ 6). นครปฐม: สถาบัน นวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชินชัย แก้วเรือน, พระมหาดวงจันทร์ คุดตาสีโล, สยาม ราชวัตร, และ เทพประวิณจันทร์แรง. (2558). การบูรณาการการครองใจคนตามแนวทางพระพุทธศาสนา. *พินเนศวร์สาร*, 11(2), 167.
- ติช เต ฌ่อ. (2558). บทสัมภาษณ์สุดเจ๋งโค้ชมหาชน ชิโก้ เกียรติศักดิ์ เสนาเมือง. สืบค้นจาก <https://sport.mthai.com/sport-variety/233782.html>
- นพพร จันทรนาชู, คุณัตว์ พิธพรชัยกุล, นกสรณี ละไพจิตร, และ นรินทรา จันทสร. (2558). การ พัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล แสนด์บอล และ วู๊ดบอล สำหรับประเทศไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 12(1-2), 124-133.
- นิรันดร์ กำจัดภัย, และ ชาญชัย ชันติศิริ. (2560). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาฟุตบอลลีกระดับ ดิ วิชั่น 2 โซนกรุงเทพและภาคกลาง. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 30(2).
- ประโยค สุทธิสง่า. (2541). การบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทย วัฒนาพานิช.
- แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560-2564). (2560). แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ 20 ปี. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา(6).
- แผนแม่บทพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติระยะยาว 20 ปี. (2559). แผนแม่บทพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติระยะ ยาว 20 ปี (พ.ศ.2560-2579).
- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (2562). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ พ.ศ.2562. 127.
- พิชัย ปิตูวงศ์. (2550). หมอเมาเมาท์. กรุงเทพฯ: บริษัทเอ เอ เปเปอร์ แอนด์ สเตชันเนอร์.
- พิพัฒน์ คนดี. (2558). สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร

- รมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- ภาณุพงษ์ จำปา. (2554). การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- (วิทยานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา)).
- เกรินทร์ ธิยาพันธ์. (2555). คุณลักษณะของโค้ชฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของไทยพรีเมียร์ลีก. วิทยานิพนธ์ (วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2555.
- รัตนภรณ์ ศรีพยัคฆ์. (2553). การติดต่อประสานงาน.
- ศรีปริญญา ฐปกระจ่าง. (2561). ปัจจัยเกื้อหนุนที่มีอิทธิพลต่อการบริหารการพัฒนาฟุตบอลเยาวชนเพื่อการอาชีพ. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 10(1), 1-14.
- สถาบันการพลศึกษา. (2562). ประวัติสถาบันการพลศึกษา. สืบค้นจาก http://www.ipe.ac.th/web/web3/index.php?option=com_content&view=article&id=139&Itemid=92
- สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่. (2562). ประวัติสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่. สืบค้นจาก <http://ipecm-page.blogspot.com/p/blog-page.html>
- สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเพชรบูรณ์. (2562). ประวัติสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเพชรบูรณ์. สืบค้นจาก <http://www.ipepb.ac.th/>
- สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตลำปาง. (2562). ประวัติสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตลำปาง. สืบค้นจาก <http://www.ipelp.ac.th/prawat.html>
- สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุโขทัย. (2562). ประวัติและความเป็นมา. สืบค้นจาก <http://www.ipest.ac.th/aboutipest/2>
- สนธยา สีละมอด. (2560). หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาลี สุภาภรณ์. (2550). วิจัยเชิงคุณภาพทางพลศึกษาและกีฬา. นครนายก: ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์.
- สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2560). 7 คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬายอดเยี่ยมตลอดการ. สืบค้นจาก <https://www.admissionpremium.com/sports/news/2101>
- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). คู่มือการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาระดับขั้นพื้นฐาน คุณสมบัติและคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนฟุตบอลที่ดี

- (31-33). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2554). วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพยุคใหม่. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.
- สุธนะ ดิงศภิตย์. (2554). การนำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากีฬาเทนนิสอาชีพในประเทศไทย. (ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สุภาวศ์ จันทวานิช. (2561). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 24). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2548). วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์และ สังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมภาพร สงค์เกื้อ. (2558). บทบาทหน้าที่ที่คาดหวังและปฏิบัติจริงของผู้ฝึกสอนกรีฑาของโรงเรียน กีฬาในสังกัดสถาบันการพลศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการ ทางการกีฬา)).
- อารมณ จินดาพันธ์. (2556). การบริหารงาน - บริหารเวลา. บัณฑิตศึกษา, 10(48), 195.
- อิษฎี ภูอินทร์. (2561). รูปแบบการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศ ในการ แข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026 สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 11(3), 228.
- เอนก อนุกุลบุตร. (2556). วิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: อีดีเบส.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยและหนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
(Participant Information Sheet)

ในเอกสารนี้อาจมีข้อความที่ท่านอ่านแล้วยังไม่เข้าใจ โปรดสอบถามหัวหน้าโครงการวิจัยหรือผู้แทนให้ช่วยอธิบายจนกว่าจะเข้าใจดี ท่านอาจจะขอเอกสารนี้กลับไปอ่านที่บ้านเพื่อปรึกษาหารือกับญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท แพทย์ประจำตัวของท่าน หรือแพทย์ท่านอื่น เพื่อช่วยในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัย ชื่อโครงการวิจัย คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย นายชัยชนะ นิมสุวรรณ

สถานที่วิจัย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตจังหวัดเชียงใหม่ , มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตจังหวัดลำปาง , มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตจังหวัดสุโขทัย , มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตจังหวัดเพชรบูรณ์

สถานที่ทำงานและหมายเลขโทรศัพท์ของหัวหน้าโครงการวิจัยที่ติดต่อได้ทั้งในและนอกเวลาราชการ โรงเรียนปทุมคงคา 920 ถนน สุขุมวิท แขวงพรโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110 หมายเลขโทรศัพท์ 095-804-7666

ผู้สนับสนุนทุนวิจัย.....ไม่มี.....

ระยะเวลาในการวิจัย.....11 มีนาคม 2562 ถึง 30 ตุลาคม 2562.....

โครงการวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือมีคุณลักษณะเป็นอย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย การศึกษาจะเป็นประโยชน์และแนวทางกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคอื่น ๆ และเป็นประโยชน์ต่อผู้จัดการทีม หัวหน้าผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และกีฬาประเภททีมอื่น ๆ ตลอดจนหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเพื่อร่วมกันพัฒนากีฬาฟุตบอลให้มีศักยภาพที่สมบูรณ์และเพื่อพัฒนากีฬาฟุตบอลระดับฟุตบอลของประเทศไทยให้ก้าวไปสู่ความเป็นเลิศและต่อยอดไปสู่ระดับอาชีพต่อไปในอนาคต

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยนี้เพราะ เป็นนักกีฬาฟุตบอลที่อยู่ในช่วงอายุ 20-23 ปี และผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้ฝึกสอนปัจจุบันและมีประสบการณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันในกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งประเทศไทยอย่างน้อย 1 ปี จะมีผู้เข้าร่วมการวิจัยนี้ทั้งสิ้นประมาณ 24 คน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตจังหวัดเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตจังหวัดสุโขทัย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขต
จังหวัดลำปาง และมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ สถาบันละ 6 คน
แยกตามตำแหน่ง กองหน้า กองกลาง กองหลัง ผู้รักษาประตู หัวหน้าทิม และผู้ฝึกสอน

หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยแล้ว จะมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้คือ

ข้าพเจ้าจะทำการสัมภาษณ์ท่านอย่างน้อย 1 ครั้งใช้เวลาประมาณ 25-40 นาที โดย
จะทำการนัดหมายท่านล่วงหน้า การสัมภาษณ์จะมีการบันทึกเทปเสียงและข้าพเจ้าจะเป็นผู้ถอด
เทปเสียงด้วยตนเอง นอกจากนั้นเมื่อสรุปผลการวิจัยได้แล้ว ข้าพเจ้าจะนำผลการวิจัยมาให้ท่าน
อ่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้จะนำเสนอในรูปข้อสรุปของกลุ่ม
ชื่อ นามสกุลของท่าน จะไม่ได้รับการเปิดเผย แต่จะใช้ชื่อสมมติแทน

หลังจากที่ข้าพเจ้าสรุปร่างในการสัมภาษณ์ได้ครบแล้วจะนำข้อมูลมาทำแบบสอบถาม
มาให้ท่านตรวจสอบข้อมูลอีกครั้ง ก่อนที่จะทำการสรุปเป็นผลการวิจัย

หากท่านไม่เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่การปฏิบัติงานใด ๆ ของ
ท่านหรือส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้การสอน การประเมินผลการเรียนของนิสิตแต่อย่างใด

หากมีข้อข้องใจที่จะสอบถามเกี่ยวข้องกับวิจัย หรือหากเกิดผลข้างเคียงที่ไม่พึงประสงค์
จากการวิจัยท่านสามารถติดต่อ นายชัยชนะ นิมสุวรรณ เบอร์โทรศัพท์ 095-804-7666 ได้ตลอด 24
ชั่วโมง

ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการวิจัย การศึกษาจะเป็นประโยชน์และแนวทางกับผู้ที่
เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคอื่น ๆ และเป็นประโยชน์ต่อผู้จัดการทีม หัวหน้า
ผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และกีฬาอื่น ๆ เช่น วอลเลย์บอล ฟุตบอล ตะกร้อ ตลอดจนหน่วยงาน
ที่มีหน้าที่จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเพื่อร่วมกันพัฒนากีฬาฟุตบอลให้มีศักยภาพที่สมบูรณ์
และเพื่อพัฒนากีฬาฟุตบอลระดับฟุตบอลของประเทศไทยให้ก้าวไปสู่ความเป็นเลิศและต่อยอด
ไปสู่ระดับอาชีพต่อไปในอนาคต

ค่าใช้จ่ายที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะต้องรับผิดชอบเอง.....ไม่มี.....

หากมีข้อมูลเพิ่มเติมทั้งด้านประโยชน์และโทษที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแจ้งให้
ทราบโดยรวดเร็วและไม่ปิดบัง ข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้าร่วมการวิจัย จะถูกเก็บรักษาไว้โดยไม่
เปิดเผยต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล แต่จะรายงาน ผลการวิจัยเป็นข้อมูลส่วนรวมโดยไม่สามารถ
ระบุข้อมูลรายบุคคลได้ ข้อมูลของผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นรายบุคคล อาจมีคณะบุคคลบางกลุ่มเข้า
มาตรวจสอบได้ เช่น ผู้ให้ทุนวิจัย สถาบัน หรือองค์กรของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบ รวมถึง
คณะกรรมการ จริยธรรมการวิจัยในคนมีหน้าที่ตรวจสอบได้

ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีสิทธิถอนตัวออกจากโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และการไม่เข้าร่วมการวิจัยหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อค่าบริการและการรักษาที่สมควรจะได้รับตาม มาตรฐานแต่ประการใด

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวออกจากโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และการไม่เข้าร่วมการวิจัยหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่การปฏิบัติงานใด ๆ ของท่าน หรือส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนของนิสิต ท่านมีสิทธิที่จะไม่เข้าร่วมการวิจัยก็ได้โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล

หากท่านได้รับการปฏิบัติที่ไม่ตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงนี้ ท่านสามารถแจ้งให้ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนทราบได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย อาคารศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ชั้น 20 โทร (02) 649-5000 ต่อ 11019 โทรสาร: (02) 259-1822

ลงชื่อ..... ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

(.....)

วันที่.....

หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย
(Informed Consent Form)

วันที่

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
หมู่ที่.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ขอทำหนังสือนี้ไว้ต่อหัวหน้าโครงการวิจัยเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า

ข้อ 1.ข้าพเจ้าได้รับทราบโครงการวิจัยของ นายชัยชนะ นิมสุวรรณ

เรื่อง คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติในเขตภาคเหนือ

ข้อ 2.ข้าพเจ้ายินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ โดยมีได้มีการบังคับขู่
脅 หลอกลวงแต่ประการใดและจะให้ความร่วมมือในการวิจัยทุกประการ

ข้อ 3.ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย
ประสิทธิภาพ ความปลอดภัย อาการหรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งแนวทางป้องกัน และแก้ไข
หากเกิดอันตราย ค่าตอบแทนที่จะได้รับ ค่าใช้จ่ายที่ข้าพเจ้าจะต้องรับผิดชอบจ่ายเอง โดยได้อ่าน
ข้อความที่มีรายละเอียดอยู่ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยโดยตลอด อีกทั้งยังได้รับ
คำอธิบายและตอบข้อสงสัยจากหัวหน้าโครงการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และตกลงรับผิดชอบตาม
คำรับรองในข้อ 5 ทุกประการ

ข้อ 4.ข้าพเจ้าได้รับการรับรองจากผู้วิจัยว่าจะเก็บข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าเป็นความลับ
จะเปิดเผยเฉพาะผลสรุปการวิจัยเท่านั้น

ข้อ 5.ข้าพเจ้าได้รับทราบจากผู้วิจัยแล้วว่า หากมีอันตรายใด ๆ อันเกิดขึ้นจากการวิจัย
ดังกล่าว ข้าพเจ้าจะได้รับการรักษาพยาบาลจากคณะผู้วิจัย โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายและจะได้รับ
ค่าชดเชยรายได้ที่สูญเสียไปในระหว่างการรักษา พยาบาลดังกล่าว ตลอดจนมีสิทธิได้รับค่า
ทดแทนความพิการที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัยตามสมควร

ข้อ 6.ข้าพเจ้าได้รับทราบแล้วว่าข้าพเจ้ามีสิทธิ์จะบอกเลิกการร่วมโครงการวิจัยนี้ และ
การบอกเลิกการร่วมโครงการวิจัยจะไม่มีผลกระทบต่อการดูแลสุขภาพโรคที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับ
ต่อไป

ข้อ 7. หากข้าพเจ้ามีข้อข้องใจเกี่ยวกับขั้นตอนของการวิจัย หรือหากเกิดผลข้างเคียงที่ไม่พึงประสงค์จากการวิจัย สามารถติดต่อกับ นายชัยชนะ นิมสุวรรณ โรงเรียนปทุมคงคา 920 ถนนสุขุมวิท แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110 เบอร์โทรศัพท์ 095-804-7666

ข้อ 8. หากข้าพเจ้าได้รับการปฏิบัติไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าจะสามารถติดต่อกับประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับการพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์หรือผู้แทน ได้ที่สถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทรศัพท์ 02-649-5000 ต่อ 11019

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความตามหนังสือนี้โดยตลอดแล้ว เห็นว่าถูกต้องตามเจตนาของข้าพเจ้า จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญพร้อมกับหัวหน้าโครงการวิจัยและต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ลงชื่อ
(.....) (.....)

ผู้ยินยอม / ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้ให้ข้อมูลและขอความยินยอม/หัวหน้าโครงการวิจัย

ลงชื่อพยาน ลงชื่อพยาน
(.....) (.....)

ในกรณีที่ผู้เข้าร่วมการวิจัย อ่านหนังสือไม่ออก ผู้ที่อ่านข้อความทั้งหมดแทนผู้เข้าร่วมการวิจัยคือ.....

จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นพยาน

ลงชื่อพยาน
(.....)

หมายเหตุ

1. ในกรณีผู้ให้ความยินยอมมีอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ จะต้องเป็นผู้ปกครองตามกฎหมายเป็นผู้ให้ความยินยอมด้วย หรือ ผู้ป่วยที่ไม่สามารถแสดงความยินยอมได้ด้วยตนเอง จะต้องเป็นผู้มีอำนาจทำการแทน เป็นผู้ให้ความยินยอม

2. กรณีผู้ยินยอมตนให้ทำวิจัยไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ให้ผู้วิจัยอ่านข้อความในหนังสือให้ความยินยอมนี้ให้แก่ผู้ยินยอมตนให้ทำวิจัยฟังจนเข้าใจแล้ว และให้ผู้ยินยอมตนให้ทำวิจัยลงนาม หรือพิมพ์ลายนิ้วหัวแม่มือรับทราบ ในการให้ความยินยอมดังกล่าวด้วย

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์นักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

แบบสัมภาษณ์นักกีฬาฟุตบอล

1. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลของคุณตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
2. ทักษะคติของท่านที่มีต่อกีฬาฟุตบอล
3. ทักษะคติที่มีต่อผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างไร
4. รายการแข่งขันรายการใดบ้าง ที่รู้สึกประทับใจมากที่สุด เพราะเหตุใด
5. อะไรที่เป็นปัจจัยทำให้ประสบความสำเร็จในรายการดังกล่าว
6. ในการฝึกซ้อมมีสิ่งใดที่ท่านคิดว่าเป็นอุปสรรคอะไรบ้าง
7. ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลมีลักษณะอย่างไรในการฝึกซ้อมและแข่งขัน
8. ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลคนใด ที่ท่านคิดว่าเป็นผู้ฝึกสอนในอุดมคติของท่าน
9. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพในความคิดเห็นของท่านควรมีลักษณะอย่างไร
10. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
11. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการพัฒนากีฬาฟุตบอลของประเทศไทย
12. ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทยควรจะมีลักษณะอย่างไร
13. เป้าหมายสูงสุดในการเล่นกีฬาฟุตบอลของท่านคืออะไร
14. หากท่านได้เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ท่านจะเป็นผู้ฝึกสอนที่มีลักษณะอย่างไร
15. ท่านมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไรเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลใน

แนวคิดของท่าน

แบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

1. ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพในทัศนคติของท่านควรมีลักษณะอย่างไร
2. ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพจำเป็นหรือไม่ที่ต้องอบรมไลเซนส์
3. ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรมี

ลักษณะอย่างไร

ภาคผนวก ค

หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ในมนุษย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

MF-04-version-2.0

วันที่ 18 ต.ค. 61

หนังสือแจ้งผลการพิจารณา

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาและตอบรับเอกสารเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยดังนี้

ชื่อโครงการวิจัย : คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในเขตภาคเหนือ

ชื่อหัวหน้าโครงการ : นายชัยชนะ นิมสุวรรณ

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายเลขรหัสโครงการ : SWUEC-G-058/2562X

เอกสารที่เสนอ : รายงานส่วนแก้ไขเพิ่มเติมโครงร่างการวิจัย ฉบับวันที่ 2 กรกฎาคม 2562

วันที่ประชุม : 25 กรกฎาคม 2562 การประชุมครั้งที่ : 7/2562

ผลการพิจารณา : รับรอง

วันที่รับรอง : 25 กรกฎาคม 2562

ข้อเสนอแนะ : -

ตอบรับโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่มีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ได้แก่ The Declaration of Helsinki, The Belmont report, CIOMS Guidelines และ The international Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP) ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ

(ลงชื่อ).....

(นายปิยชาติ บุญเพ็ญ)

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

วันที่: 25/07/2562

(ลายเซ็น).....

.....

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว 8718/ 549

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑ กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

เนื่องด้วย นายชัยชนะ นิมสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุขภาพและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์ และอาจารย์ ดร.ปริยาภรณ์ กุลศิริรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะอย่างไร” กับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาฟุตบอล โดยใช้สถานที่สนามฟุตบอลของมหาวิทยาลัย ระหว่างเดือนกันยายน 2562 ถึงเดือนตุลาคม 2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อัครชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 804 7666

ที่ อว 8718/571

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑ กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตลำปาง

เนื่องด้วย นายชัยชนะ นิมสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์ และอาจารย์ ดร.ปริยาภรณ์ กุลศิริรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะอย่างไร” กับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาฟุตบอล โดยขอใช้สถานที่สนามฟุตบอลของมหาวิทยาลัย ระหว่างเดือนกันยายน 2562 ถึงเดือนตุลาคม 2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 804 7666

ที่ อว 8718/ 579

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเพชรบูรณ์

เนื่องด้วย นายชัยชนะ นิมสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุขภาพและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์ และอาจารย์ ดร.ปรีชาภรณ์ กุลศิริรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะอย่างไร” กับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาฟุตบอล โดยใช้สถานที่สนามฟุตบอลของมหาวิทยาลัย ระหว่างเดือนกันยายน 2562 ถึงเดือนตุลาคม 2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 804 7666

ที่ อว 8718/542

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑ กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุโขทัย

เนื่องด้วย นายชัยชนะ นิมสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์ และอาจารย์ ดร.ปรีชาภรณ์ กุลศิริรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตเผยแพร่เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะอย่างไร” กับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาฟุตบอล โดยใช้สถานที่สนามฟุตบอลของมหาวิทยาลัย ระหว่างเดือนกันยายน 2562 ถึงเดือนตุลาคม 2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 804 7666

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายชัยชนะ นิมสุวรรณ
วัน เดือน ปี เกิด	19 มีนาคม 2534
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลเถิน จังหวัดลำปาง
วุฒิการศึกษา	จบมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง จบปริญญาตรี สาขา วิทยาศาสตร์การกีฬา จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม
ที่อยู่ปัจจุบัน	131 หมู่ 10 ตำบล ล้อมแรด อำเภอ เถิน จังหวัด ลำปาง 52160

